உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புலந்திரன் களவுமாலை.

இஃது,

குயப்பேட்டை

வீ. இராஜு முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

பி. நா. சி. கடைகாரியம்.

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்

அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களது

சென்னை குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

இதன்விலை அணா 6.

உ

கடவுள் துணை.

புலந்திரன் களவுமாலை.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சங்கரனார்திருமகனே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைகளஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேண்டுமையா.

சரஸ்வதி துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கருத்தைத்தாருமம்மா
இந்தக்கதைதனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்தவொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேணுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயாள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலுங் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்க பத்திமிகவருளும்

பாண்டியன் பெருமை.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியராசாக்கள்
மதுரைப்பதிதனிலே மன்னவர்கள்ராசாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறாப்பாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலுமையுண்டு துரைராஜர்பாண்டியர்க்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
சக்கரநெறிப்படியே தரணிதனையாண்டிருந்தார்

அல்லியரசாணி வுற்பத்தி.

இப்படியாகவே யிருக்கின்றநாளையிலே
ஆறாயிரவர்களும் அணிந்திளாம்பாண்டியர்கள்
பிள்ளையைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசுதானிருந்தார்

சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கததான் கடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கரருமப்போ தயவாய்மனமிரங்கி
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அவளுமிரங்கியேதான்
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தாள்பெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராசாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
பார்த்துமகிழ்ந்திருந்தார் பாண்டியராசாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து வரிசையுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியரசாணியென்று அரசியற்குப்பேருமிட்டு
நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளர்த்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

அல்லியரசாணி பராக்கிரமம்.

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள்நாயகிக்கு
பாதிஅரசு பகுத்தாண்டநீன்முகனை
முடிகவிழ்ந்தநீன்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைப்பிடுங்கியேதான் கொம்பனையும்மாலையிட்டு
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டி பெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தாள்
ஆண்காற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
கண்டவரைகுத்தியே கழுவிலேஏற்றிடுவாள்
எண்ணவொண்ணாச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவாள்
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைநாடு வடதேசபட்டணமும்
ஈழகலிங்கதேசம் இடமுள்ளபட்டணமும்
முத்துகப்பலாயிரமாம் மிளகுகப்பலாயிரமாம்
பாக்குபடுந்துறையும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனைநாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டமுங்கட்டியிவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்
பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியாளல்லியற்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதுருதுவானாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அல்லியை அருச்சுனற்கு பாரியாகநினைத்தது.

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
அல்லிமலரி லவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகில்மிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியவரை
தக்கப்புகழுடைய தருமராதம்பியவரை

காண்டாவனமெரித்த காளையந்தவருச்சுனற்கு
ஆணாலழகருக்கும் அல்லியரசாணியாககும்
இவாகளழகுக்கும் ஏற்குங்காண் வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனார் இயலாகததானினைந்து
சோலைமலருடைய செங்கருமாயவரும்
அருளால்மிகுந்தவொரு அங்கயற்கண்ணாபகியும்
தேவாதிதேவருடன் தெனமதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைதது ஆருயிரவருமாய்
பெண்கேட்கவந்தோங்காண் பெருலகிலராசாவே
பெண்ணாபப்பிறந்தாலும் பிழையில்லாப்பெண்பெருமாள்
நீனமுகனைகொன்று நீலிபட்டமாண்டவள்காண்
கூடியவர்தானினைத்து கொப்பனையைச்சொல்லுகைக்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்கள்பாண்டியரே
மணககோலம்வந்தோங்காண் பேருலகில்ராசாவே
என்றுயிவருரைக்க இராசமன்னரேதுசொல்வார
ஆருயிரவர்களும் ஐபன்மாரேதுசொலவா ர
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள்தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொன்று கழுவிலேயேற்றிவைப்பாள்
அண்டமாம்பெருநீலி ஆசொல்லுங்கேளாளே
அவளுக்குஏற்றவர்தா னருச்சுனரேயாகுமென்றார்
ஆண்காற்றடித்தால் அதமபண்ணிபபோட்டிடுவாள்
உங்களாலானபடி உத்தமரேபாருமென்றார்

அருச்சுனன்பாம்பாகவும் பெருமாள்பிடாரனாகவும்வருதல்.

ஏழுலகையாண்ட வெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
என்னாலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனரை
ஐந்துதலைநாகம்போல அடைவாய்வடி பாகி
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையான சாப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போலவேடங்கொண்டு
வேஷவுருவெடுத்து வேறேயுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளததருகே தார்வேந்தர்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதனைவிட்டு பெருமாளும் ஆட்டிவைத்தார்
ஆயக்குழலூதி ஆயனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிந்துகவி பாடினார்மாயவரும
அரசாளுநாயகியாள் அல்லியிடதாதியர்கள்
பூங்காவனத்தில் பொய்கையருகாக
மாயன்பெமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மகுடிக்குழலூதி மனைவருமாட்டிவைதது
ஆட்டினார்நாகமும் ஆடுதுகாணக்கோம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாமபுகளாடுதுகாண்

தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையை பைங்கிளிமார்தானபார்த்து
அரசாளுமநாயகியாள் அல்லியரைதெண்டனிட்டு
நமதுமதுரைவளநாட்டில் வந்ததநற்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தார்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பட்டணத்திற்கண்டதில்லை
அந்தஅழகும் அதிசயமுங்கண்டறியோம்
என்றுஅவளுரைக்க வேந்திழையுந்தானகேட்டு
அப்படிபட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் ஏந்திழையாளல்லியரும்
அபபடியேபாடி அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பைதிரந்துவிட்டார் பாரவேந்தமாயவரும்
மகுடிக்குழலூதி மாயவனாராடினார்
பாம்பாடுபாவனையைப் பட்டணத்திலகண்டதில்லை
மன்னவனமேற்சிந்தையுமாய் மயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைதான்பார்த்து மயிலனையாளல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியுந்தன்னருகே
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண்
பாம்புமடியேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகிலமச்சரேகைகளும்
அரசாளுபநாயகியாள் அல்லியருந்தானபார்த்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனரும்
சொக்குபொடிபோட்டார் தேனமொழியாளல்லியற்கு
மாதுசௌரியமபோய் மயங்கினாளருச்சுனன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவரைதான்பார்த்து
பாம்பையடையுமென்றாள் பைங்கொடியாளல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகப்போனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தானபார்த்து
ஆறுயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தந்தையார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனரை
இந்தட்சணமே யியலாயழையுங்கள்
கலிபாணங்கூட்டுமென்றாள் காரிழையாளல்லியரும்
ஆறுயிரவர்க ளணிதிரளாமபாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருளபெரியகாவேரி
முட்டபபெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே யிருதோளும்பூரித்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்செயற்கு
எழுதினார்பாண்டியர்கள யின்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தஅர்ச்சுனற்கு

அதனையவர்வாங்கி அவன்தேவிகைகொடுத்தான்
மங்கையரும்செல்வன்பெற்று வளர்ந்திருக்கக்கண்டேனே
நன்மையோ தின்மையோ நாயகமேகூறுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகேண்டின்று அரியவேசொல்லுகிறேன்
உன்-மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
புத்திரற்குபுத்திரா பிறக்கும்புனற்கிளியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆடிதாதியரே அன்னப்பசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலைமுடியார்கள் வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று தாமுப்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெறுவதெக்காலம்
என்-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுவுமெக்காலம்
என்றாதிமின்னியே ஏங்கிமுகம்வாடினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுகிறாள்
நீகண்டவிவ்வுண்மை கன்னியமோநீகேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராம் வாய்க்கும்புனக்கிளியே

புலந்திரன்பள்ளியறைக்கு அல்லிவந்துகாண்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனை
என்-பாண்டியப்பெருமாளின் பள்ளியறையெங்கேயென்றாள்
மண்டபத்துக்குள்ளிருக்கு மன்னவனார்பள்ளியென்றார்
எங்கேயென்றுசொல்லி யெழுந்திருந்தாளல்லியம்மாள்
சிங்காதனத்தைத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
கட்டழகிபெண்ணே கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தனவேதானடத்தி வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றாள்திருவணையும்
தாள்பூட்டிக்கொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சுவாய்மாதே ஆரணங்கேபோமென்று
வாயாலேயேங்கி வளநாடிதான்திறந்தாள்
ஏங்கித்திறந்தாளே யிந்திரனார்பொற்கதவை
தருமமுடியோனும் தனித்துப்படுத்திருந்தான்

தேவியுடனேயிவர் திருத்தமுடன்கூடாமல்
தூளியாகப்படுத்திருக்கச் சங்கரனு கட்டளையோ
பகையான் தலைக்கடையில் பக்தசனவாசலிலே
மாதைத்துகிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கோதையைத்துகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடையில் சண்டாளன்வாசலிலே
மாற்றான்றன்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேன்
மற்றொருவாசலிலே மாலையிட்டேனாமாகில்
பொற்கைவளநாடிபரைப் போகவரப்பாரேனோ
வண்டார்குழலாளை வரப்போகப்பாரேனோ
கொம்பனையாள்செய்தவொரு குடிவாழ்க்கைப்பாரேனோ
இந்திரனார்தேவிசெய்யும் மியல்வாழ்க்கைப்பாரேனோ
காணாதிருந்தேனே கண்ணற்றானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானானேனே
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
கால்கள்தொடங்கியே கரியகுழல்வாயும்
பார்த்தால்பலகாலும் பார்த்தன்திருமகனை
தாமக்குழலாளும் தாதிமுகம்நோக்கி
இவர்-பொய்யாமொழியும் பொருமைதலையழகும்
ஐவர்கள்தன்னழகும ஆசாரப்பேரழகும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போலிருக்கும்
இந்திரனார்மார்பும் மிடம்பெரியதிண்டோளும்
வெற்றிமதயானை வீமனைப்போலிருக்கும்
அழகும்யிளமையும் அர்ச்சுனரைப்போலிருக்கும்
தலையுந்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும
நடையும்வுடையழகும் நகுலரைப்போலிருக்கும்
விரலும்விரற்கொடியும் வேந்தரைப்போலிருக்கும்
காசுவளநாடாளும் கர்ணரைபபோலிருக்கும்
ஐவர்திருவழகும் அருமைமகன்தானுமுண்டு
வேறேவருக்குமோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
மைந்தர்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டாள்

புலந்திரன் தாயாரைக்காண்கிறது.

சற்றேதான்கேட்டலுமே தருமர்திருமகனும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து புலந்திரனார்தான்பார்த்து
அவர்-அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனார்வேந்தன் உருமாலைதான்கழல
திட்டெனவேதான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்தைவிட்டு
பூங்காவில்போகவென்றால் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தாள்
மலர்க்காவில்போகவென்றார் மாதாவுங்கிட்டிவந்தாள்

மாலைமுடியானும் மலரணையிற்பூவெடுத்து
மாதாவின்பாதமது மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வளர்மலதாவெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலேதான்விலக்கி
ஏறியிருந்தாளே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுக்கூறலுற்றான்
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிவ்வருவந்தகாரியமேன்
நான்-செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உங்களூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைப்படுகுழியும் ஆசகிமிகராச்சியத்தில
மெத்தக்களவுகள் மெல்லியரேவந்ததுண்டோ
கப்பலுஞ்சோங்கும் களவுகள்மெத்தவுண்டோ
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
சொல்லியேதான்தொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளூழப்பிகளும்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி அணைத்தெடுத்துதாதியர்கள்
ஆடையொதுக்கிமெய் ஆபரணபூப்பமிட்டு
உத்தமனார்வேந்தருக்கு உருமாலைதானுங்கட்டி
காவலனாவீரியனுங் கைகட்டிநின்றானே
அஞ்சியேநின்றானே ஐயன்பெருமானும்

புலந்திரனுக்கு சொல்லுகிறது.

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்து
தருமமுடியானே தனியாகப்பள்ளிகொண்டாய்
உன-மச்சினியாள்தானொழிய மறுநாட்டாளாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
ஐயனார்கோவிலிலே ஆடுமரம்பையாகாதோ
நாடகசாலையிலும் நாயகிமார்தங்களிலும்
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயன்மகனாரே
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பே ரிளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
அன்னநடைமாதர்களும் ஆகாதோமன்னவனே
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
மதுரையன்பத்தாறுகாதம் ஆளஅரசிருக்க
ஆறாயிரவரெண்ணும் அணிதிரளாமபாண்டியர்கள்
பொன்னின்மலைகாடாளும் போரெழுநிஅம்மானும்
மாலைமுடியாரே மாமன்மார்தானிருக்க
நானுமிருக்கையிலே நாயகரேயுந்தனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரியமேன்
நன்றாகமைந்தனை நான்பெற்றேனென்றிருந்தேன்
பொன்னாகவும்மையும் பெற்றதுநானறியேன்

பேரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
வாய்புதைத்துக்கைகட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிரீசேளீ ரடியேனவாய்விண்ணபடும்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பாவி
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருத்தமிரதமென்றுசொல்லி வீமரைத்தானழைத்து
வனுவிலைதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமண்பறித்து
உபாயத்தால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தேசமுந்தோற்று யிருப்பிடமுந்தானெடுத்து
வில்தோற்றுவாள்தோற்று வீமாபுறந்தோற்று
தக்கப்புகழுடைய தர்மரவர்நால்வரையும்
வீமரருச்சுனரை வேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராசாக்களைதோற்று
தம்மையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
ஆடைக்கொடிதோற்று ஆபரணமுந்தான்தோற்று
சேலைப்பணிகளுடன் சேரஅவர்தோற்று
ஆயிரம்கோடிவெள்ளை யானைகளைதோற்று
ஐந்நூறுகோடிவெள்ளை அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி யரம்பையரைத்தோற்று
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாயகியைத்தோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று
சேரஅவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நித்திலங்குபூமுடியார் நீராழிமண்டபமும்
பாவையுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபமும்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பேரரசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைகேட்குமண்டபமும்
தருமமுடிபஞ்சவர்கள் சனியெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதனெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
ஐவர்பூசைசெய்யும் அரனார்திருமேடை
இத்தனையுந்தோற்று யிவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தகனார்பாஞ்சாலர் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பஞ்சவர்கள் கொண்டகுடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை தருமரிடதேவியரை
என்மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
இத்தனையுந்தோற்று யிருந்தொருமன்னவரை
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்பாவி

மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களைவரையும்
வெய்யலிலேதானிருத்தி வேந்தரைவைத்தானே
தோருவடிவழகி துரோபதையாள்நாயகியும்
தாமக்குழலாளைத் தனிநடக்கவைத்தான்
வேலபொருதுங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்காடிமாட்டிவைத்தான்
பாவையழகியரை பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே துகிலுமுரியவைத்தான்
பஞ்சவர்கள்புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபுண்ணியத்தால்
மாளாதிருநதது மாதுதுயிலாடை
உரியாதிருந்தது உத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது ஆணழகிபூவாடை
உருவிகழுவிதுயில் வுடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமரதுதெண்டாலே
வீமரதுதெண்டாலே வேந்தாபடைகளெல்லாம்
மாளுவது அன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறது அன்றலவோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
பஞ்சவருந்துரோபதியும் பாரவனம்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருககிறாரென்றறியேன்
புன்னையுடன தும்பை விருப்பமுடன்காய்கிழங்கு
பண்ணையுடன் தும்பை பறட்டையுடன்காய்கிழங்கு
தின்றுஅவர்திரிய தேசாந்திரிபோல
காடுசெடிதோறும் கடுகியவர்திரிய
எனக்குச்சுகமேது யென்தாயேசொல்லுமென்றான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
அத்தனைக்கும்நீசலித்தீ ரானந்தவாழ்மார்பா
என்செய்வேனென்மகனே யெழுத்துவசந்தப்பாது
தலையின்விதிப்படி தப்பாதொருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள்காடுறைய
உன்வலதும்என்வலதும் உத்தமனேயல்லவிது
தெய்வவலதுகண்டீர் செப்பொன்முடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ் சேர்த்துவாவென்று
சொல்லுவது.

உன்மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்தாளாம்
அத்தைமகள்மீறி அவள்வளரக்கண்டேனான்
கண்டேன்கனவினிலே கட்டழகிசீ வடிவை
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னனேசெல்லுமென்றாள்
பொற்கொடியாள்கோவிலுக்கு போய்வருவாய்புலந்திரனே

புலந்திரன் மறுத்துச்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
பஞ்சவரரண்மனைக்குப் பாவியுடவாசலிலே
சகுனிப்படுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே.
என்றாயைத்துகிலுரிந்த சண்டாளன்வாசலிலே
கோதைதுகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
மாதுபொருட்டால் வனுவிலும்போவேனோ
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவரும்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலுடையாள் வந்ததின்பிற்பாடு
அன்னநடையென்னுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போவேன்சாணாச்சியரே
இப்போதுபோவதில்லை யென்தாயேயென்றுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியவளுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேணுந்தம்பியரே
காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவிகண்டீரோ
போனீரேயாமாகில் புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவீர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோராண்டு ஏந்திழையாள்மூவாண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாதுஅறியாளே
தையலாகுமங்கிலியந் தரித்தவகையானறியேன்
என்னையவளும் ஏந்திழையாள்தானறியாள்
நானும்வளர்ந்தது நாயகியும்தானறியாள்
என்-மாமியார்வீட்டை மறுபடியும்போனதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டுவந்ததில்லை
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லுமென்றார்

பிள்ளைமீதில்கோபித்து விலங்குபோடச் சொல்வது.

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
சீறிபொறிபறந்து செவ்வாய்கருகவிட்டு
எதிர்த்தெதிர்த்துப்பேசுவதும் என்னுடன்சொல்லுவதும்
மறுத்துத்தடுக்கிறாய் மன்னாகருவமென்ன
இந்தகருவத்தை யிப்போதடக்குவேன்பார்
கட்டழகிதாதியரே கருமாணையழையுமென்றாள்
விஜயனார்தன்மகனை விலங்கிலேபோடுமென்றாள்
கால்விலங்குகைவிலங்கு கழுட்டவொண்ணாப்பெருவிலங்கு
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குப்போடுமெனறாள்

புலந்திரன்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்

என்னைவிலங்குபோட யென்செய்தேனென் தாயே
போகாத அரண்மனைக்குப் பொற்கொடியேபோனேனோ
மங்கையர்கோவிலுக்கு வதுவிலும்போனேனோ
குடிமக்கள்வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகையேறிநான் ஊரைக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சோங்குகள் களவுகள்செய்தேனோ
என்னகொடுமைசெய்தேன் என்னைவிலங்கிலிட
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
ஆராதம்பியரே அல்லவென்றால்போகாது
அத்தனையுமல்லாமல் அரசேநீகேட்டருள்வீர்
மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
மாதுசிறையிருக்க மன்னவனேயாகாது
குடியாள்சிறையிருக்க கொற்றவனேயாகாது
நாடும்வராதுமன்னா நகருகளும்சேராது
ஊரும்வராதுகண்டீர் உத்தமனேயுந்தனுக்கு
மச்சினியாளகோவிலுக்கு மகனேநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்கூறலுற்றான்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
அவன்-கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனுடகாவலகளும்
சுத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணமல்
பக்கமதிலெழுப்பி பகலவனைக்காணமல
வாசலுக்குஆயிரம்பேர் வாள்வீரர்காவலுக்குள்
உருவினஆயுதங்கள் வுரையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல மெல்லியிடமிருப்பார்
காசிவளநாடாளுங் கர்னனதிகாரன்
தாமக்குழலாளின் தலைவாசல்காப்பானும்
அத்தனையுந்தான்கடந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
ஆயிரந்தாதி அவளருகேயிருப்பாராம்
அம்மானேராடி ஆடுங்கழலாடி
விளையாடிவீற்றிருப்பார் மெல்லியராயிரம்பேர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போகும்வகைசெப்புமென்றார்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
ஆருமறியாதே அம்மானைக்காணாதே
அருகிருக்குந்தோழியர்கள் யாவருமறியாமல்
மாதினிடவாசலிலே மன்னவரேநீபோவீர்
மேகம்புரவியது வேந்தனேநான்தருவேன்
என்னுடைமன்னனே இனியொன்றுஞ்சொல்லாதே
மன்னனேபேசாதே மன்னர்பெருமானே
தருமர்திருவாணை தம்பிமார்தன்னாணை
காடுறைந்தபஞ்சவர்கள் கட்டழகிதன்னாணை
பின்னையொன்றுஞ்சொல்லாதே பெருமாள்புலந்திரனே

மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்
அவரெந்தவனத்தில் இருக்கிறாரென்றறியேன்
இதுவுமொருகாரியமாய் இவ்வாணைவந்ததென்ன
மாளவென்றால்மாளுகிறேன மாதாவேயிப்போது
ஆணைவிடுந்தாயேயென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாளாலேதானெடுத்து
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவரிடயாணைவிட்டேன
காடுறைந்தபாஞ்சாலி கட்டழகிஆணைவிட்டேன்
தருமருட ஆணைவிட்டேன தம்பிமார் ஆணைவிட்டேன்
மாதருடன்கூடி மருவிவருமளவும்
என்னாணைமட்டும் இருக்கட்டும்இந்திரனே
என்றுமவளுரைக்க யின்பமுடன் தானகேட்டு
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
கொம்பனைக்குத்தெண்டனிட்டு கூறுவானிந்திரனும்
உம்மாணைகொண்டுநான் ஊர்வழியேபோவேனோ
தாயாணைகொண்டுநான் தனிவழியேபோவேனோ
போனால்பலிக்குமோ பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அரசாளுநாயகியாள அல்லியருந்தான்கேட்டு
விட்டேனேயாணையெல்லாம வேந்தர்பெருமானே

அல்லி இந்திரனைக்குறித்துப் புரவிவாங்குவது.

ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்துநான் தருவேன்
இநதிரரேநீரும் இங்கேயிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிநாயகியும் காவலிமேலபோய்புகுந்து
ஆழச்சுனையில் அரசியருந்தானிறங்கி
காலோடுகண்ணுங் கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லும் மதிமுகமுஞ்சுததிசெய்து
தென்மதுரைநாடாளுந் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றாளே சிவனையடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைத்தங்கேதெண்டனிட்டாள்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வான்புரவிவேணுமென்று
மைந்தனுக்குச்சகாயமாய் வரவழைககவேணுமென்று
ஆகாயவான்புரவி யாரணங்குவேண்டுமென்று
யிந்திரரைநோக்கி ஏந்திழையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகன்தானினைக்க மன்னவருந்தான்கேட்டு
தேவேந்திரருந்தான் தேவிமுகம்நோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாள்நின்றவிடம்
தன-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமென்று
புத்திரற்குப்புத்திரராய்ப் பிறக்கவேவேண்டுமென்று
தவசுகள்செய்கிறாள் தையலிலம்பிறையாள்

என்றுரைக்கயிந்திரனார் இந்திராணிதான்கேட்டு
தெங்காய்க்குமூன்றுகண் தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடுமயில்கண்ணுடைக்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோணுக்குத்தோணு துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலேயல்லவோ யாநணங்குவருந்துகிறாள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன் புரவிகொடுத்தது.

தேவேந்திரபகவான் சிறித்துமனமகிழ்ந்து
வானத்துமேகங்கள் வானவர்கோன்வரவழைத்து
பார்த்தனே இந்திரனும் பார்வைகள்கொள்ளாதே
இப்படிக்குப்போனாலே இந்திரற்குயேற்காது
என்று இவர்நினைத்து யின்பமுள்ளபேரனுக்கு
பூமியில்வாழுகிற புரவியைப்போற்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லவோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுகால்வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்கிறுசதங்கை சேர்ந்தபலகரையும்
அம்பொன்னின்கிங்கிணியும் அழகாகபூட்டினாராம்
மாணிக்கந்தன்னிலும் வைடுரியந்தன்னிலும்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேபணிகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சீராய்மடித்திட்டு
குப்பியில்சாந்தும் குழவில்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பலாக்காயும்
பட்டுப்புனுகுகளும் சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரித்தார் புலந்திரனார்புரவிதன்னை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துபுரவியிலே
சோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான் சிரித்து அலங்கரித்து
ஏற்குமோ இப்புரவி இந்திரற்குயேற்குமென்று
தட்டிப்புரவியைத் தாமந்தவாழுமார்பன்
குதிரைக்குபதேசங் கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவலோகப்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியான் தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமனைக்கொண்டுசென்று
இருசாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியவொருசாமத்திலே விடிபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருடனேசொல்லுகுது
அருளாருனே ஐயாவே அப்படியேயாகுமென்று
வந்ததுகாணப்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னடிகைபிடித்து
மலர்க்காவின்கடந்து வைகைவளநாடியரும்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது.

மைந்தனிருக்கிறமேதார் மண்டபஞ்சென்றேறினான்
மாலைமுடியானை மஞ்சனமாடுமென்றாள்
மஞ்சனச்சாலையிலே மன்னவனும்போய்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தான்கழற்றி
கத்தியுடனே அங்கி காவலனுந்தான்கழட்டி
சேரவேதான்கட்டி செம்பொன்மணிமுடியான்
கொற்றவர்கள்கோமானுங் குளித்துக்கரையேறினான்
துப்பட்டிகொண்டு துவட்டினார்சுந்தரிமார்
சாமலரவே யிணைகவரிவீசினார்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கத்திமிகச்சொருகி
தென்னவல்முடிவேந்தன் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
நித்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனுரைத்தோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபெண்கள்சேர்ந்திடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்றானே
சிங்காதனந்தநிலே திரள்வீரன்வீற்றிருந்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலனையாள்தானபார்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை ஆணழகன்சென்றானே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றாள்
இருமிருமென்று யிணைகடகங்கையமர்த்தி
பொற்றடுக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுக்காலி செம்பொற்றளிகைவைத்தாள்
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் காவலனார்வீரியற்கு
நீர்சுழற்றியூற்றி கிளர்வளைமுன்கையாலும்
போனகம்வாங்கிப் புரிகுழலாள்தான்படைத்தாள்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நீர்கடகக்கையால் நீரெடுத்துதான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகர்க்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
அந்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தான்படைத்து
காய்ச்சியபாலும் காட்டுமாங்கனிப்பழமும்
திருத்தியமுதுஞ் செலுத்தியநெய்பாலும்
கூட்டிப்படைத்தார்கள் கொம்பனைமார்தாதியர்கள்
அந்த அடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு

கைகழுவநீர்வார்த்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்
உத்தமியுமைந்தனுமாய் ஒக்கவுலாகொடுத்து
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்வீற்றிருந்த
முடிபூவுஞ்சந்தனமும் மெல்லியருந்தான்வாங்கி
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
மைந்தருக்குத்தான்கொடுத்து மாதுநல்லாளப்பொழுது
தானுமிலையமிர்தம் தையலருந்தின்றாளே
மாதாயிளைப்பாற வாங்கவுரிவீசினார்கள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
கொண்டுவந்துபூட்டுமென்றாள் குமாரன்புலந்திரற்கு
மச்சினியாள்மெச்ச வகைவகையாய்பூஷணங்கள்
ஆபரணப்பேழை அலேகோதிதான்திறந்து
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
தெரிந்தபணிதிகளை செபபொற்றளிகைவைத்து
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
தென்னர்பெருமான் திருமேனிதீண்டவல்லான்
ஆனந்தமார்பனுக்கு அருகாகவந்துநின்று
முத்தனுருமாலை முகநிறையத்தான்றறித்து
வேதிச்சநற்புனுகால் மின்னமுழந்துடைத்து
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
ஈரெட்டுப்பூண்கடுக்கன் யிட்டுமிவன்காதில்
அனந்தமுடிசூட்டி அழகாகப்பூட்டினார்
ஒருமுத்தேமுத்து உலகமெல்லாம்பெற்றதுபோல்
பாரியமுத்துப் பரிமுத்துத்தாழ்வடமும்
நவரத்தினப்பதக்கமும் நாகரீகத்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
பார்த்தபணிதிரமும் பருமுத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளு முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகங்கள் தாயத்துசோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கையிற்கடகமும்
பசும்பொன்பவுத்திரமும் சேர்ந்தகணையாழிகளும்
பொன்னினரைஞாணும் பூட்டினாற்பொற்சலங்கை
கச்சையிறுகணிந்து கத்திமிச்சொருகி
பாங்குகள்தான்சொருகி பாலனிடசாலில்
பூஞ்சிலம்புந்தண்டையும் பொன்மெட்டுந்தானணிந்து
ஆபரணமெல்லாம் அடங்கலுந்தான்பூட்டி
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பச்சைவடம்
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆடையரிந்துகட்டி
நிரஞ்சனமாகவே நிறைந்ததேமேனியெல்லாம்

இப்படியாக யியலாயலங்கரித்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றாள்
மைந்தர்புலந்திரரைப் பார்த்துவளநாடி
கண்திருஷ்டிவாராமல் காப்பிடுங்கள் தாதியென்றார்
சந்தனமுஞ்சாந்தும் சவ்வாதுமிகவணிந்து
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தமார்பனுக்கு
முத்தாலேஆலாத்தி முப்பதுநூறாயிரம்பேர்

புலந்திரனுக்கு தாயார் புத்திசொல்வது.

ஆகாயவான்புரவி அலைதாரநீரேறி
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமரேநீர்போயி
மந்திரவாள்தாரேன் மன்னர்பெருமானே
வாள்வைத்தால்கதவு திறக்குங்காண்மன்னவனே
தானேதிறக்குங்காண் தனஞ்செயனேபொற்கதவு
போனார்போல்நீரும் பொற்கொடியையெழுப்பாதே
ஆராய்ந்துபார்த்து ஆணழகாமன்னவனே
கையாலேதட்டிக் காரிழையெழுப்பாமல்
காலாலேதட்டி மங்கையரேநீயெழுப்பும்
சற்றேதான்தட்டலுமே தையலெழுந்திருப்பாள்
அவளவாழுபபெருமைகளு மாமனமாரசேவகமும்
உத்தமர்கள்பஞ்சவரை ஒட்டியரசாளுவதும்
கட்டழகர்பஞ்சவரைக் காட்டோட்டியாளுவதும்
கன்னனிடவதிகாரம் காவலர்போர்வீரியமும்
ஏசாதுமேசி யெடுத்துரைப்பாளாமாகில்
உத்தரங்கள்சொல்லாதே ஒக்கநின்றுபேசாதே
கொற்றவனேயுந்தனுக்கு கோபம்வாராமல்
அத்தனைக்குமுட்கொடுத்து அலைதாராநீர்கேட்டு
எத்தனைசொன்னாலும் எனக்காகநீர்பொருத்து
அன்னமேயிக்கோவி லார்கோவில்சொல்லுமென்று
ஆரணங்கேயும்முடைய ஆய்ச்சிபேர்சொல்லுமென்று
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்பேர்சொல்லுமென்று
அன்னமேயுன்னுடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கைநல்லாள்தன்பேரும் மணவாளன்றனபேரும்
ஆரமுலைபாள் அடையாளஞ்சொல்லுமென்று
நிருப அடையாளம் நேரிழைக்குத்தான்கொடுக்க
தாரேனடையாளம் தையலற்குநீகொடுத்து

அடையாளங் கொடுத்தது.

அல்லிக்கொடியும் அழுத்தியசிராவும்
சிராவுங்கச்சுக் திருமுடியுந்தான்கொடுத்தாள்
உன்மாமிமாரிட்டதொரு பவுத்திரந்தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிமுடிந்துகொண்டார் மன்னர்பெருமானும்
மாதாஅடையாளம் வைத்தானமடிதனிலே

சங்கரருமப்போது சற்றேநகைநகைத்து
நங்கைபரிதாபந் தையலரேகண்டாயோ
வெட்டுவேன்குத்துவேன் விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவனையிவள்போகவிட்டாள்
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொய்கைவளநாடியற்குப் புஷ்பங்கொடுப்பதில்லை

மீனாட்சி சொக்கருக்குச்சொல்வது.

அங்கயற்கண்ணம்மை ஆசினத்தைவிட்டிறங்கி
மகாதேவர்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
அங்கயற்கண்ணம்மை அருகில்வந்தென்னசொல்வாள்
ஆறாயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாறாவோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
வீறகச்செங்கோல செல்விசெலுத்திநின்றாள்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயனார் கட்டழகன்தேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதம்ரெண்டும் சிலம்புக்கால்கொப்பளிக்க
செண்கப்பூமேனடிகள் திருவிணைக்குத்தானோக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சிநிற்க
இப்படிக்கிருக்க யிதுவழக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்குப் புஷ்பமதுகொத்தாள்
சந்தோஷமாயிடுவாள் தருமமுடியழகி
சங்கரருமபபோது தயவாய்மனமிரங்கி
சிவனாருமப்போது திருமுடியைத்தானசைக்க
ஏலங்குழலாளும் இருக்கையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர் தன்பிள்ளைக்குத் துணைபோனது.

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேணடுமென்றார்
சிவனாருமப்போது தேவிமுகம்நோக்கி
ஆரமுலையாளே ஆளடிமையானோமே
அது-சந்தோஷமென்று சங்கரியுந்தான்சிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தான்போனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்நீறும் திருமாலைச்சந்தனமும்
கொண்டெதிரேதந்தார்கள் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தம்தெளித்தார்கள் திருநீறுக்காப்பணிந்தார்

அல்லிகொலுவுக்கு வந்தது.

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருந்தானமர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான்கடந்து பாண்டிவளநாட்டாளும்

கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னந்தெருவும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மின்னல்தெருவுகளும் மாடோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமாரோடிவந்தார்
கோவிலுக்குப்போய்வந்தேன் கொம்பனையேதாதிகளே
இதுகளொன்றுநான்வேண்டேன் கொம்பனையேதாதிகளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தழுவணையில்கைகொடுத்து தையலரும்வீற்றிருந்தாள்
அன்றுமுறையுடையார் ஆயிரம்பேரோடிவர
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைபெற்றுப்போனபின்பு
மங்கையரும்பள்ளிகொண்டாள் மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்துவருவாரே வேந்தனையுங்காண்பேனே
வேல்பொருதுக்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன்புரவிமேற்போனது

அந்நேரமிந்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயவாய்ப்பறந்து ஆணழகன்வான்புறவி
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
வனமாம்வனங்கடந்து பலதுறைகள்தான்கடந்து
கூடல்வளநாடு குலவீரன்றான்கடந்து

தருமாபுரங்காண்கிறது.

தாமரைசூழ்அல்லிமகன் தர்மபுரங்கிட்டினானே
அத்திபுரந்தனை அடுத்தாணலைதாரன்
எத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
நாற்திசையுந்தோப்பும் நல்லமலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிப்பூர்க்குமங்க குங்குமவெண்டாழை
நெடுநீலங்கோங்குவளை நீலவர்ண கஸ்தூரி
பூமரங்களத்தனையும் பூத்துச்சொரிந்தனவே
மந்தாரைபுன்னைகளு மருவோடிருவாட்சி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்ததொருசெண்பகம்
வாழுகின்றபுன்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலைகளும் தெய்வவுலகம்போல்
கண்டானைபுலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இத்தனைநாட்டையும் இளவரையன்தான்பார்த்து
இப்பெரியநாட்டைவிட்டு எங்கொளித்தரையன்மார்
காந்தவனங்காடுறைந்தார் என்னுடைய ஐயன்மார்
மாயத்தாற்சூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
கட்டழகனிந்திரனும் கண்களாள்முந்துதிர்ந்தாள்

பூமரங்களத்தனையும் புலந்திரன்றான்பார்த்து
பஞ்சவர்கள்சோமானும் பார்த்தலறிமகனும்
வந்தாரே இப்பொழுது மச்சினியாள்கோவிலுக்கு
என்னதனைதநாய்கொடுத்து இந்திரரைகாண்கிறது
பூவாலைபச்சைவடம் புலந்திரனைக்காண்கிறது
கொண்டுவந்துபார்த்தினார் கொற்றவர்களிந்திரர்கு
பூமரத்தைபார்த்து புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
காவலர்கள்மஞ்சவர்கள் காடுறைந்துபோயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
ஆர்குடிக்கப்பூர்த்தீர்கள் அழகியபூமரமே
தாதியாதானைமுடிக்க சார்பாகப்பூத்தீரோ
மாற்றான்முடிக்கவோ வந்துமலர்சொரிந்தீர்
பூமரங்கள்கூறும் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
ஐயாசிவநீர்கேளீர் அடியேங்கவிண்ணப்பமதை
மாலைமுடிபாண்டவர் வனவாசம்போனவன்றே
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
தக்கப்புகழுடைய தர்மவனம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்துப்போனவன்றே
நல்லமழையுமில்லை நாட்டில்விளைவுமில்லை
செந்நெல்விளைவுமில்லை தேசஞ்செழிப்புமில்லை
பூவுகள்மலர்ந்து பூமரங்கள்பூவாது
ஆவுங்கறவாது அரும்பாவிபட்டணத்தில்
வெளியுந்தெற்கடைந்து வேந்தனும்போய்மறைந்து
கன்னியுயகால்மறுத்து கடலுந்திசைமாறி
பாழாயிருக்குதையா பட்டணங்களத்தனையும்
வேந்தர்பெருமானே பலராகநாமிருந்தோம்
மாலைமுடியானே வருகிறதுநாமறிந்து
இப்போதிலேதுளிர்த்து இக்கோலப்பூப்பூத்தோம்
வருகிறநாளறிந்து மலர்சொரிந்தோமன்னவரே
வருவதற்குமுன்னமே மன்னவரேபோவோமோ
போரஞ்சாவீரனை புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஓட்டினார்பன்னிரண்டு உத்தமர்கள்பஞ்சவரை
மாலைமுடிபாண்டவர் வருநாளுந்தானாச்சு
ஆறுவார்பாண்டவர்கள் மாறுவார்நூற்றுவர்
நபமுந்தேநாடுமாளும் நமக்குத்தானிராச்சியமும்
எதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றார்மன்னவரும்
அப்போதுபூமரங்கள் அழகுமெத்தைதான்போல
புட்பமெத்தைசோடித்து புலந்திரற்குதான்கொடுக்க

தருமபுரத்தில் அதிசயங்காண்கிறது.

அப்பால்திரும்பி ஆணழகன்வருகையிலே
அக்காட்டில்நிறைந்திருக்கும் அன்னமுந்தாராவும்

மானுங்கலையுமே மயிலுங்குயிலினமும்
சித்திரைக்கன்றுகளும் சிறுத்தைபுலிக்குட்டிகளும்
காட்டானைக்கன்றுகளும் கரடிபுலிசிங்கங்களும்
பாடிப்பறந்துவரும் பஞ்சவர்ணகிளிகளும்
ஐந்துதலைநாகமது ஐவர்திருமகற்கு
மாணிக்கமின்னவே மணிவிளக்கால்கொண்டுவந்து
முத்துமுடிமன்னன் முன்கையிலேறுதுகாண்
மகாமிருகமத்தனையும் வந்தெதிரேகண்டது
வந்தெதிர்கண்டதை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
என்னமாயிருந்தீர்கள் யித்தனைநாளிவ்விடத்தில்
பாண்டவர்கள்போனபின்பு பாலமிர்தம்போதாதோ
தாயாதிவாசலிலே சத்துருவின்வாசலிலே
பகையாளிவாசலிலே பாலமிர்தமுண்டீர்களோ
என்றுமிவருரைக்க யியலானமிருகமெல்லாம்
மகாமிருகங்கள்கூறும் மன்னன்முகம்நோக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மன்னவர்கள்ராசாக்கள் வனம்போனநாள்முதலாய்
நாங்கள்-ஒக்கக்குடியிருப்போம் உத்தமரேயெல்லோரும்
கோங்குமலையிலே கூடகுமலைநாட்டிலேயும்
அங்கங்கேசேர யமர்ந்திருந்தோமெல்லோரும்
மாலைமுடியாரேநீர் வசிகிறசெய்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரேவந்தோங்காண்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
அவன்-ஒட்டியபன்னிரண்டில் ஒன்பதுந்தானுச்சு
மூன்றுவருஷமின்ன முடிமன்னராளுவனும்
அப்பாலேவீமன் அவர்கள் இருமுடியை
தெண்டுக்கிறைகொடுப்பார் திரியோதிரன்படையை
நம்மதேநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
அஞ்சாதிருங்களென்று அப்புறந்தானடைந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது.

ஐவரசாண்ட அரண்மனையைக்கிட்டினானே
கொற்றவர்கள் தங்களது கொலுக்கூடங்காட்டினானே
பாண்டவர்கள் வீற்றிருக்கும் பாரமணிமண்டபத்தே
பொற்றாணுநற்றாணும் பேரிகையுத்தரமும்
உத்தரமுஞ்சித்தரமும் ஒக்கிழற்காட்ட
இட்டிருக்குமாதினமும் எறிமணிசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னுலாதினமும்

தருமராசா ஆதினமும் சகலகலை ஆதினமும்
வீமராசா ஆதினமும் விசையனாதினமும்
நகுலராசா ஆதினமும் சகாதேவராதினமும்
மன்னவர்களாதினத்தில் மாற்றானைக்கண்டானே
தருமராசா ஆதினத்தில் சண்டாளனிருனே
பாண்டவர்கள் தன்னுடனே பகுந்தரசாளாமல்
பாதி அரசு அவர் பங்கிட்டு ஆளாமல்
ஏதனாலேகொடுமைறந்தார் பெண்ணுடைய ஐயன்மார்
தருமத்தையெண்ணியவர் தரணியிழந்தார்கள்
புண்ணியத்தையெண்ணியவர் பூமியிழந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகியகண்முத்துதிர்த்தான்

துரௌபதையரண்மனை காண்கிறது.

கோராவடிவழகி துரோபதையாள்வாசலிலே
தையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்னற்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாமுத்தழுக்கி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னாலேபடித்து
மாணிக்கத்தாலும் வைடூரியத்தாலும்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு ஆணழகன் வயரெரிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மண்டபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமனைகளும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
எழுநூறுதாதியர்கள் இணைதவரிதான்வீச
மூந்நூறுதாதியர்கள் முறைசெய்துவந்துநிற்க
ஏறியிருக்கபந்த யிட்டசிங்காதனமும்
ஆச்சிமாரெல்லவரும் அடியானையாளவந்தீர்
பறுகல்உறுத்தவே பறுமணல்கள்தானுதிர
காடுதலையிழக்க கன்னிதுயில்முள்ளிழுக்க
கானலிலும்வெய்யலிலும் கதறியவர்திரிய
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறனென்தாயார்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு அழகியகண்முத்துதிர்த்தான்
இந்திரருமப்போது ஏங்கியழும்போது
கொண்டுபறந்ததப்போ குலவீரன்றன்புறவி

புலந்திரன் அத்திபுரம் காண்கிறது.

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புறவிதான்பறக்க
அத்திபுரங்கண்டாரே ஐவர்திருமகனார்
அந்தவளநாட்டை அடுத்தது அப்புறவி
அம்பலமோவென்றாலே ஐந்நூறுகாதவழி
இடம்பெரியவாசலது யெழுநூறுகாதவழி
நாணுக்குத்தானுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அகலமுள்ள அம்பலத்தில்
நானூற்றுக்காதமது நலம்பெரிய அம்பலத்தில்

முந்நூற்றுக்காதமது முத்தணிந்த அம்பலத்தில்
பொற்றூணும்கற்றூணும் பேரிசைஉத்தாரமும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணுங் குங்குமநற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமலையாய்ச்சேர்த்து
மெதைதயலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுத்தியலங்கரித்து தோரணங்கள்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி காவலன்றன்னம்பலத்தில்
சங்கிறைத்தமண்டபமுந் தங்கமுத்துமாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதியிட எழில்முத்துமாலைகளும்
வந்துநிழல்காட்டும் மாணிக்கமாலைகளும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுபன்னீர்ச்சிலைகளும்
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் செங்கழுநீர்மாலைகளும்
செம்பொன்னாற்சிலைகளும் செம்பவளத்தூணுகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதிவிட இராசாவினம்பலத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் செம்பவளமாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
வாழைகமுகுகளும் வர்ணபலாச்சோலைகளும்
சேரவேநாட்டியே திகழ்பெரிய அம்பலத்தில்
நின்றவிடந்தோறும் நிலைதோறும்சப்ரமஞ்சம்
பார்த்தவிடந்தோறும் பந்தங்கள்சேர்விளக்கும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குத்தோவிளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணாததேர்விளக்கும்
தருமமுடியார்க்குச் சப்பிரநல்விளக்கும்
பந்தங்கள்சேர்வையும் பகல்வத்திபிடிபாணம்
பூர்வணமத்தாப்பும் பொறிபாணந்தான்முழங்க
எத்திசையுந்தானமுழங்க யிட்டிருக்குமம்பலத்தில்
ஏறியிருக்குமந்த எழுமணிசிங்காதனமும்
வந்திருக்குமன்னர் மகாசேனைதன்னுடனே
முந்நூறுகோடி முடிமன்னரங்கிருக்க
ஈட்டிபிடிமன்னர்கள் யிளவரையரங்கிருக்க
பாங்குபிடிக்கிறதோர் படைமன்னரங்கிருக்க
கத்திபிடிக்குமன்னர் காவலர்களங்கிருகக
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களங்கிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தரங்கிருக்க
வேதபிராமணரும் வேதியருமங்கிருக்க
பாஞ்சாலமகாராசன் படைகளுமங்கிருக்க
காசிவளநாடாண்டார் கர்ணன்துசேனைகளும்
குரும்பரையத்தேன்சொரியும் சோழன்பரிகலமும்
ஏடல்லோதாரணவன் யிடும்பன்பரிகலமும்
ஆகங்கவேதமோதும் அகஸ்திபனர்தந்தருளும்

மதுரைபரிகலமும் வளநாடிசேனைகளும்
ஏழுலகுராசாகக ளெங்குங்நிறைந்திருப்பார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையனங்கிருந்தான்
தருமமுடியழகன் சகலருமங்கிருந்தார்
மூந்நூறுமாதியர்கள் மூத்தினகவரியிட
ஐந்நூறுமாதியர்கள் அஷ்டகவரியிட
எழுநூறுமாதியர்க ளிணைகவரிதான்வீச
பசம்சாலைப்பெண்கள் பரிந்துகவிபாட
மேளவகைகளும் விருதுபலமுழங்க
கவிஞர்கவிபாட கட்டியங்களாப்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷமாய்ச்சொரிய
கீதமேந்தும்ரம்பை கின்னரிகள்வாசிக்க
வீணைகள்கின்[illegible]கள் வேணபடிவாசிக்க
கர்ணன்றிருமங்கில் கட்டியபூச்சரங்கள்
திரியோதிரன்மருங்கில் சென்றுநிழலாட
திரியோதிரன்பந்தலில் சிறப்பாகபூச்சரங்கள்
கானன்றிருமருங்கில் கண்டுசுழலயிட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழலில்தாறுட
இவர்குழலில்மாலை அவர்குழலில்தாறுட
ஏறியிருந்தார்கள் இருவருஞ்சிங்காதனத்தை
கண்டான்புலந்திரனுங் கணைகள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
பாண்டவர்தன்னுடனே பகுத்துஅரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதிருலேகாடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
இக்கோடிராசமன்னன் இருக்கயிடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டியர்கள் அவர்க்கிடமில்லையென்று
அந்நேரங்காட்ட அடித்தோட்டிவிட்டானே
நிற்குமோயிவ்வாழ்வு நிலைக்குமோயிவ்வரசு
இப்பெரியஅம்பலத்தில் இருந்தராசர்தங்கள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கால்நடையாய்வந்தாளோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காளையவரைவருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமராது ஆயுதமும்
ஏழானைபலமுடைய இயல்வீமராயுதமும்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனர்கையபபுவில்லும்
நாமகொடியுடைய நகுலராது ஆயுதமும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்கைவாளும்
எதுக்கென்றிருந்தது யெங்களையராயுதமும்
தன்றேவிக்கில்லாத தைரியங்களேதுக்கு
வெற்றிமதயானை வீமர்பொறுக்காரே
அர்ச்சனர்[illegible]துரை யார்சொல்லுங்கேளாரே

ஆர்சொல்லுங்கேளாரே ஐம்மார்நால்வருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமாசொற்கேட்பாரோ
அன்றுநானசற்றே அறிந்திருக்தேனுமாகில்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேளேனே
நூலால்கடுந்திரனார் நூற்றொருவர் பூமுடியை
வெட்டிவெளியிடுவேன் வீரமாகாளியற்கு
பட்டந்தரித்து பாருலகையாள்வைப்பேன்
காவலர்களைவருடன் கைகூட்டிசேவிப்பேன்
இதுபதினியாள்நின்று பரதவிக்க அம்பலமோ
உத்தமியாள்நின்றுதுகில உரிகொடுத்தவம்பலமோ
பாவைமனமுருகப் பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தேன்
அம்பலத்தைப்பார்த்து ஆணழகன்வயிறெரிந்து
கட்டழகன்கோமானும கண்ணீறையமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரனுமங்கே ஏங்கியழும்பொழுது

புலந்திரன் கலந்தாரிகோட்டையைக் காண்கிறது.

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனதுதன்புரவி
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைகளாம்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணனதுகாவல்களும்
ஆழமணல்பறித்து ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
சுற்றிமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணமல்
அஷ்டமதிலெழுப்பி ஆதித்தனைக்காணமல்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
விழித்தகண்சிமிட்டாத மெல்லியற்குகாவல்களாம்
தாமக்குழலாட்கு தலையாரியோடிவந்து
நாகசுரமூத நற்கவரிகொம்பூத
கூடமுழங்கவே குலவீரற்நற்சூழ
கொக்கறித்துநற்றிசையுங் கூததாடிபாடிவர
ஆர்ப்பரித்துஓடிவந்தார் அன்னநடையாட்கு
கண்டார்புலந்திரருங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இதுமாமன்மார்காவல்களோ வைத்தவரிசைகளோ.
அம்மான்மார்காவல்களோ அத்தைவரிசைகளோ
என்றுநகைத்து இந்திரரும்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர்பிராமணர்போல்வந்து கருணருக்குச்சொல்வது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்பொழுது
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பரமன்வடிவெடுத்து
மன்னர்கருணன்முன்பு மறையவர்போலேவந்து
ஆள்வருத்தாய்காணுது அதிகருணவீரரே
பத்திரமென்றுசொல்லி பரமனும்போய்மறைந்தார்
சொல்லியேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்பொழுது

கர்ணர் கலந்தாரிகோட்டை வருகிறது.

அங்கதேசநாடாளும் அதிகர்ணவீரியரும்
காரிழையாள் மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணவொண்ணு மகாசேனை எண்பத்தெண்ணு பேரம்பேர்
உருவினவாயுதத்தை உறையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியரைப்பார்த்திருந்தார்
தருமமுடியானும் தலைவாசல்வந்துநின்று
அத்தண்டகாவலரை அதிகர்ணர்தான்பார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐயர்வந்துசொன்னாரே
ஆள்வருத்துஎன்று ஐயர்வந்துசொன்னாரே
காவலர்கள்வீரியரே கண்ணுண்டாய்பார்க்கிறதுங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திரும்புமந்தவேளையிலே

கர்ணன்கலந்தாரிக்கு நடனசேர்வைவைத்தது.

சுந்தரப்பூமுடியாள் தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேண்டுமென்றாள் கிளிமொழியாள்நாயகமும்
அப்படியேநல்லதென்று அங்குராயசீர்கருணர்
நட்டுமுட்டுநாடகங்கள் நலமுடனேயனுப்பிவைத்தார்
சதுர்தீர்ந்துகொலுவதனில் தானமர்ந்தார்கொலுவதனில்
அப்போதுமாதருக்கு ஆடலும்பாடலும்
பதினெட்டுமேளமும் பணபாகத்தான்முழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலப்புகலைலென்ன
ஆடலுங்கூற்றும் அரம்பையர்நாடகமும்
நாடகமுங்கூற்றும் நடுநடுவேசிந்துகளும்
ஆடாதகூத்துகளும் ஆடினாறுயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது.

ஆடல்பாடல்சத்த மாகாயந்தான்கேட்க
பெண்கள்குரலோசை புலந்திரற்குகேள்விபட
கோட்டையில்கேட்கிறது கொம்பனையாளிநுப்பிடமோ
தேவடியாள்சந்தடியோ தேன்மொழியாள்வாசலிலே
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனத்தபுரவியின்மேல்

கலந்தாரிக்குச் சொக்கர்சொற்பனஞ்சாதித்தது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமேதுசொல்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாள்பக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
மங்கையரேயுன்னுடைய மணவாளன்வந்தான்காண்
வந்தான்காணென்றுசொல்லி மாயமாய்போய்மறைந்தார்
வாசற்படிதனிலே மன்னனங்கிற்கக்கண்டானே

ஏறிட்டுபார்த்ததுபோல் இந்திரனார்சீர்வடிவை
அல்லித்தாமரைநிறமும் பார்பவளச்செவ்வாயும்
மார்பிற்பதக்கமும வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
காதில்மணியழுத்தும் கட்டழகன் ஒப்பனையும
உத்தமர்கள்புத்திரன்றன் உறுமாலைகட்டழகும்
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துடிகப்பேசினதும
உத்தாரமுரவுகளும் உறமுறைகட்டளையும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைகள் தின்று விருப்பிவிளையாடினதும்
தக்கோலந்தின்று தழுவிவிளையாடினதும்
மாதுவிடையில்லாமல் மன்னனெழுந்திருந்து
போனார்போல்கண்டு பொற்கொடியுங்கண்விழித்தாள்
சொற்பனங்கண்டதல்லால சுந்திரரைகண்டதில்லை
என்-சென்மமொழியுமட்டும் சிறையிருக்கநீதியுண்டோ
வண்ணச்சிறையிருக்க வைத்தீமகாதேவா
இச்சிறைகாக்கவென்னை ஈஸ்வரரேவைத்தீரோ
மைத்துனனைத்தானினைத்து மாதுமனந்தானுருகி
எக்காலஞ்செல்லுமோ இந்திரரைநான்காண
கண்டகனவையெல்லாம் காரிழைமார்தன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொன்னேனேயாமாகில்
என்னாளுமிந்நினைவே என்பார்களேந்திழைமார்
தாமக்குழலாளுந் தன்மனதில்தானடக்கி
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும விசாரத்துடன்படுத்தாள்

கலந்தாரிதாதிமார் காற்று ஒடுக்கத்தால்வேறொரு
மண்டபம் போய்படுத்தது.

ஆரணங்குதோழிமார் ஆறாயிரம்பேரும்
அம்மானைபந்து மாடுங்கழலாடி
உடனேகபள்ளிகொண்டார் உண்டானதாதியர்கள்
பாதியிரவும் பதினைந்துநாழிகைமேல்
வாரியெழுந்திருந்து மங்கையர்களெல்லோரும்
ஒடுக்கத்தினாலே உள்ளமெல்லாம்வியர்வைவிட்டு
அந்தவிடம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழிமார்போய்படுத்தார்
மண்டபகூட்டத்தில் மங்கையவள்போய்படுக்க
ஒண்டிதனியாக ஒளிபிரந்தகண்ணாளும
கண்டார்கருங்குழலும் சலந்தாரிநாயகியும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்பள்ளிகொண்டார்

புலந்திரன் கோட்டைக்குள்வருகின்றது.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மகன்புறவி

மேலாய்பறந்து வேந்தனது தன்புறவி
யாருமறியாமல் ஆங்கொருவர் காணாமல்
ஆறுசுற்றுக்கோட்டைக்குள்ளே அங்கொருவர் காணாமல்
தாதியர்களண்டையிலே தானிறங்கிறது
எறிட்டுபார்த்திருந்தார் யிந்திரருமப்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஒருநிறமாய்ப்பட்டுடுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கொம்பனைமார்பட்டுடுத்தி
தேன்மொழிமாரெல்லோருஞ் சோபடுத்திருந்தார்
அதுகண்டுபுலந்திரரும் ஐவர்மனதிலெண்ணி
ஆறாயிரம்பேரில் ஆரென்றுநான்காண்பேன்
ஆரென்றுசற்றேநானாய்ந்துபார்ப்பேனே
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆரமுலையாளே யாரென்றுநான்காண்பேன்
ஏதுக்கு இங்கேவந்தேன் என்தாயார்கட்டளையால்
மண்ணுமிகாலமெல்லாம் வையகத்தையாண்டாலும்
பெண்புத்திப்போ பிடரியிலேயென்பார்கள்
ஏதுக்கு நம்மையிங்கே இசைந்துவரவிட்டாளே
நின்றுபுலந்திரரும் நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையென்றாலும்
காணாமல்காழும் கனமதுரைபோனாக்கால
வாளால்துணிப்பாளே மைந்தனென்றும்பாராளே
வேந்தர்பெருமாளும் விசாரமிடும்போது

புலந்திரனை புறவி யிறக்கிவிட்டது.

அப்போதுதன்புரவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதுயிருக்குமந்த வாசர்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனுதன்புரவி
தாழயிறங்கியே தர்மதிருமகனை
மேல்பார்த்துநின்றது வேந்தனவன்புறவி

புலந்திரன் கதவைதிறந்தது.

தாள்பூட்டிருந்ததொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தானெடுத்து வைத்தார்மணிக்கதவில்
தானுப்திறந்தது தையலதுபொற்கதவு
மெள்ளநுழைந்தாராம் மெல்லிபடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக்கண்டது.

வாசற்படிதனிலே வந்துநின்றுமன்னவனும்
வாள்மேலேகையைவைத்து மன்னவருபார்த்தாராம்
எறிட்டுபார்த்தார் இந்திரரும்தேவியரும்

வளர்ந்தெழுந்தமார்பும் மாதுயிருஸ்தனமும்
திகழ்ந்தெழுந்தபூமாலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருவம்ரெண்டுங் கருங்குருவிவாலதுபோல்
மூக்குத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
நாக்குத்திருவழகும் நான்காம்பிறையதுபோல்
பல்வரிசைஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுறமும் தங்கப்பலகையைப்போல்
இருதுடையின்றன்னழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
அழகுதிருமார்பில் ஆபரணஞ்சோதிமின்ன
மாறுமல்பூண்டதொரு மாணிக்கம்மின்றிலங்க
கண்டுபுலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குமீறி ஏந்திழையும்வளர்ந்திருக்க
வைத்தேனவன்சிறையில் மாபாவியானேனே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தார்பலகாலும்
வண்டார்குழலாளும் வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
மாதுக்குமாமன்மார் வைத்தவரிசைகளோ
ஏறிட்டுத்தான்பார்த் திந்திருமெத்திசையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கனக்கவலங்கரித்து
நான்குபுறமும் நவரத்தினக்கால்நிறுத்தி
சங்கிழைத்தசப்பிரமுஞ் சாதிலிங்கமாலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமுஞ் சேரவலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வா த்தசிறுசெண்பகமும்
வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து இணைமல்லிபூச்சரமும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமாலைதூக்கிவைத்து
வந்துபரிமளங்கள வாசனைகள்தானவீச
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருக்க
பந்தலிலேநல்ல பவளக்கால்தூணிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறுகமடித்திட்டு
சாறுமணைபோட்டு தமுலணையுந்தான்போட்டு
ஊணுகப்பூச்சொரிந்து ஓடமலர்கண்ணுட்கு
காம்பரிந்தவைங்கலப்பூ காரிகைக்குத்தான்சொரிந்து
மெல்லியப்பூம்பட்டு மேலேயணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானுமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போகவேதான்வைத்து

மடித்தியிலைச் சருகும் வண்ணப்பல்லாக்காயும்
செப்பொன்றளிகை திருவணைக்குழைத்திருக்க
தங்கப்பதக்கம்வைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீரும் கிளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கற்பூரமுத்துக் காராவிகைவார்த்து
குத்துவிளக்குக் கொழுந்துபடத்தானேற்றி
இருபுறமுங்குத்துவிளக் கெரியவேயேந்திழைக்கு
பொம்மைபதுமைகளும் பொற்கொடியைச்சூழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்கு அரும்பதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரைவீச மெல்லியற்குபொம்மையெல்லாம்
கட்டழகிநாயகிக்கு கைவிளக்குகொண்டுநிற்க
ஆரமுலையாட்கு ஆலாத்திகொண்டுநிற்க
செம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலபொம்மைகொண்டுநிற்க
பொம்மைபதுமைகளை புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
வரும்போதுசொன்னானே வையையளநாட்டியரும்
ஆராய்ந்துமெத்தையை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்றுசொல்லி பதறியெழுந்திருந்து
வாளுருவிகைபிடித்து மன்னர்பெருமாளும்
மாணிக்கமெத்தையை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பொருபெண்ணறியான்
நீங்களோவென்றுசொல்லி சிற்றிலந்தூமுடியான்
தானுஞ்சிறித்துமே தனஞ்செயன்கிட்டிவந்தார்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரருக்குத்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சீரழகும்
பொருந்துமயிரழகும் பொன்பிறைசுட்டிகளும்
கட்டழகிநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீறு இருகாதிலகுழையழகும்
மாணிக்கமின்னவே வைடூரியங்கள்மின்ன
ஆணிப்பொன்னாலிழைத்த அன்னத்திருசொப்புகளும்
மாணிக்கவாளி மயிரிலேகிழ்சோதிமின்ன
உஞ்சலிட்டகாதுக்கு ஒற்றைப்பணிதிகளும்
காரைக்கழுத்தழகும் கட்டிவடந்தன்னழகும்
பாரிபொட்டை பவழத்துதாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளும் மூழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமுந் தாயித்திச்சோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகத்தோடும் பணிசிலம்புசோதிமின்ன

காலமுடிமேனிகளும் கட்டழகிசேர்வடிவும்
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரரும்தேவியரை
ஈஸ்வரனார்தேவியவள் ஈஸ்வரியுமீடல்லவே
மாயவனார்தேவியவள் மாதுமெதிரல்லவே
இந்திரனார்தேவியவள் இந்திராணியீடல்லவே
தாமக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினால்
கூவியெழுந்திருப்பாள் கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடிவருவாரே உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுநின்றாரே

பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்.

எப்படியெழுப்பலாம் ஏந்திழையையிப்போது
சந்தனத்தைவாரி தையலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
சிலலென்றுரைக்க தேன்மொழியாளப்போது
பல்லிபெச்சலிட்டதென்று படுத்தாளே தான்திரும்பி
அப்புறத்துக்கிப்புறமாய் அவள்திரும்பிதான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிகொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து
கண்டாரேயிந்த கட்டழகிநித்திரையை
நாமானுலாச்சுது நாயகியாள்நித்திரைக்கு
இன்னொருவரானால் இப்படியோநித்திரைகள்
நித்திரைசத்துருவு என்பதெல்லாங்கண்டோமே
நித்திராதேவியெனும் நேரிழையைவேண்டினனே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமியேயிங்குவந்தேன்
ஒருசாமமட்டாய் இருந்துவிளையாடி
வெடியவொருசாமத்துக்கு மேன்மையுடன்போகவேணும்
இரவும்பகலுமினிப்பிரியாயேந்திழையே
மாதினதுகட்டில்விட்டு மங்கையேநீபோய்வா
இன்றையராவிக்கு இடமுந்தான்வேண்டுமென்றான்
நித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்தான்பார்த்து
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளு மண்டபத்துக்குள்புகுந்தாள்
நித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்போனபின்பு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவிமுகம்பார்த்து செம்பொன்முடியானும்
தேவேந்திரபகவான் திருநீற்றைதூவினனே
மந்திரவாளாலே மன்னவனுந்தட்டினனே

கலந்தாரிபுலந்திரனைக்கண்டது.

சற்றேதான்தட்டனுமே தாமக்குழலாளும்
பொட்டெனவேதான்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்த்து

உள்ளம்நடுங்கி உடம்பெல்லாம் விடவிட்டென்று
ஆரமுலையாட்கு அடிதலைதொடை புகைகால்நடுங்கி
பூவணைவைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மாணிக்கத்தூணருகே மயில்போலேநின்றுமே
ஏறிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனார்சிரவடிவை
அண்ணாரயமென்பார்கள் அவரல்லவானுமென்பாள்
அம்மான்மாரென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்களாருக்கால்
மாலைமுடியாரென் மாமன்மார்வந்தாரோ
அங்கவர்காணுமவள் அல்லவர்தான்பார்த்து
முடிபணியும்பாண்டவர்கள் முதுகாயிருப்பார்கள்
ஏதோயிருவரும் இளசாயிருக்காரே
எண்ணப்பிராயமது இருபதாய்க்காண்கிறதே
வாலைப்பிராயமது வயதுபதினாறிருக்கும்
வந்தாரொருவராய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனிமையிருந்தேனே
வந்தவரிங்கே வலியபிடிக்கவந்தால்
நாயகனார்தாமெதிரில் நாக்கைபிடுங்கிக்கொள்வோம்
மானும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையும் காவலிடகாவலெல்லாம்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்குவந்தான்யாரோதான்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தானோ
மாலைமுடியானும் மதிலேறிவந்தானோ
ஆருமறியாமல அரண்மனையில்புகுந்தானோ
ஏறிட்டுப்பார்த்தாளே யிந்திரனார்சீரழகை
வாசற்படியிலே மன்னவருந்தானிருந்தார்
வாள்மேலேகையை மன்னவரும்வைத்திருந்தார்
முத்தினுருமாலை முடிமேலேகட்டிருக்க
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
இட்டதிருநீறும் இருகாதுகனகழகும
பூவிட்டகச்சையின்மேல பொற்சட்டையுஞ்சொருகி
சொருகியசட்டைத் துலக்கத்திருவழகும்
சருவிகிலாவை சரிபிடிக்கும்கண்மலரும்
மார்பிற்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
தாலிபதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
ஆரபதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
செம்பொன்பதக்கமுஞ் சொந்தசரப்பணியும்
முன்கைமுதாரியும் முழுக்கடகமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கைக்கடகங்களும்
கச்சைகட்டுமென்மருங்கும் கத்திசொருகழகும்

அலைதாமரைநிறமும் அரபவளச்செவ்வாயும்
சிலைதாடங்கிக் கரியகுழலளவாம்
எழிட்டுப்பார்த்தாள் இந்திரனார்தனைமுகை
சந்திரசூரியருந் தாமுப எதிரலவே
இந்திரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
ஈஸ்வரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
பேரும்பெரிய பெருமாளெதிரலவே
இவன்வடிவழமொப்பனையு மாளவென்றுவந்தானே
திருவழகுமொப்பனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தானே
காமகூடினோமானுக்கால் கோவென்றுசாவலாமோ
இவன்மாளியதுமுன்னுக மன்னவனையாரென்று
மாணிக்கத்தூண்மறைவில மயில்போலேதானின்று
பூஞ்சிலைபாடகமும் போதவேசேர்ந்துவிட

கலந்தாரி புருஷனைனறியாமல் வைகிறது.

கட்டழகிநாயகியுங் கைநீட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கோதுங்கிளிபோல
அஞ்சாமல்வந்தவனீயாரகாணுஞ்சொல்லுமென்றாள்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கானனதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்குவந்தகாரணமேன்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தாயே
மாலைமுடியானே என் பதிலேறிவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உவமையிடப்போகாது
என்னழகுமெங்கே எவ்விடத்திற்கண்டுவந்தாய்
முன்மினைபழக்கமது முகப்பழக்கந்தானுமுண்டோ
காலைகடைசந்தைகொள்ள கன்னியரைக்கண்டதுண்டோ
அந்திகடைசந்தைகொள்ள ஆணழகாகண்டாயோ
பொய்கைகரைதேடி போய்முழுகக்கண்டாயோ
வைகைக்கரையிலே வசந்தமாடக்கண்டாயோ
வீதிபுறத்திலே வெளியேநிற்கக்கண்டாயோ
உப்பரிகைமேலேறி உலாவுகையில்கண்டாயோ
எங்கேயென்னைக்கண்டா யிவ்விடத்தில்வந்தினறுப்
தாண்டிகுதித்தாயோ தங்கதிருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாயோ யெந்தன் திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாலும் எழுகுவலைக்காவலுண்டு
காட்டானைககாண்கிலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்கிலையோ
பெண்ணாளன்மனையில் பெண்புலிகள்காவலுண்டு
பெண்புலிகள்காண்கிலையோ பொஞ்சிபோட்டுக்கொல்லலையோ
பலைநாகங்காண்கிலையோ வாரிவிழுங்கலையோ
போங்கானெழுந்திருந்து பொன்மணிவாசல்விட்டு

கேளாதுபோலே கேட்டிருந்தார்புலந்திரனும்
மற்றுவிளங்கொடியாள் மயிலனையாளேதுசொல்வாள்
ஊமைச்செவிடோ உணர்விலாவீரியரோ
செவிட்டுப்பயலோ திறமையில்லாதவரோ
காதுமக்குக்கேட்கிலையோ கண்ணிநான்சொலலுவது
என்னையங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
சீதைபடையாதே திருவழகுபடைத்தானோ
அகலிபடையாத ஆணழகுபடைத்தானோ
பாழாச்சிறையிருக்க பன்னேதேடிவந்ததென்ன
வந்தவராகிலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மவுனமாய்நீயிருந்தால் வாளுக்கிரையாயிடுவாய்
ஆர்பெற்றபாலகனோ அன்னிதமாய்மாளவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைதாள்பூட்ட
எழுந்துநடமன்னவனே எங்கதவைத்தாளணைய
அப்படியும்பேசாராம் அழகுள்ளயிந்திரனார்
பேசாமல்தானிருக்க பெண்கொடியுங்கோபித்து
மன்னன்முகம்நோக்கி மடந்தையருங்கூறுகிறாள்
தாராபுகழுடைய தருமர்மருமகள்நான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகள்தான்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனாமருமகள்நான்
யிரட்டையர்மருமகள்நான் திட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணரசை
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறையெடுத்தான்மாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமதாய்
இலங்கையைத்தானழைத்து ராவணனைக்கொல்லலையோ
பெண்ணாலேமாண்டானே பேரானராவணனும்
என்னாலேநீமாள முன்னாள்தலைவிதியோ
என்னாலேநீமாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளையாளோ
பெண்டிருந்தால்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமவர்பேசாராம்
கல்லுமனதுடையாள் காரியத்தைபார்ப்போமென்று
மனைவிமனமறிய மௌனமாய்தானிருந்தார்
கட்டழகிமாதுநல்லாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகாமன்னவனே
காவலர்கள்கண்டாலே கத்திக்கிரையிடுவார்
பொற்கருணர்கண்டாலே போடுவார்பலியாக

திருமழநம்பாவனையுஞ் சிதறிவன் றுவந்தாயே
வேண்டுமென்றுசொல்லி விருப்பித்தவசுபண்ணி
மாதெழுத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாளோ
உன்-ஆச்சிபறியாமல் ஆரண்மனைக்குவந்தாயோ
ஆருமறியாமல் ஆணழகாவந்தாயோ
வந்தவரலாற்றை வாய்திறந்துசொல்வாய்நீ
ஏதுக்குஇங்குவந்து இறக்கிறாயுன்னுயிரை
குலமாதருக்காக குடியிருந்தார்மெத்தவுண்டு
தருமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
தேவிக்காய்மாண்டவர்கள் தேசத்தில்கோடியுண்டு
உத்தமனேவீரியனே உன்னுயிரிழந்தபின்றால்
தேவியரைக்கொள்ளுவாய் சிறுவரைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதர்தாமொழிய விலைமாதராகாதோ
விலைமாதராகாதோ வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பேரிடையாளே கோவிலிலேதேவடிமார்
அதிலொருத்திபாகாதோ அதிசயமுள்ளவளே
நாலாஞ்சுடுத்திரளார் வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
மாலைமுடியானே வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காசிவளநாட்டாருங் கர்னருன்னைக்கண்டாக்கால்
ஏடல்லோதாரணவன் இருபிளவாய்போட்டிடுவான்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானேயென் மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமரிருந்தாக்கால்
செம்பொன்திருமுடியை தெண்டுக்கிரையிடுவார்
வயிரத்திருமுடியை வாளுக்கிரையிடுவார்
வெட்டிபிளந்திடுவார் வீமாதுதெண்டாலே
அதுவுந்தானில்லாமல் அரசாளும்நாயகியாள்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தபெண்பெருமாள்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியென்மாமியார்
ஆரிளமுலையாள் அறிந்தாளேயாமாகில்
வாளாலேவெட்டி வெறிந்திடுவாளென்மாமி
கூறுபண்ணுபோடுவாள் கொம்பனையாளென்மாமி
ஆரோயிவளென்று ஆகடியம்பேசாதே
வேறொருத்தியென்றுசொல்லி வீம்புகளைப்பேசாதே
மற்றொருத்தியென்றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
எழுந்துநடவுமென்றாள் ஏந்திழையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதிசொல்லுக்கு அதிசயப்படுவது.

போரஞ்சாவீரன புலந்திரனுந்தான் கேட்டு
மனையாட்டிசொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைதட்டிப்பேச்சுகளும்
ஒக்கநின்றுபார்த்ததில்லை உத்தமியாளென்தாயார்
தேவியதுவாய்ப்பிறப்பை தீரன்வீரன்தான்கேட்டு
அரைத்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளியறைந்தாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைக்கும் ஏதென்றுங்கேளாமல்
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் வாசற்படிதனிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைகலந்தாரி
பேசாமல்தானிருந்த புண்ணியரைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்வெறுத்து மன்னனைத்தூஷணித்து
கோபத்துடன்தானிருந்தாள் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதியைப்பார்த்துச் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்பார்த்து
அன்னநடையாளே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
மன்னர்பெருமைகளும் காவலர்பேர்சேவகமும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி எடுத்துரைத்தாய்பெண்மயிலே
மங்கிலியத்தோடே மயிலனையேநீயிருக்க
கொண்டார்பெருமை குடிப்பெருமைசொல்லலையே
ஆளன்பெருமை அரிவையரேசொல்லலையே
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் கேளிழையேதானுமுண்டோ
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துகேட்டிருந்தார்
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள்கண்சிவந்து
ஆரமுலையாளும் அளவற்றகோபமதாய்
மாணிக்கத்தூண்மறைவை மயிலனையாள்தானும்விட்டு
கொள்வினையுமங்கே கொம்பனையுமாராய்ந்து
கூட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனைவந்தாயோ
வந்தவழிப்பார்த்து மன்னவனேநடவுமென்றாள்

புலந்திரன் பெண்சாதியை வளப்பங்கேட்கிறது.

ஆரணங்குசொல்லுகையில் அதுகேட்டியிந்திரரும்
அன்னமேபெடிகோயில் ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றார்
ஆரணங்கேயும்முடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்மார்பெயருமென்ன
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பெயருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவனது தன்பெயரும்
உன்னுடையபெயரும் வறையுமென்றாரிந்திரரும்
பெயருரைப்பாயாமானால் போவேனெழுந்திருந்து
சொன்னாபிறகுதான் சுந்தரியேநான்போவேன
சொல்லாதபோனால் தோகையரேநான்போகேன்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துகேட்டிருந்தார்
நின்றவன்விசாரமிட்டு நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கண்டகனவை கயற்கண்ணாள் தானினைந்து
பேர்கேட்டுவேர்பிடுங்க புண்ணியரேவந்தீரோ
ஆனாலுங்குறைவில்லை ஆனதொருமன்னவனே
என்றாயிளமுலையாள் என்னதுமெண்ணுகிறாள்
மதுரைவளநாட்டாரும் வந்தாரோவென்றறியேன்
வாழ்பாண்டிமன்னர் வந்தாரோவென்றறியேன்
ஆனந்தமார்பர் அவரேயிவரானால்
மெத்தவுதாசினங்கள் வேந்தரைச்சொன்னேமே
இவ்வளவுமுட்கொடுத்து யிருந்துமிகக்கேட்டாரே
ஆச்சியுடனே அறிக்கையிட்டுசொல்லுவாரே
அவரோயிவனோ யாதுமறிகிலேனே
என்னவிதமாய்போ எதுந்தெரியவில்லை
பெயருரைத்தோமானால் போவாரெழுந்திருந்து
மாணிக்கத்தூண்மறைவை மங்கையருந்தானும்விட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் வெளிப்புறமாய்வந்துநின்று
கைநீட்டிச்சொல்லுகிறாள் கட்டார்கருங்குழலாள்
கட்டழகாவிந்தமனை கலந்தாரியாண்மனைதான்
எங்களையர்தேத்தாசன் என்றுபார்தூற்சடையாள்
மாமன்மார்நூற்றொருவர் மண்ணாளும்பூபதியாள்
அம்மான்மார்நூற்றொருவர் அரசாளும்பூபதியாள்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
போரால்மிகுந்ததிரு பெருந்திருவாளன்மாமி
அருமையாயெனைவளர்க்கும் அம்மானதிகர்ணர்
பொற்கருணர்தேவி பொன்னுருவாளன்மாமி
என்பேர்கலந்தாரி யெழுந்துநடமன்னவனே
இந்திரனார்தேவிநான் யெழுந்துநடவுமென்றாள்
இந்தவகைப்பெயரும் யேந்திழையேசொன்னாளே

கொண்டவர்கள்பெயரோ கொடுத்தவர்கள் தன்பெயரோ
எவர்களுடபெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
கொடுத்தவர்பேர்சொன்னால் கொண்டவர்பேர்சொல்லுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
சொல்லுகிறாள்மாது துலங்குநவமணிபோல்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்மகாராசன்
ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனராசதுரை
நகுலசகாதேவரென்னும் நலம்புகழும்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரௌபதைசுபத்திரையும் தோகைபவளக்கொடி
நாககன்னிபோகவதி நறுநுதலாள்மின்னொளியும்
அல்லிமலர்தனிலே அவதரித்தபூவையரும்
எந்தனுக்குமாமியார் யெழுந்தருடமன்னவனே

கலந்தாரியைய புருஷன்பெயர் சொல்லுமென்றது.

கேட்டுப்புலந்திரனும் இருபையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்ததுபேர் இழைபெண்ணணங்கே
மாலையிட்டான்புருஷன் மணவாளன்பேர்சொல்லுமென்றார்
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மணவாளனென்றுசொல்ல மனதுமிகக்கலந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலுஞ் சொல்லிநடுநடுங்கி
சொன்னால்தான்போவனே சுந்தரப்பூமுடியான்
என்றுமிளமுலையாள் எடுத்துரைப்பாள்மன்னவர்க்கு

கலந்தாரி புருஷன்பெயர் சொன்னது.

கேளுங்காண்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனென்புருஷ ரென்பேர்கலந்தாரி
இப்பவென்றாலதெரிந்ததோ யெழுந்துகடவுமென்றாள்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றார்
இந்திரனென்றாயே யிருவருண்டிராச்சியத்தில்
அண்டத்துயிந்திரனோ ஆகாயயிந்திரனோ
பேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்றார் வேந்தர்பெருமானும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
ஆகாயயிந்திரனார் அவளிடதேவியென்றாள்
அர்ச்சுனனீன்றெடுத்த அழகுள்ளயிந்திரனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
அவரிடதேவியென்று அரியவுரைத்தாளே
அத்திபுரமு மடங்கலுமென்னுதென்றாள்
அந்தவளநாடு வடங்கலுமென்னுதென்றாள்
தென்பாண்டிநாடானுஞ் சேரவேயென்னுதென்றாள்
செம்பொன்பதிந்துறையும் தீவுகளுமென்னுதென்றாள்
பவளப்படிந்துறையும் பட்டணமுமென்னுதென்றாள்.

ஐவரும் நூற்றுவரும் அன்புடனே வாழுகையில்
கொற்றவர்கள் யாவருங் கூடியிருக்கையிலே
மகாராசாதரவர் மருமகள் வேண்டுமென்று
சரியொத்தசம்பந்தந் தையலலாள் வேண்டுமென்று
மாலையிட்டாரெந்தனை வளநாட்டுயிந்திரற்கு
திருப்பிப்பகையாச்சு தென்னவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்களைவரும் பாரவனம்போனபின்பு
அன்றுமுதலின்றளவும் அழைத்துவரயாருமில்லை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன் மைத்துனரும்
மணவாளநாட்டிலே மன்னருந்தானிருக்க
மைத்துனருர்வைத்த வன்சிறைகாக்கிறேன்யான்
அவர்-வைத்தசிறையிலே வாடுகிறேனமன்னவனே
போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்தான்கேட்டு
சிறையென்றுசொன்னுகையில் தென்னனபெருமானும்
காவலர்கள் வீரியனும் கண்ணிறைபமுத்துதிர்த்தான்
அங்கவளைக்காணாமல் அழுதகண்ணீர்தான் துடைத்து

புருஷன் தானென்று புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியே
உனை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்யான்காணும்
தாலிதரித்ததொரு தர்மமகன்யான்காணும்
கொண்டுசிறையில்வைத்த கொற்றவனும்யான்காணும்
மதுரையைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரேயிப்போது
அனந்தலெழுப்பியென்னை ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
ஆருமறியாமல் அரிவையரேயிங்குவந்தேன்
ஓமப்புகையிலே வுத்தமியேயானிருந்தேன்
தையலேமாங்கிலியம் தரித்தவருயான்காணும்
சுந்தரியேயுன்னுடைய சுண்டுவிரற்பிடித்த
மன்னர்பெருமாள் மணவாளர்யான்காணும்
அன்னமேயெனக்கு அத்தைமகள்காணும்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள் தன்மகன்யான்
வேறொருவரென்றுசொல்லி விசனமதுவேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோகாவலிலே
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கன்னனதுகாவல்களும்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்காவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்கேவருவாருண்டோ
அரசாளுநாயகியாளல்லித்திருமகன்யான்
ஐவர்பயின்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரன்யான்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்யான்காணும்

ஆரணங்கேநானுனக்கு அம்மான்மகன்காணும்
வேறொருந்திரன்று விகற்பங்களொன்றுந்தே

கலந்தாரி அடையாளங்கேட்பது.

என்றுரைக்கமன்னவரும் யேதுரைப்பார்நாயகியும்
மாதுவெடுத்துரைப்பாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மதுரையிலிருந்துவந்த மைத்துனருமானுக்கால்
மாமியடையாளம் மன்னவரேதாருமென்றாள்
அத்தையடையாளம் ஆணழகாதாருமென்றாள்
போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
வரும்போதுதந்தனள்காண் வையைவளநாட்டாளும்
வையைக்கரைதனிலே வந்துசெபஞ்செய்கையிலே
சிவபூசைசெய்கையிலே தேன்மொழியாளடையாளம்
கட்டழகியடையாளம் கைநழுவிவிட்டேன்காண்
வையைக்கரைதனிலே வைத்துமறந்துவிட்டேன்
வைத்துமறந்துவிட்டேன் மயிலனையேயென்றுரைத்தார்
மாதுகருங்குழலாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
எங்கள்-அம்மான்மார்தன்னுடனே அரிக்கையிட்டுசொல்லவில்லை
காவலர்கள்தம்முடைய காவலருக்குச்சொல்லவில்லை
சுற்றியருகிருக்குந் தோழியற்குச்சொல்லவில்லை
இன்றையராத்திரிக்கு இன்பமுடன்போய்படுத்து
நாளையராத்திரிக்கு ராசாவேநீர்வாரும்
மாமியார்கையில் வாங்கிவந்தாளடையாளம்
மாணிக்கமெத்தையிலே மருவயிடந்தருவேன்

புலந்திரன் அடையாளங்கொடுத்தது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
இவள-கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைகேடிபேச்சுகளும்
வாய்விளங்கப்பேசுகிற மங்கையரைத்தான்பார்த்து
இந்தாருமென்று எடுத்துமவள்கைகொடுத்தார்
கண்டாளடையாளம் கடுகெனவேதான்வாங்கி
உள்ளேநுழைந்து ஒருசொம்புஜலமெடுத்து
பூஷணத்தைசுத்திசெய்து பூப்பாட்டுகெண்டனிட்டு
அத்தையடையாளம் அன்பாகத்தானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனார்முன்புவந்தாள்
வையைவளநாட்டானும்மைமறந்தானோ
திருடிகொண்டுவந்தாயோ தென்னமுடிவேந்தா
நம்பவொருநாளும் நாயகனேயுந்தனைநான்
மைத்துனர்மெய்யானால் மாணிக்கத்தாண்பிளந்தால்
அத்தைமகனென்று அன்பாயிடங்கொடுப்பேன்
மாதுகலந்தாரி மயிலனையாள்சொல்லுகையில்
போரஞ்சாமன்னரவர் புலந்திரவீரியரும்

பார்த்தாற்பல்காணும் பாண்டவர்புத்திரும்
ஆரைநினைத்தானே ஐவர்திருமகனும்
சேலைமலருடைய சொக்கரைத்தானினைத்தார்
நஞ்சையமுதுண்ட நாதரைத்தோத்தரித்தான்
ஆரணர்செயலாலே ஆரணங்குபொற்றூணு
தானுய்வெடித்ததுவே தையலதுபொற்றாணு
மாதுகலந்தாரி மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மாயமகனையெய்யானால் மதிலோடுகற்கோட்டை
எட்டியேதானந்தா லிருக்கவிந்தருவேன்

புலந்திரன் கோட்டையைக் கடக்கவைத்தது.

மாது அவளுரைக்க மன்னவருமேதுசொலவார்
அட்டாளுஞ்சொக்கரென்னும ஐவரைத்தான்துதித்தான்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கர்த்தரைத்தான்துதித்தான்
அப்படியேநடந்தது அவளுடையகற்கோட்டை
எட்டிநடந்ததுவே இருப்பிடத்திற்சேர்ந்ததுவே
அப்படியும்நம்பவில்லை ஆரவிளமுலையாள்
போர்க்கஞ்சாமன்னா புலந்திரருமீரானால்
வாசற்படிதனிலே மணிப்பதுமைகட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமைவாய்திறந்து மன்னவரேசொன்னாக்கால்
மருவயிடந்தருவேன் மைத்துனரென்றுசொல்லி
இல்லாமற்போனாக்கால் சொல்லாமலெழுந்துநட

புலந்திரன் மணிப்பதுமையைப் பேசவைத்தது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுள்ள இந்திரனார்
விலங்குக்கும்குத்துக்கும வெட்டுண்டுசாகாமல்
அறியாமலிங்குவந்தேன ஆரணங்குகோட்டைக்கு
ஆரைநினைத்தானும் அளவற்றசிந்தையிலே
பிட்டுக்குமண்சுந்த புனிதரைத்தான்தொழுதான்
காலனைத்தானுதைத்த கர்த்தரைத்தான்தொழுதான்
சொக்கரைத்தானினைந்து தொழுதானேதானேவந்தன்
மாயாண்டிஇருடையினால் மணிப்பதுமைவாய்திறந்து
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்ணக்கிளிபோலே
தருமர்திருமகன்காண தாரார்கருங்குயிலே
கூடமருவிடங்கள் கொற்றவருநதேவியுமாய்
சொலகிறதுமணிப்பதுமை சொர்ணக்கிளிபோலே
காதாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிநாயகியும
மந்திரக்காரனோதான் மலையாளவித்தையுண்டோ
ஏமாத்தவந்தவனோ ஏதுமறிகிலேனே

கலந்தாரி துணைவரவழைத்தது.

எண்ணாதுமெண்ணி இளங்கொடியுமேதுசெய்தாள்
பத்தினியுமானால் பார்த்துமகனானக்கால்

மாணிக்கத்தானை வாருமென்றுதானழைத்தாள்
மாணிக்கத்தானும் வந்துவளைந்ததுகாண்
மாமியடையாளம் மங்கையருமகட்டிவைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவராகுல
பெட்டியும்பேழைபோல் பொருந்துமென்றான்பொற்றூணை
பேழைபான தூணிலே போட்டடைத்தாளடையாளம்
ஆகாயவாணிகளும் அருந்ததிசாட்சிவைத்தாள்
பூமிதேவியம்மாள் பூவினக்கேநீர்சாட்சி
அக்கினியேநீர்சாட்சி ஆதிசிவனேநீர்சாட்சி
மெய்யானசாட்சிகள் மெல்லியரும்வைத்தபின்பு

கலந்தாரி புருஷனென்றறிந்து பள்ளியறைகூட்டிப்போனது.

அஞ்சிநடுநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்நானசெய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புநூறுபிழை கொற்றவனேகொண்டணையும்
என்றுஅடிபணிந்தாள் ஏந்திழையுமப்போது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஆருமறியாமல் ஆச்சிவரவிட்டாள்காண
வாருமென்றுசொல்லி வாளைவிரல்கைபிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்துச் சிக்கெனவேதான்பூட்டி
சாளரவாசல்தனை தனித்தனியேதான்பூட்டி
மங்கையரைக்கொண்டு மாளிகையிலுள்நுழைந்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமன்மாபோட்டதினல்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரேயாகாது
கொண்டுவந்தேன்பூமெத்தை கொம்பனையேகூடியிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாராம் பொருந்திவிளையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைக்கொண்டுசென்று
மாதரைப்புல்கி மடிமேலேகுந்தவைத்து
ஆரந்திருத்தி அழகுபணிததான்பூண்டு
கோவைதிருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
வாளிதிருத்தி மயிற்கோதிமங்கையற்கு
குப்பியில்சாந்தும் குழாயிலபுநுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து செம்பொன்மணிமுடியான்
தாழுமணிந்துகொண்டு தாமந்தவாழ்மார்பன்
வாய்த்தயிலைச்சருளும் வாணப்பலாக்காயும்
பண்டபலாதிகளும பழங்கள்ரசக்கனியும்
மடித்தயிலைச்சுருளும் மாதருக்குத்தான்கொடுத்தான்
தாழுமிலையடைக்காய் தின்றுதனஞ்செயனார்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
மங்கையரேமீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
இங்கொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுகிருயோ

மங்கையரேநீருமிங்கே வாழாதிருந்ததெல்லாம்
அந்தபாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்னோடே

புலந்திரனும் பெண்சாதியுங்கூடினது.

வெற்றிலைதின்று விரும்பிவிளையாடி
தென்மதுரைராமருக்குச் சீதைவந்துவாய்த்ததுபோல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மன் கைகலந்தபாவனைபோல்
சாரையோடுசெற்பம் சருவியிழைந்தாப்போல்
தேவியுடனே திருந்தவடக்காய்தின்றிருந்தார்
பூவணையைவிட்டுப் பொற்கிளியுந்தானிறங்கி
கவரிகொண்டுவீசலுமே கண்டெளிந்துகண்விழித்தான்
பலகாலுந்தன்னைப பழகினவள்போலே
அருகாகவெண்கவரி ஆரணங்குவீசுகிறாள்
இளவாழைத்தண்டொக்க இணைகைகள்நோகுதே
அநேகநெடுநேரம் அருந்திவிளையாடி
காரிழையாள்யாது கலந்தாரிநாயகியாள்
மல்லிகைமெத்தையை மயிலனையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லுகளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனரைப்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தக்கப்புகழுடைய தர்மர்பெயராலே
நானொருபொருளாய் நாயகமேவந்தீரோ
பாசடிப்பெருமானே பசியோடிருக்கிறீரோ
பசிக்குமுதுண்ணுமென்று பாலித்தாள்பைங்கொடியும்
பொற்றளிகையிட்டு பொற்கிளியுமுன்னேவைத்தாள்
பொற்றளிகைதானும் புசித்துமேயப்போது

இருவருக்கும் வாது.

போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங்கூறுகிறார்
கோதையுடன்குந்தி கொற்றவனேதுசொல்வார்
மாதேயிளங்கொடியே மயிலனையேநீகேளாய்
சகுனிப்படுபாவி சண்டாளன்வாசலிலே
மாதைத்துகிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கச்சாயந்தின்பதில்லை கன்னியிளமயிலே
வெற்றிமதயானை வீமராதெண்டாலே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமராதெண்டாலே
பாரதமுடிந்துவுங்கள் பார்வேந்தர்மாண்டாக்கால்
ஆணைக்கேயுன்னுடைய அம்மான்மார்மாண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வரப்போகவிருக்கிறது
மாமியாரவீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது
பாண்டவர்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து

கொற்றவர்கள் நாடுபெற்று நாளுங்குறைநீங்கி
மாலைமுடிபூண்டவர்கள் வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலாள் மயிர்முடித்தபின்பாக
கச்சாயந்தின்று சலந்துறவாடுவதும்
என்றுரைக்கமன்னா ஏந்திழைதானழுதாள்
தேவியழும்போது தேர்விஜயன்புத்திரனார்
மாமன்மார்மாண்டாரென்று மங்கையேநீயழுதால்
என்-அம்மான்மாரசெய்த அக்கிரமம்நீகேளாய்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமருமென்றுசொல்லி வேந்தரைத்தானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
சகுனியால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தோப்புந்தோற்று இருப்பிடமுந்தான்தோற்று
யானைகளுந்தேருகளும் அணிமணிச்சிங்காசனமும்
முத்துமுடியு முருபவளச்செவ்வாயும்
சேர அவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நாடும்கத்தோற்று நால்வரையுந்தான்தோற்று
வித்தகனார்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தள்ளிவந்தானம்பலத்தில்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
ஐவர்மனையாளை அங்காடிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அம்பலத்திலேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லி துகிலுமுரியவைத்தான்
பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால் பாண்டவர்கள்புண்ணியத்தால்
மாளாச்சேலைதந்து மாதுதுகிலாடை
சற்றேநழுவியே உடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
மாள்கிறது அன்றலவோ மாமன்மார் நூற்றொருவர்
சாகிறது அன்றலவோ தனஞ்செயன்கையாலே
மாமன்மார்பட்டாரென்று மங்கையரேநீயழுதாய்
ஏலக்குழலாளே எனக்குதுக்கம்வாராதோ
தம்மானையென்றனே தருமமுடியழகன்
தையலவள்கேட்டு தரியாளே பூமியிலே
பூவணையைவிட்டிறங்கி புனக்கிளியுமப்போது
இதுவுமொருகாரியம்போல் இவ்வாணைவந்ததென்ன
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வந்துவிழவொட்டாதே மன்னரெடுத்தணைத்து
விட்டேனே ஆணையெல்லாம் வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
ஆரழலையாட்கு அடைக்காய்சுருள்கொடுத்து

பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு போகவிடைதாருமென்றார்
விடையென்றகேட்கையிலே வேந்தன்மனையாட்டி
போகவேவந்தீரோ புதுமைகளைக்காட்டவந்தீர்
காவலழிக்கவந்தீர் கட்டழகாமன்னவரே
காரியங்கள்பார்ப்பதற்குக் காவலரேவந்தீரோ
மதுரையைநானறியேன் வைகைவளநாடறியேன்
வாழுமதுரையென்று வரிசைகளுநானறியேன்
சீரானமதுரையென்று சீமைகளுநானறியேன்
முத்துப்படுந்துறையும் முடியரசிபட்டணமும்
பட்டுப்படுந்துறையும் பட்டணமுநானறியேன்
சத்திரஞ்சாலைகளுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
சித்திரச்சோலைகளுந் திருவாலவாயறியேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னம்போலாண்டானே ஐம்பத்தாறுகாதம்
என்றுசொல்லக்கேட்டிருப்பேன் என்கணவாநானறியேன்
பார்க்கவேநான் றுமேனை பாண்டிவளநாட்டை
இருவரையுமொன்றாய் எடுக்காதேயிப்புறவி
வருகிறேநானுமுங்கள் வைகைவளநாட்டுக்கு
நானும்வருகிறேன் நாயகரேகூடவென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
ஆரென்றெனையறியாய் அறிவையிளமயிலே
மதுரைதுரையாளுகிற மாதுமையாளபுத்திரற்கு
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியற்கு
ஆனந்தமார்பனுக்கு அடப்பம்பிடிக்கிறவன்
அந்தவடையாளஞ்சொல்லி அணைந்தேனேயிப்போது
மெய்யாய்நீயென்பிறகே மெல்லியரேபின்தொடர்ந்தால்
தகுமோடிதங்கையரே தாரார்தருங்குழலே
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெடுத்துரைப்பாள்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
வந்தொருபூவணைக்கு மருவியுறவாடி
வந்தபொழுதே மணவாளாநீகாணும்
நகைநகைத்தாரிந்திரரும் நாயகியாள்சொல்லுகையில்
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
கற்கோட்டைமுக்கிரையுங் கர்னனதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்கேவருவாருமுண்டோ
மதுரையைவிட்டுவந்த மணவாளன்நானதாண்டி
காரிழையேயென்னை களவாகக்கொண்டுசென்றால்
தேடித்திரியாரோ சேனைகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்நானல்லவோ
தாலிதரித்தொரு தருமமகன்யானல்லவோ

௨.

களவாகக்கொண்டுசெல்ல காரியமேன்நாயகியே
நாலீரபாரதமுடித்து படுகளமுஞ்சென்றக்கால்
மன்னரிலே யென்னுடைய மாமன்மார்மாண்டாக்கால்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்று பதியமர்ந்தபிற்பாடு
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வந்துபிறகாகாதோ
வண்டார்குழலாரு மயிர்முடித்தபிற்பாடு
அப்போது தண்டிகையும் ஆளும்வரவிடுவேன்
உன்-மைந்தனும்நீயுமாய் வாருமென்றுதானுரைத்தார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிதான்கேட்டு
எனக்கு-மைந்தருமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பிள்ளையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
உங்கள்குலபபோலேயல்ல ஒடமலர்க்கண்ணாளே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கலுந்தான்மலடு
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கபடரெல்லாந்தான்மலடு
எங்கள்குலஞ்சேராய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனருச்சுனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னழகுகண்டு மொய்குழல்மார்சோர்ந்திடுவார்
அப்போதேகெற்பம் அடையுங்காணணங்கே
வந்ததொருபூவணையில் மருவிவிளையாட
எனக்கு-மைந்தனில்லையென்றால் வையகங்களேசாதோ
பிள்ளையில்லையென்றால் பூதலத்தாரேசாரோ
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெறுவது ஆண்பிள்ளை
உன்-அம்மான்மார்பெயரை ஆரணங்கேவையாதே
எங்கள்-ஐவரதுபெயரை இடவேண்டுமாரிழையே
ஆணழகர்ஐவரிலே அருச்சுனனென்றழையும்
சித்திரவில்லேபோரவன் சின்ன அருச்சுனனார்
அப்படியேயாகுதுகாண் ஆணழகர்மன்னவனே
விருந்துவருகுதடி மெல்லியிளங்குயிலே
பொற்கொடியேயெந்தனுக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
மைத்துனனைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தாதியர்களறியாமல் தார்வேந்தாவந்தீரோ
பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரரேயுண்டானால்
பொல்லாமசக்கையது பொருந்திற்றேபாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொல்வேனானும் என்மாமனூற்றுவர்க்கும்
மாமிபடையாளம்மன்னவரேநீகொடுத்திர
உம்முடையவடையாளம் உத்தமரேதாருமென்றாள்
தருவீரென்றுமறுத்தாள் தாமக்குழலாளும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து

நாற்பத்தெண்ணாயிரம்பேர் இளங்கொடிமார் தானுமுண்டு
கொம்பனைமார் தங்களுடன் கூடக்கொலுவிருப்பேன்
சல்லாபம்பேசியே சரசங்கள்செய்யவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பேன் தையலர்கள்யாவரையும்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்றுப் பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வண்டணியுங்குழலாள் மயிர்முடித்தபிறபாடு
உண்பதுந்தின்பதுவும் உன்மாளிகையிலேறுவதும்
அன்றுகாண்மாதரசே ஆரணங்கேயென்றுரைத்தார்
விடிந்துவருகிறது விஜயன்மருமகளே
போகவிடைதாருமென்றார் புலந்திரனப்போது
விடையென்றுகேட்கையிலே வேலபுருவங்கண்ணாளும்
மாதமொருபயணம் வருவீரோமன்னவரே
சொல்லுமென்றுகேட்டாள் சொர்ணப்பசுங்கிளியும்
ஒருநாளும்பொய்வார்த்தை உரையாதவுத்தமனும்
எங்கள்-ஆச்சிக்குச்சொல்லி அறிக்கையிட்டு அப்படியே
மாதமொருமுறைதான் வருகிறேன் தப்பாமல்
விடையென்றுகேட்கையிலே மெல்லிகருங்குழலாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகமும்
வாய்ந்தயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
காவலனார்வீரியற்கு கைநிறைய அள்ளியிட்டாள்
வேசிபாலலவோ கொடுப்பாயிலையமிர்தம்
ஏலக்கருங்குழலே இதுகளொன்றும்யானறியேன்
கொம்பனையேநீநுங் குடியிருந்துகாத்திரோ
இந்நாட்டுவாசனைகள் ஏதிழையேயல்லவிது
இந்திரலோகத்தில இருந்துவந்தவாசனைகள்
ஆகையினாலே அரசியரேநான்கொடுத்தேன்
சொற்படியேநீயெனக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாராகருங்குழலாள் சரணமெனறடிபணிந்து
ஆருயிரவருக்கும் அவருடையதேவியற்கும்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுநிஜவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பஞ் செப்புவீரவர்களுக்கும்

புலந்திரன் மதுரைக்குப்பயணப்பட்டது.

என்றுசொல்லமாதுநல்லாள் இந்திரருமனமகிழ்ந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மன்னவருமுன்னடக்க மாதரும்பின்னடக்க
ஆகாயவான்புரவி அலைதாரன்முன்புவர
வானப்புரவியது வந்ததுமன்னவன்முன்
புரவியழகனவன் புகழ்வீரன்பேரழகன்
மதுரைமணவாளன் வந்தபடிவாராதே

என்றேயவள் கூறி இறங்கியே தெண்டனிட்டாள்
தேவியிரன் முகத்தைத் திரும்பியவர் பார்த்து
அங்குபடிகாலைவைத்து ஆலந்தவாழ்மார்பன்
ஏறினாப்பொழுது இளவிஜன்புத்திரனும்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதற்றிச்சியேறினனே
ஏறினதுகண்டாளே இந்திரரைத்தான்காணள்
மைந்தரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
வாடிமனந்தளர்ந்து வர்ணமுகமேவறபட்டு
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தில் பைங்கிளியுந்தான்புகுந்து
கூடியிருந்தோமே குங்குமக்கட்டிலிலே
ஏறியிருந்தோமே எழில்பெரியமண்டபத்தில்
இன்னமொருமுறை இனிகாணப்போவதுண்டோ
என்று-செயபொன்கதவடைத்து சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
பூவணைமேலே பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டாள்
தாமக்குழலாளும் தழுவணையிற்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் மதுரைக்குவருகிறது.

பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனார்தன்புரவி
ஆகாயமாயெழும்பி அந்தரத்தில்தான்பறந்து
தாமரைசூழ்நாடுகளும் தருமாபுரங்கடந்து
வாழ்மதுரைநாட்டில் வந்தது அப்புரவி
சிங்காரத்தோப்பிலே சென்றது அப்புரவி
சந்தனவாழ்மரத்தில் தனஞ்செயரைத்தானிறக்கி
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவரைத்தன்புரவி
செம்பொன்கடிவாளஞ் சிக்கெனவேதான்பிடித்து
வைகைக்கரையிலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
மஞ்சள்நீர்தோட்டத்தில மன்னவனார்வந்திறங்கி
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
நன்றாய்ப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்கழட்டி
பச்சைவடங்களைந்து பாண்டியப்பெருமானும்
கட்டழகியிதழுங் கண்டானேபுடவையிலே
இனிகாணவகையிலையே கட்டழகிசீர்வடிவை
பார்க்கவகையிலையே பாவையழகியரை
சாந்திக்கழுத்தியரை சந்தனப்பூமேனியரை
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பேரிடையாளை
அவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேசுவதும்
பார்க்கவகையிலையே பாவையழகியரை
இன்னமொருகாலம் இனிகாணப்போறேனோ
எத்தனைநாள்செல்லுமோ இளங்கொடியைநான்காண
மாதரையான்பிரிய வைத்தீர்மகாதேவா
கோதையரைநான்பிரிய கொடுமைவைத்தீர்ஈஸ்பரரே

இவளைப்பிரிந்திருக்க என்னகுறைசெய்தேனோ
தேவியரைத்தானினைந்து சிந்தைமிகக்கலங்கி
ஆனந்தவாழ்மார்பன் ஆழச்சுனையிறங்கி
கொற்றவர்கள்கோமான குளித்துக்கரையேறி
ஈரங்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தூவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்த இந்திரனும்
அனந்தம்பணிபூண்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாணயப்பணிதிகளை நாயகருந்தான் பூட்டி
தென்மதுரைநாட்டான திருநீறுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
சந்தனங்கொண்டணிந்து தங்கத்திருமேனியெல்லாம்
குங்குமங்கொண்டணிந்து கொற்றவனுந்தான் நிமிறி
மாணிக்கப்பச்சைவடம மன்னனவரிந்துடுத்தி
மாதாவின்பாதத்தை வணங்கவேவேண்டுமென்று

புலந்திரன் தாயாரிடம்வந்து சேர்ந்தது.

சிங்காரத்தோட்டம்விட்டு தென்னரசநாட்டானும்
சித்திரவீதிகளும் தெருவும்பலகடந்து
மாதாகொலுவிருக்கு மண்டபத்தின்முன்னேவந்து
மாதாவின்கொலுவை வலமாகச்சுற்றிவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பொற்பீடம் மன்னவனு வீற்றிருந்தான்
அமர்ந்தார்கொலுவி லல்லித்திருமகனும்
அப்போ-சோலைமலருடைய செக்கனூர்கோவிலிலே
எனனுயிர்ச்சின்ன மெங்குமேதான்முழங்க
நாகசுரம்பதினெட்டு கவுரிகளுமினறாக
ஊதினசின்னங்களுந்தமியாள்தொனிகேட்டு
வெகுநேரமாச்சுதே வேந்தர்வரக்காணோமே
கள்ளரறிந்தாரோ காவலர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாகில்
நான்-மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவருக்கென்னசொல்வேன் அர்ச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சிந்தையிலேயெண்ணி செங்கண்ணீர்முத்துதிர்த்தாள்

புலந்திரனைத் தாயார் கண்டது.

தட்சணமேகெவுளியது சாற்றிற்றுதேன்மொழிக்கு
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொன்மதுரைநாட்டாளும்
செம்பொன்கதவைத் திறந்தந்தபொற்கொடியும்
மைந்தன்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்தாள்

அரைத்திருந்தசந்தனத்தை யள்ளியிறைந்ததுபோல்
வற்றிக்கிடந்ததொரு வருள்பெரியகாவேரி
மூட்டப்பெருகிக் கரைபுரண்டுவந்ததுபோல்
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபதிணமின்ன
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதாவரவுகண்டு மன்னர்புலந்திரனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
இந்திரருமப்போது எதிரேநடந்துவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுயட்சதையும்
மாதாவின்பாதம் மலர் தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போல் கலங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீ ரெதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதுரைநகராள்வதற்கு மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டையிலே
மைந்தரைப்பெறுவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருந்ததாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தி லிந்திரரும்வீற்றிருந்தார்
மைந்தர்புலந்திரரை வளநாடிதான்பார்த்து
உச்சியிலேதானிருந்து உள்ளங்கால்பரியந்தம்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்திபன்தன்மகனை
போனபுதுமைகளைப் புகழ்வீரர்காணேமே
தேவிதன்னரண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குங்குமங்கதம்பம் குலைந்துமிருக்கவில்லை
போய்வந்தேனென்று பொய்யுரைத்தீர்மன்னவனே
எங்கேயிருந்துவந்தீர் இளவயதுகோமானே
எத்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்திற்பள்ளிகொண்டீர்
என்ன அவள்கேட்க எடுத்துரைப்பாரிந்திரனார்
போய்வந்தேனென்னுச்சி பொய்கைதனில்நீராடி
புட்பமலரெடுத்து போற்றிபணியவந்தான்
உள்ளத்தைத்தானுரைத்தான் உத்தமசிகாமணியும்
மலர்குழலாள்மாது மயிலனையாளேதுரைப்பாள்
நீர்-போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரசாளுந்தன்மைகளும்
வாசற்புதுமைகளும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
எதிரொருவரில்லாம லிராச்சியத்தையாள்கிறதும்
உத்தமர்கள்பாண்டவரை ஓட்டியரசாள்கிறதும்

கட்டழகிதம்முடனே கைசலிந்தபாவனைபோல்
ஒன்றுமொளியாம லுக்கமனே சொல்லுமென்றாள்
என்னாணை கபபி எனக்கரியசொல்லுமென்றாள்
ஆணையொளியாமல் ஆச்சியரேசொல்லுகிறேன்
ஆணைவிடுமென்று ஆச்சியரைதெண்டனிட்டார்
ஆணைவிடுவதில்லை அருளாளா சொல்லுமென்றாள்
தென்னுடியாதினத்தில் சிறுவனுர்வீற்றிருந்து
மாதாவின்முன்னுகை மன்னவனுமேதுசொலவான்
எங்களை-ஆறுயிரவரென்னு மணிதிராளாம்பாண்டியற்கும்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதினையவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தனதனக்கும்
தெண்டனிட்ட விண்ணப்பம் தெரிவிப்பீர்மன்னவனே
என்ற-தென்னற்கருங்குழலாள் தெரிவித்தாளயாவருக்கும்
அந்த-மாதுவிடைகொடுக்க வந்தேன்காணாச்சியரே
ஆகாயவான்புரவி யவர்தாளாவெங்கேயென்றாள்
பொன்னுமணிமுகன் புலந்திரனுமேதுசொலவான்
பூங்காவனந்தனிலே புரவியைவிட்டேனென்றான்
அரசாளும்நாயகியா ளல்லியருந்தான்கேட்டு
மாதுகருங்குழலாள் மலர்காவில்போய்புகுந்து
வான்புரவிகைபிடித்து வைக்கவளநாட்டியரும்
கடிவாளங்கைபிடித்துக் கட்டழகியல்லியம்மாள்
தேவேந்திரனுகத் தெரிசித்துபெண்பயிலும்
நீர்-வரவிட்டகாரியங்கள் நிறைவேற்றித்திரிந்ததுகாண்
புரவிவருகுதுகாண் புண்ணியரேயென்றுசொலவி
கண்டுகொளளுமென்றுசொல்லி கயற்கண்ணாள்தெண்டனிட்டாள்
ஆகாயமாயெழும்பி பறந்ததுகாண்புரவி
வணங்கியெழுந்திருந்து வண்டார்குழலாளும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
பொற்றளிகையிட்டுப் பொற்கொடியுமைந்தனுமாய்
இளைப்பாருமண்டபத்தில் இருந்தாரிருவருமாய்
ஆணையெல்லாம்விட்டேன்காண் ஆனந்தவாழ்மார்பா.
என்றுமிகக்குளிர்ந்து இருந்தார்கள்மதுரையிலே

கலந்தாரி தாதிமார்கண்டது.

அப்படியாயிருந்த ஆனதொருநாளையிலே
மற்றுனாளானபின்பு மாதுகருங்குழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
தாமக்கருங்குழலாள் தன்னுடையதாதியரை
போசொல்லிதானழைத்தான் பேடைமலர்க்கண்ணாளும்
அசந்துசித்திரைபோய்விட்டாளைவாமருமகளும்
அத்தைமகன்மேல்நினைவாய் அசந்துசித்திரைபோகிறளாம்
அங்கோரந்தாதியர்க ளலண்டுளெழுந்திருந்தார்

தங்களுக்குள்ளாகத் தையலர்கள்விசாரமிட்டு
முந்தியெழுந்திருந்து முருகுழல்மாரோடிவந்தார்
நம்மையெல்லாந்தட்டி நாயகியாளெழுப்பிடுவாள்
மாதுக்குறித்ததிரைகள் ஒங்கவாறெவ்வாறு
என்றுமனந்தளர்ந்து ஏந்திழைமார்விசாரமிட்டு
செம்பொன்கதவருகில் தேன்மொழிமார்வந்துநின்று
வாளேந்திக்கைதனிலே மயிலனையார்யாவர்களும்
பாவையருகில்வந்து பள்ளியறைபோய்ப்புகுந்து
எறிட்டுப்பார்த்தார்களிளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
ஆடையவிழ்ந்தது அறியாளாம்பெண்கொடியும்
ஆபரணங்கலைந்ததுவும் ஆரணங்குதானறியேன்
உற்றுப்பார்த்தார்கள் ஒளிவுடையாள்சீர்வடிவை
சந்தனங்கள்பூசிச் சரிந்திருந்ததுகாண
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
இருவர்பள்ளிகொண்டதுபோ லிருக்குதுகாண்மாதர்கள்
இறைந்துமிருக்குதுகாணங்கெங்கும்பூச்சரங்கள்
அடைக்காய்களித்தவெச்சிலைப்படிக்கமாயிருக்கும்
முழுப்படிக்கமாய்ப்பிறந்து முழுதுலக்கும்வழிநேதாட
வண்டார்குழலாட்கு வாசனைகள்மிஞ்சுதுகாண்
இக்காட்டுவாசனைகளேந்திழையேயலவிது
இந்திரலோகத்திற்கு எட்டுதேவாசனைகள்
மன்னாதிருமகனார் வந்தாரோவிசையுடனே
அரசாளும்நாயகியா அல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயந்தானிருந்து அந்தரமாய்க்குதித்தாயோ
கற்கோடிமுத்திரையுங் கன்னனதுகாவலிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ ஏதுவிசாரமிட்டு
தாமக்குழலாளைத் தட்டியெழுப்பவென்றார்
இந்திரன்மேற்சிந்தையினா லெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேயல்லாமல் யாதொன்றுந்தானறியாள்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலைப்பார்த்திருந்தார்
குளிர்சாந்துசந்தனமும் குளிர்கவரியிற்றெளித்து
ஈரெட்டுவெண்கவரி யிசைந்தவெண்சாமரங்கள்
காரிழைமார்தன்காதல் கவரிபரிமாறுனர்கள்
மெல்லிநல்லாள்மதிமுகத்தில் வெண்கவரிவீசலுமே
கவரிகொண்டுவீசலுமே கலைதெளிந்துகண்விழித்தாள்
சுற்றிநிறைந்திருக்கும் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தனைபேரையு மரிவையவள்கண்காட்ட
மெல்லியர்களெல்லாம் வெளியேமறைந்தார்கள்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதிதனித்திருந்தாள்
தனித்திருந்ததாதியவள் தனியாகவந்துநின்று

மாதுதனையெடுத்து மடிமேலேதான் வளர்த்தி
ஆரங்கள் தான்திருத்தி யழகுபணிதான்பூட்டி
கோவைகள் தான்திருத்திக் குழற்கே திலகாமனைக்கு
மாளிகைகள் தான்திருத்தி மயிற்கோதிக்காம்பனைக்கு
மெத்தனவேகோபமதாய் மெல்லியளைத்தான்பார்த்து
கண்கள்சிவப்புடனே கன்னியவளைதுசொல்வாள்
வாழைப்பசுங்கிளியே வாடாதசெண்பகமே
வாடியிருப்பதென்ன மாதுதிருமுகங்கள்
சீரிருக்குதுகாண் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் வரிவையரேயுன்முகங்கள்
மலர்ந்திருக்குதெடிகேள் வாடியிருக்ககாரணமேன்
குங்குமப்பூசிக் குலைந்தமிருக்குதுகாண்
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம் பாங்கிமாரெல்லவரும்
மெத்தநலங்கியே மெலிவேயிருப்பதென்ன
அடைக்காயகள்தின்றால் அரைப்படிக்கமாயிருக்கும்
மேல்வாய்வருந்துங்காண மெல்லியரே தம்பலங்கள்
வண்டார்கருங்குழலே வாசனைகள் மிஞ்சுகுது
இந்நாட்டுவாசனைகளிளங்கொடியேயல்லவிது
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொருவாசனைகள்
காரிழையேயுனைக் கலியாணம்பண்ணுகையில்
தாலியுடன்மாலையுஞ் சந்தனமுங்குங்குமமும்
மந்தாரக்கூறையும் மைகளுடன்றான்சிவப்பும்
வரவிட்டார்கண்டேரா வண்டார்குழலாளே
அநதப்பரிமளங்கள் ஆரணங்கேவந்ததுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோவரவாக
அரசாளு நாயகியா னல்லிவிளங்கியல்லோ
பூகம்பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகத்திலேற்றி மெல்லரைவிட்டாளோ
ஆருமறியாம லருச்சுனனார்புத்திரரும்
மானுமுடியாளை மைத்துனனுவந்தாரோ
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து காந்தாளந்தானாகி
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்ததுபோல்

கலந்தாரி தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்.

தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்பார்த்து
ஏண்டிநீதாதிகளே யிடம்புகளேபேசவந்தாய்
மதுரை-அரசாளும்பூமுடியார் அவரங்கேயிருக்கையிலே
என்-மைத்துனனாரிங்கே வரும்வாறுமெவ்வாறு

கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலாறுகாவல்களும்
ஆறுமேழுந்தான் கடந்து இவ்விடம் வருவதுண்டோ
ஐயாயிரந் தோழி யருகிலிருந்தீர்கள்
காரிழையாள் தாதிகளே கண்டுகேட்டுப்போனீரோ
இச்சிறையில்காக்க எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
வன்சிறையில்காக்கவைத்தால் மாதரெல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதியர்க்கெளிதாகத் தையலருநானிருந்தேன்
வேண்டேமினிச்சென்மம் வெறுத்தேன்காண் மங்கையரே
மாண்டாலுஞ் சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே
ஆரவிளமுலையா ளறைந்துகொண்டு தானழுதாள்
தாமக்கருங்குழலை தாதியருந் தோழியரும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசிவளநாளன் கட்டழகிதான் கேட்டாள்
ஆக்கினைகள்வந்துவிடு மிவையிளமயிலே
அறியாமற்சொன்னோ மரசே பொறுத்தருள்வீர்
மாதின்திருவடிக்கே வந்துமிகத்தெண்டனிட்டாள்
தாதியவள் தணிக்கத் தணிந்திருந்தாள் தையலரும்
கொம்பேரிடையாளுங் கோபந்தணிந்தபின்பு
போனகத்தாதியரும் பொற்கொடியுமோடிவந்து
போசனங்களாக்கிவைத்து பொற்கொடியுந் தானழைத்தாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் புட்பமணையாள்
வாசமுமீந்து மலர்குழலாள் பூவுதறி
பாவையருமப்போது பற்கொம்புதானெடுத்து
பல்லைவிளக்கிப் பவளவாய்க்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில் மங்கையருவீற்றிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாந் தையலர்முன்வந்துநின்று
பொன்னின்துகிலொதுக்கிப் பின்புறமாய்வந்துநின்று
மாணிக்கசீப்பாலே வாரிமயிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளபுட்பங்கள் பைங்கிளியாள் பூக்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடித்தான்பின்பு
புலிமுகமுக்காலில்வைத்துப் பொற்றளிகைதானும்வைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வாணத்தளிகைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
அன்பானபச்சடியும் அடைவாய்ப்பரிமாறி
புத்துருக்குநெய்யும் புதுமையுடன்றான்வார்த்து
பொன்போன்றசெம்பிலே வெந்நீருந்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
முடிபூவுஞ்சந்தனமும் மிகவாரிவெள்ளிலையும்

அடைக்காயுந்தின்று ஆனந்தவாழ்மாரி
பூசித்துத்தானிருந்தாள் புருஷனை நினைந்தோறும்

கலந்தாரிக்குக் கெற்பமுண்டானது.

பொன்னுமணியழகர் புலந்திரனார்தேவியரும்
மூனைவீரர்தேவியர்க்கு மூன்றுதிங்களாச்சுது
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனைத்தோன்றிற்று
இட்டபடுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உற்றுற்றுப்பார்த்து ஒருபோதுவுண்டிருப்பாள்
தின்றுவிலையடைக்காய் தேனார்குழலாளும்
அம்மாநீராடாள் அருங்கழல்பந்தாடாள்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
காரிழையாள்மாதுக்கு கழுத்துகள்நேர்ந்ததுகாண்
குழிசாலுகள்போல குலைவயிறுபெருத்து
திருவயிறும்மேனியுஞ் சீர்பெறவேதான்செழிக்க

கலந்தாரி கெற்பமடைந்ததைத் தாதிமார் காண்கிறது.

தாய்போலேவளர்த்தெடுத்த தாதியவள்பார்த்து
மாதுமுகம்நோக்கி மங்கையெடுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலியரே மங்கையாய்த்தோன்றுவதேன்
மாலைக்குழலாளே மைந்தனைவந்தவாறேது
கழுத்தடிகள்நேர்ந்து கன்னிமுகம்வேறுபட்டும்
இளைப்புந்தளாப்புமாக ஏந்திழையேசொல்லுவதேன்
மன்னன் திருமகனார் வந்தாரோவுறவுடனே
அரசாளும்பூமுடியா ளலவிவரவிட்டாளோ
மெத்தவறிவுடையாள் மெல்லிவரவிட்டாளோ
மாலையணிமார்பன் மைத்துனனார்வந்தாரோ
பூங்குழலேவுனைத்தழுவி புல்லியவர்போனாரோ
வேறுபட்டமாதரசே மெல்லியரேயுறையுமென்றாள்

கலந்தாரி தாதிகளைத் தூறுகிறது.

அவ்வசனங்கேட்டு ஆரவிளமுலையாள்
ஆறுதகோபமது ஆற்றமுடிபோகாமல்
இததனை இடும்புகளை என்னுடனேசொல்லவந்தீர்
முன்னொருவம்புகளை மொய்குழலேசொன்னீர்கள்
இன்னம இடும்புகளை என்னுடனேசொல்லுகிறீர்
காசிவளர்பூமுடியார் கர்னருக்கறிக்கையிட்டு
ஆக்கினைகளசெய்யாமல் ஆரணங்கேநானிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால் உலகமெல்லாந்தானறியும்
இருவரறிந்தால் எங்கெங்குந்தானறியும்
இந்நாள்வரையிலும் இருந்துவளர்ந்தோமே
கூடியிருந்தீரே கொம்பனைமாரெல்லோரும்
இந்நடுவில்வந்து எவரறிந்தாரென்தனையும்
கொல்லவினைசெய்கிறாய் கொம்பேரிடையாளே

இந்தச்சிறைவைத்ததினால் எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதியர்க்குயேளிதமாயத தையலரே நானுமேன்
என்றுமிகததுதிதது ஏந்திழையாள் சொல்லுகையில்
தாதியர்களெல்லோரும தையலண்டையோடிவந்து
சுத்திரிக்கும்பெண்களுக்குஞ்சூழ்ந்திருக்குந்தாதிகட்கும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசினியோர்புகழுங் காணவரும்வேளையிலே
ஆரவிளமுலையாள் அழுதகுரல்கேட்டாள்
நாக்கோடுமூக்கறுப்பார் நல்லசெவிதானறுப்பார்
என்று-மாது திருவடிக்கு வந்திறங்கிதெண்டனிட்டு
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுவாள்
மாதாநீரொளித்தாலும் மைந்தனொளித்திடுமோ
சூலொளிக்கப்போகாது துன்னுங்கருங்குழலே
இன்னமொருதிங்கள் ஏந்திழையேசென்றாலும்
தானேயறிகின்றார் தங்கக்குழலாளே
நாங்கள்-அறியாமற்சொன்னோமே அரசேபொறுத்தருள்வீர்
என்று-மாது திருவடிக்கு வந்திறங்கிதெண்டனிட்டாள்
தாதியவள் தணிக்கத் தணிந்திருந்தாள் தையலரும்

கர்ணன் வேட்டைக்குப்போய்வருவது.

காசிலிவர்ணர் கர்ணாதிகாரன்
வேட்டைக்குப்போய் மீண்டுவருகையில்
விடாய்த்துவொருமண்டபத்தை வீற்றிருக்ககர்ணரவர்
சிந்துகவிகேட்டிருந்தார் சீர்கருணவீரியரும்
அந்தகவிதனிலே அல்லியம்மாள் தூதனவன்
ஓலைகொண்டுபோகிறானை உத்தமியாள் தூதுவனும்
ஆனந்தமாகவே ஆச்சாரச்சாவடியில்
மேளங்கள் தாளங்கள் விருதுபலமுழங்க
அவன்வரும்வழிதனிலே அதிகர்ணாவீற்றிருந்தார்
மண்டபத்தினருகாக மாதுமையாள் தூதுவன்

அல்லியுடையதூதன் கர்ணனைக் காண்கிறது.

வந்தங்கேநின்று மன்னவனைப்பார்த்து
ஆரோதெரியாது ஆதித்தசந்திரன்போல்
ஆரென்றுபார்ப்போமென்று அருகினில்வந்துநின்று
கர்ணரென்றுதானறிந்து கையெடுத்துதெண்டனிட்டான்
அடிபணிந்ததூதுவனை யாரென்றுதான்கேட்க
ஆருயிரவரென்னும் அதிவீரபாண்டியர்கள்
அணிமதுரைநாட்டுக்கு அரசமன்னன் தூதுவன்யான்
பொன்னுமணியழகன் புலந்திரற்குத்தூதுவன்யான்
அதற்குநீரையரல்லோ அதனாலேகுற்றமுண்டோ
மன்னர் திருவடிக்கு மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான்
மாணிக்கத்துண்மறைவில் மங்கையரும்போயொளித்தாள்

கர்ணர் சலந்தாரியைக்கேட்டது.

கீர்சிலிவர்ணர் கர்ணரவர் தான்பார்த்து
மாதுமையாள் தானெளிக்க மன்னவரும்மெதுரைப்பார்
நாணமறிந்தாயோ நாமக்குலவிளக்கே
வெட்மறியாயோ வேல்புருவங்கண்ணுமேனா
நாணமும்வெட்கமும் நாயகமேகற்றுயோ
நீமையறிந்தாயோ நேரிழையேயுததிகளே
காரிழையேயுந்தனுக்கு கற்பித்தாயாமோதான்
உன்-மைத்துனனார்மீறி வளர்ந்துயிருக்கிறார்
நாடாளக்கற்றாலும் நாமகுலவிளக்கு
செப்பொன்மணிமுடியான செங்கோல்பிடித்தாலும்
என்னைப்போல்மீறி இந்திரனுயவளர்ந்தானும
வாராதிருந்தானே வளவில்லொருபயணம்
வண்டாருகுழலானே வாழூடபெண்ணுக்கிணைத்தான்
ஆனந்தமாபனை ஆனைவிட்டுவரவழைத்து
விஜையன்றிருமகனை விலங்குகள்போடவைப்பேன்
என்றமிவருரைக்க ஏந்திழையாள்தான்பேசாள்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரா யிந்திரனார்தேவியரை
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழலளவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தருமமுடியழகன் தாதியரைத்தானழைத்து
இவள-மைமெழுதுங்கண்ணாள் மலர்சொரியுஞ்செவ்வாயான்
சந்திரவாயுதபம்போல் தளும்புகிறதிருமுகங்கள்
சீறியிருப்பதென்ன செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலாதாமரைப்போல ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
மலர்ந்ததிருமுகங்கள் வாடியிருப்பதென்ன
தாமக்குழல்மாரே தாதிகளேசொல்லுமென்றாள்
ஆடைகுறவாச்சே ஐவர்மருமகட்கு
ஆரமூலையாட்கு ஆபரணங்குறைச்சலுண்டோ
எதனுலேவழிவானால் எங்களகுலவிளக்கு
மதுரைசகுப்போக மங்கையருப்நினைததாளோ
மைத்துனரைத்தானும மாதுநினைத்ததுண்டோ
வண்டணியுங்குழலாள் வாடியிருப்பதென்ன
இதுவெனனகருமம் எனக்கரியகூறுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவளேதுசொல்வாள்
வேறொனறமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
தாராகுழலுடையாள் தலைநோகுதென்றுசொல்லி
உண்ணுதிருந்தாள்காண் ஒன்றிரண்டுநாளாச்சே
கர்ணரதுகேட்டு காரிகையேதாதிகளா
எந்தனுக்குசொல்லாமல் இருந்தகருமமென்ன
உங்களை-சிறையிலேவைத்திடுவேன் சீர்பாதமாற்றிவைப்பேன்

தலைச்சிறைத் துகான் தாள்விலங்கிட்டுவைப்பேன்
என்று-எறிட்டுப்பார்த்தாரம் இந்திரனுந்தேவியரை
கல்லைதொட்டுங்கியே கரியகுழலளவாய்
பார்த்தார்பலநாளும் பார்த்தனமருமகனை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த-தாதியரைத்தானழைத்து
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலாகண்ணுட்குப் புத்திராய்த்தோற்றுகாண்
மன்னர்திருமகனுட வந்தானேயிவ்விடத்தில்
வாள்விசயன்புத்திரனும் வந்தானேவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலாகள்விழித்திருக்க
ஆகாயமார்க்கத்திலே அந்தரமாய்வந்தாரே
மாதுமணவாளன் வந்தாரோசொல்லுமென்று
கர்ணரவர்கேட்கையிலே காரிகைமார்கூறுவார்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கருப்பிள்ளையில்லை
மகாராசராசருக்கு மைந்தன்முதலில்லையே
ஆரைநீர்கண்டீர் அடையாளம்நீர்பார்த்தீர்

கர்ணன் தாதிகளை கேட்பது.

நீ-கண்டகுறிப்பை கருத்துடனேசொல்லுமென்றான்
காசிவர்ணர் கர்ணரவரோதுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனை தப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்ததுரிகாணேமே
மதுரைதுரைமகனும் வரததமில்லையென்று
ஏந்திழையேநீங்கள் எனமேலேஆணையிட்டு
தாமக்கருங்குழல்மார் தாதியருமூப்பிகளும்
சேரவேயோடிவந்து சேயிழைமாரெல்லவரும்
காசிவர்ணர் கர்ணனேயும்மாணை
உம்மாலேயாணையடி ஒருகுறியுமகாமறியோம்

கர்ணர்தாதிகள்மேற் கோபித்தது.

காசிவர்ணர் கர்ணருங்கண்சிவந்து
அவளுக்கு-ஒற்றைபணிகியிட்டு வுத்தரியபட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அழகாகப்பட்டுடுத்தி
வைத்தானேயுங்களை மங்கையற்குக்காவலாய்
சொல்லுதற்குவைத்தேனே தோகையிளங்கொடியே
ஆடைகளையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளான ஆபரணஞ் சேரக்கட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கொடிமார்நீங்களுங்கள்
மாணிக்கம்பேழையிலே வைத்தாரேவுங்களைநான்
ஆக்கினைகளில்லையே அலைதாரன்பட்டணத்தில்
வாசல்போதநினையும் வகையுறவேவெட்டிடுவேன்
இந்துநாடாளுகிற தேத்தாசனமன்னவனை

கர்ணர் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன் செய்திகேட்டது.

காசிநகர்கர்ணர் கர்ணருந்தான்வாழ்த்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரொருவசனம்
என்னைப்போல்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானோ
நாடாளக்கற்றானோ நாமகுலவிளக்கு
செப்பொனமணிமுடியான் செங்கோல்பிடித்தானோ
இப்படிகருமீறியே இந்திரனும்வளர்ந்திருக்க
வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்துசமைந்திருக்க
திங்களொருமுறைதான் தேன்மொழியாள்முழுகுகிறாள்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பிள்ளைபெறுங்காலம்
காவலிலேவைத்துயான் காக்கிறேனகண்மணியை
மாலைமுடியாளும் வரவிட்டாலாகாதோ

கர்ணருக்குத் தூதன்சொல்வது.

என்றுரைக்கக்கர்ணர் எடுத்துரைப்பான்தூதனவன்
மதுரைபுரிகாதம் மன்னவனுமாளுகிறான்
மற்றுமுள்ளநாடனைத்தும் மன்னரசாளுகிறான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிப்பெருமாளும்
காவலாகபாண்டவர்கள் காடுறைநதநாள்முதலாய்
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனமுதல்
வண்டார்குழலாளு மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மாதமொருமுறைதான் வருவானொருமுகத்தில்
என்றுரைக்கத்தூதனவன் எடுத்துரைப்பார்கர்ணரவர்
நல்லதுதூதுவனே நான்றங்குமண்டபத்தில்
போசனமாகுதுகாண் பொருந்தியமுதுண்டு
நடவுங்காண்தூதரென்று ராசமன்னர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனேதுசொல்வான்
உண்டுபசியாறிவந்தேன் உங்கள்கிருபையினால்
போசனங்கள்தேவையில்லை புகழ்வீரனெந்தனுக்கு
வெகுநேரஞ்சென்றாலே மெலிவருங்கோபிப்பாள்
மாதினிடகோபத்தை மன்னவரேநீரறிவீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்வீரன்தெண்டனிட்டான்
அவ்வசனங்கேட்டு அலங்காரபூஷணியாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளோதத்தோளன்றி
காரிழையாள்மாதுகைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தமேதாண்டந்து மேல்புருவங்கண்ணாளும்
மாமனார்வந்திருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினார்
மாமனார்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தபொழுது மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வாய்வளருவாய் மாயனடிபெறுவாய
மகாலட்சுமியைப்போல் மங்கிலியமுண்டாக
மதுரைஎல்லாமாள்வதற்கு மைந்தனைப்பெற்றிடுவாய்

வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மாதுகருங்குழலாள்
அரிவையற்குசொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன்மனதுக்குளே தார்வேந்தர் தானினைத்து
மேளவகைகளும் விருதுகள் கையாமாதி
விருதுபலமுழங்க வீதிக்குப்புட்டார்
மாதினது கோட்டைக்கு மன்னவரும் போய்புகுந்தார்
வாசாபடியெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதான் திறந்து செம்பொன்பணிமுடியான்
உக்கமனைவீரியனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
சாலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிழைமாதகியாள
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குதான்போட்டார்
இட்டதொரு ஆசனத்தில் இன்பமுடனதான்போட்டார்
வந்துஇளைப்பாற மன்னர் திருமுகமும்
கவரிபணிமாதினர் கட்டழகிதாதியர்கள்

கர்ணன் கலந்தாரியை தாதிகளைவிட்டழைப்பது.

தமக்குகவரியிட்ட தாதிமுகம் நோக்கி
அரசனும்நாயகியை அல்லிதிருமகனார்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனாதேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்
தன்கையில்கவுரிதாரியை தானொருத்திக்கைக்கொடுத்து
பங்கையாள்பள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
திருவேயுருவழகே செல்வப்பெருநதேவி
அததிகருடைய அலஙகாரப்பூஷணமே

கலந்தாரி கர்ணரைக்காண்கிறது.

அன்னையேயும்முடைய அம்மானும்வந்தார்காண்
மங்கையரேயும்முடைய மாமனுமவந்தார்காண்
காசிகராஜனும் காணரிக்கேவந்தாராகாண்
மாலைமுடிமாபன் மண்டபத்தில்வந்துநின்று
உம்மையழைத்துவா உத்திரவுசொன்னார்காண்

கர்ணர் தூதனுக்கு வெகுமதிசெய்தனுப்பியது.

வந்துபணிந்தொரு மாதினது தூதனுக்கு
உத்தரீயபட்டுகளும் உடுக்கநல்லஆடைதந்தார்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும
காவலனும்வீரியனும் கைநிறைய அள்ளியிட்டான்
போகவிடைபெற்று போய்விட்டான் தூதனவன்

கர்ணனகலந்தாரி கோட்டைக்குவருகிறது.

அப்போகர்ணர் ஆலோசனைபுரிந்து
காரிழையாள்மாதுநல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
அவர்-அழைத்தனனாமீறி வளர்ந்தவருமைகளும்

தோர்ரணக்கழுவுதனில் சுந்தரனைப்போற்றிடுவேன்
ஊத்தமிமாருங்களை உசுதூண்டில்போற்றிடுவேன்
என்றுமிகக்கோபித்து எறிபறந்துகண்சிவந்து
வாளையுருவிக்கொண்டு மன்னவரும்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமாளும்
மற்றுமொருவிணைவாய் மன்னவனுந்தானினைந்து
அவன்-ஆச்சியரைக்கேட்டு அறிந்துமேதாம்வருவோம்
என்று-வாளையுறையிலிட்டு மன்னாதிகருணர்
தருமமுடியழகன் தலைவாசல்தான்கடந்து

கருணர் கலந்தாரியின் தாயாரைக்கேட்க வருகிறது.

அவன்-சேனைபரிகலமும் இரணமணியுடனே
வந்துபணிந்தவொரு மகனையும்பாராமல்
கோபமுடனேயந்த கொற்றவனுந்தானடந்தார்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தான்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளப்போது
மேளவகையும் விருதுடனேமெல்லியரும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள் தங்களுடன்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தார்
தண்டிகையைவிட்டிறங்கி தருமமுடியானும்
உத்தமனார்வீரியனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
இவர்வந்தவொருகாரியம் யாதோதெரியாது
ஆலாத்திகாட்டாமல அரிவையரேநாமிருந்தோம்
என்றுமிகத்தாதியர்கள் எல்லோருமோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்து கட்டழகிதாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடிதுவட்டி
கவுரிபரிமாறினார் காரிகைமாரப்போது
தனக்குக்கவுரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளெங்கேயென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிவையர்களோடிவந்து
துன்னுங்கருகுழலாள் துற்சடையண்டைவந்து
தெண்டனிட்டார்தாதியர்கள் தேனார்குழலாட்கு
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தான்பார்த்து
எங்குவந்தாய்தாதி எனக்கரியக்கூறுமென்றாள்
கர்ணர்வந்தாரென்று காரிகைமார்சொல்லுகையில்

கர்ணரைக்காண துற்சடை வருகிறது.

கர்ணர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்தாள்
பட்டுபளபளென்ன பாடகக்கால்சோதிமின்ன
முத்துமினுமினென்ன மோதிரக்கால்சோதிமின்ன

மாதுநடையுமசைந்து வந்தாளேமயில்போல
கர்னராதுபாரத்தில் கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
ஆசனம்போட்டார் அங்கிருக்கும்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாளிளங்கொடியும்
அங்கவளநாட்டார் அதிகருணர்திருமுகத்தை
அண்ணா-வாடியிருப்பதென்ன மன்னர்திருமுகங்கள்
சீரியிருப்பானேன் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அண்ணாவுன் திருமுகங்கள்
கருகியிருப்பதென்ன கர்னாபெருமானே
மாணாகங்கொண்ட மன்னன் திரியோதிரன்
இடும்பனவனுன்னை யேடாகூடஞ்சொன்னானோ
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றுமவன்கேட்டு எடுத்துரைப்பான்மன்னவனும்

கர்னர் துற்சடைக்குச் சொல்வது.

எனக்கு-பத்தினியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்னாக
அரசாளுநாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
போராஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியரும்
இந்திரனார்தேவி என்னகதிபோனாலும்
தாமக்குழலாளென் தலைக்குவினைசெய்தாளோ
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெட்டியெறிந்திடுவாள்
என்றுரைக்ககருணர் ஏதுரைப்பாள்துற்சடையும்
மாதுநல்லாளிப்பொழுது வன்கொடுமைசெய்தாககால்
வேல்பொருதுமல்லியம்மாள் வெட்டவினைசெய்வாளே
நீர்-அத்திபுரத்தை அரசாண்டிருக்காமல்
நீர்-மாளுகிறகாரியமேன் மன்னன்பெருமானே
என்னகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
காசிவளநாடார் கர்னரவரேதுசொல்வார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
பொல்லாமசக்கைகள் பொருந்திற்றுபொற்கொடிக்கு
ஆகாதமசக்கை ஆரிழைக்குமுண்டாச்சு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனாய்த்தோன்றுது
மதுரைப்பெருமாளும் வந்ததுகாணோமே
என்னகருமமோ என்றாரேகருணரவா
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்கூறுவாள்
மாதுமணவாளன் வந்தால்வரவேணும்
உமது-மைந்தன்புலந்திரனா மன்னவன்தான்வரவேணும்
மற்றுமொருமன்னவர்கள் வருவாரோகாவலிலே
வாசற்றடைதாண்ட வருவாரொருவருண்டோ
தாதியர்களுக்கு தையலர்கள்சொல்லலையோ

தாதியரைக்கேட்கிலேயோ தார்வேந்தாவென்றுரைத்தாள்
தங்கையவள் சொல்லுகையில் தனஞ்சயனார் கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியேகேட்டுவிட்டான்
தாங்களெல்லாமறியோமென்று தன்மேல் ஆணையிட்டார்
என்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிறுமொருகைபிசைந்து
இழந்தோமேநாமும் யிளங்கொடியையின்றோடே
ஆர்சொல்லுங்கேளாமே அரவக்கொடிவேந்தன்
என்று-ஆரவிளமுலையாள் அறைந்துகொண்டுதானழுதாள்

துற்சடையாள் கலந்தாரியை காணவருதல்.

ஆரணங்குமவள்சேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
வேல்புருவங்கண்ணாளும வேந்தரைக்கையமர்த்தி
மன்னவரைக்கையமர்த்தி மாதுவெளியில்வந்தாள்
தண்டிகைகொண்டுவந்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள்குடையதனால்
சுற்றிபிரயபடிக்க தோழியர்சூழ்ந்துவர
மாதினதுகோட்டையண்டை மங்கையரும்வந்துவிட்டார்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதான்திறந்து தேனார்குழலாளும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தையலந்ததுற்சடையாள்
ஓடமலர்க்கண்ணாளுங் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியர்கள தாதிகளெதிர்கண்டு
காலுக்குநீரவார்த்தார் காரிகைமார்தாதியர்கள்
பாவையழகியரும பட்டாலடிதுவட்டி
வந்துயிளைப்பாற வான்கவரிவீசினார்கள்
மாணிக்கஆசனத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதிமுகமநோக்கி தையலருமேதுசொல்வாள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்துவாயிங்கேயென்றாள்
தன்-கையில்கவுதாரியைத் தானொருத்திகைகொடுத்து
வீசுங்கவரிதனை வேறொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்புகுந்து
அழகேதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தமடமானே
சாந்துகழுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
ஆரணங்கேயும்முடைய ஆச்சிபழைக்கிறாள்காண்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிகமனமகிழ்ந்து
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகியும்
மாதாவின்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வண்டார்குழலாள் மலரணைபாள்பூவெடுத்தாள்

தாமக்குழலாளும் தையலரைத்தோளூன்றி
காரிழைமாதருக்குக் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
நற்சடையாள் புத்திரியைக்கண்டது.
மாதாவும்வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
வந்துபணிந்தொரு மகளாரைவாழ்த்துகிறாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுதனைப்பெற்றிடுவீர்
கண்கனிமேலொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கற்பூரந்தின்னதொரு கனிவாயைத்தான்முகந்து
வண்டார்குழலாளை வாய்நெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இளங்கொடியாள்சீரடியை
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தனமருமகளை
காசிவிவர்ணர் கர்ணருரைத்ததெல்லாம்
பொய்யென்றிருந்தேன் புகழ்வீரன்சொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோணுதே வேல்புருவங்கண்ணாட்கு
சுற்றிநிற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதியர்கள்
அங்கவரைக்கண்காட்டி ஆரமுலையாளும்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தனைத்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாளே பிள்ளையாய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோயிவ்விடத்தில்
வாள்விஜயன்புத்திரனார் வந்தாரோவுளவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காணாதகாவலிலே
அரசாளும்பூமுடியாள் அல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயவானபுரவி அவரேறிவந்தாரோ
உனது-மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றார்
என-கண்ணுடிநாயகரை கண்ணாலேபாரேனோ
மாதுமணவாளருக்கு மருவவிடுப்பாரேனோ
மாலைமுடியாரை மறையவைத்துப்பாரேனோ
ஏகாந்தமாக எனக்கொருகால்சொல்வாயோ
மைத்துனனார்வந்த வகையெனக்குச்சொல்வாயோ
அவள்-வார்த்தைகள்பேசாள் மறுவார்த்தைதானுரைப்பாள்
பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து புனக்கிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தைக் காரிழையுமப்போது
காசிவிவர்ணர் கர்ணர்பெருமாளும்
மாளுகிறேனென்று வாளுருவிக்கைபிடித்து
ஆயுதம்நாட்டி அலைதாரன்மாளுகிறார்
காசிவிவர்ணர் கர்ணரேமாண்டாக்கால்
மகாராஜாராஜா மன்னவர்கள்நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்முடிராசா

உங்களையர் தன்முதலாய் என்தாயார் தன்முதலாய்
நாங்களை-அத்தனைபேருமே அறியத்திருவுளமே
மாளத்திருவுளமே வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
இவள்-வார்த்தையுரையாமல் மறுவார்த்தைதான்பேசாள்
தலை-பூந்திலப்பைப்பார்த்து புனைக்கிளியுந்தானிருப்பாள்
துன்னுங்குழலாள் துற்சடையுங்கூறுவாள்
மகாராஜாராஜாக்கள் மன்னவர்கள் தம்பாணை
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருவாணை
வன்னவாசங்கொண்டையும் மன்னர்திருவாணை
மாதுகுழல்விரித்த மயிலணையாள் திருவாணை
உன்-மைத்துனர்மேலாணை கண்டா மாதரசேசொல்லுமென்றாள்
என்னாணைமாதரசே எனக்குனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதருங்கோபித்து
வண்டார்குழலாளு மல்லணைவிட்டிறங்கி
பள்ளிகொளுமண்டபத்தை பைங்கிளியுடன்புகுந்தாள்
தழுவணையில்கைகொடுத்து தையலருஞ்சாய்ந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்பார்த்து
மாது இடுக்கிட்டு வயிற்றறைந்துகொண்டாள்
இழந்தோமேநாமும் இளங்கொடியைந்நேரம
ஆமுலையாளும் அழகியகண்முத்திர்த்தாள்
தாமக்குழல்மங்கையர்கள் தாதியர்கள் வந்துநின்று
மாதிருக்குமண்டபத்தை மங்கையர்கள்போய்புகுந்து
இத்தனை ஆணைக்கும் இருந்தாய்மடிமேலே
மைத்துனனைமேலாணையிட வந்துவிட்டீர்கோபித்து
உன்-மைத்துனனாரிங்கே வந்தபடிதப்பாது
ஆணழகரிந்திரனார் வந்ததாய்த்தோன்றுது
காசிலிவர்ணர் கர்ணர்பெருமானும்
மானேவெனென்றுசொல்லி வாளுநலிகைபிடித்து
ஆயுதம்காட்ட அவரிருக்கப்பூங்கொடியே
அங்குதிசைநாட்டான் அவர்மாண்டாராமானால்
மகாராஜாராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்பணிமுடியார்
உங்கள்-ஐவர்முதலாக ஆச்சியருந்தானகூட
ஆரணங்குநாங்கள் ஆயிரம்பேர்தாதியரும்
இத்தனைபேர்மாள இழக்கத்திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வகைபிரித்துச்சொல்லுமென்றாள்
அதற்குப்பவளசேனை அல்லிமருமகளும்
பார்த்தார்கள் தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்
உமது-மைத்துனர்மேலாணை மாதரசேசொல்லுமென்றார்.

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொல்லுகையில்
ஆரணங்குநீரும் ஆணையிடுஞ்சொல்லுகிறேன்
நீர்-சொன்னபிறகல்லவோ நோகையாணைவிடுவதுதான்

கலந்தாரி தாதிகட்குச்சொன்னது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
முழுகியநாலாநாள் முருகுகுழலேயெல்லோரும்
உடனுகைப்பள்ளிகொள்ளும் உண்டானபெண்களெல்லாம்
பாதியிரவுசென்று பதினாறுநாழிகையில்
வீசுதுகாண்மேனியெல்லாம வெருநெருப்பாபெண்களுக்கு
மண்டபத்தின்கூடத்தில மாதாமேவபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரியில் அருச்சுனனு புத்திரரும்
ஆகாயவாண்புரவி அவரேயலர்தாரன்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணுமல்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுபரிமளமும்
வகைவகையாய்ப்பூஷணங்கள் வகையுடனேதான்கொடுத்து
அன்றையராத்திரியில் அவர்வந்துபோனர்காண்
அடையாளந்தான்கொடுத்து அவர்போனர்தென்மதுரை
எங்கேயடையாளம் என்றுளே தாதியவள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதரேகட்டிவைத்தேன்
இத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்தீர்காண் தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதரசேகோபித்தீர்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்மேலாணையிட்டேன
வனவாசங்காடுறைந்த மாமன்மேலாணையிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலணைமேலாணையிட்டேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமேலாணையிட்டேன்
உமது-மைத்துனனாணை முக்காலும்நானுமிட்டேன்
ஏலங்குழலாளே இருமென்றெழுந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சனடையாள்தானிருக்க
மாதிருக்குமண்டபத்தை மயிலணையாளோடிவந்து
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணுமல்
அடையாளந்தான்கொடுத்து ஆணழகர்போனராம்
மாணிக்கப்பேழை மாதராமுன்னேவைத்தாள்
அல்லிக்கயிறும் அழுந்தியசிராவும்
சீருவுங்கச்சை திருமுடியுந்தானெடுத்து
அலலியடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லுமே
ஆணிப்பொன்னுலே அழுத்திட்ட அடையாளம்
சபதமுடித்தாரே தருமமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திரரும்வளர்ந்தாரோ
நாமக்குலவிளக்கு நாயகர்வீரியரும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செங்கோல்பிடித்தாரே

முத்திரைமோதிரத்தை முருகுகுழலாள் தானெடுத்து
சட்டமுகமோதிரத்தை கண்களின்மேல் தானொற்றி
பவுத்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள் தானெடுத்து
கண்மணிநாயகரைக் காணேனென நக்கானும்
மாதுமணவாளன் வந்ததைப்பாரேனோ
காவலர்கள்வீரியரைக் கண்ணுலேபாரேனோ
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருநவர்காணாமல்
போதேவருந்தடங்கள் பொன்னுருவிபாளையத்தில்
பாராமற்போனேனே பாவிநானானேனே
காணாதிருந்தேன் கண்ணற்றானேனே
கண்டோமோமுமிந்த கட்டழகின்னையத்தை
ஒரு-தாதியறிந்தாளோ நையலதுதனைடத்தை
என்று-இரேகங்குளிர்ந்து இருதோளுப்பூரித்து
பூட்டுமிகவிட்டுத்தாம பொன்னுபாணமெல்லாம்
எங்கள்-அண்ணனுக்குச்சொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று

தூற்சடையாள் கர்ணனுக்குச்சொல்லவருகிறது.

சுற்றிப்பிரப்படிக்க சூழ்ந்துவர அரிவையற்கு
ஆயிரப்பேர்தாதியர்கள் அருகினிலேபுடைசூழ
எறிப்பிரம்படிக்க யேந்திழைமாரெச்சரிக்க
மாறிப்பிரப்படிக்க மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தாமக்குழலாளும்
ஆவிளமூலையாள் அரண்மனையிற்போய்புகுந்தாள்
அங்குதேசாதிபதி அதிகர்ணர்பெருமானும்
எறிட்டுப்பார்த்தார் இளங்கொடியாளைவடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமரைபோல் ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
தாமமுடியாளும் தலைதப்பிவிட்டாளோ
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெட்டுதலைவிட்டாளோ
என்னகருமந்தங்கை எனக்கறியச்சொல்லுமென
அஞ்சாதே அஞ்சாதே அண்ணாவேயஞ்சாதே
மதுரைதுரைமகனும் வந்தாமறைவாக
உன்-மைந்தர்புலந்திரரும் மாதிடம்வந்தார்கள்
ஆருமறியாமல் அலைதாரணங்குவந்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிமகன்போனானும்
அரசுமன்னர்வைத்த அடையாளமென்றுசொல்லி
மாணிக்கப்பேழையை வைத்தாரேமுன்னிலையாய்
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்தியனுப்பிவிட்ட
மற்றுயிரம்பொன்பெற்ற பாணிக்கவன்சரமும்
கண்டாரடையாளம் கர்ணர்பெருமானும்
இப்படியாய்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானே
நாடாளக்கற்றனே இராசகுலவிளக்கு

ஊராளக்கற்றானே உத்தமசிகாமணியும்
செம்பொன் மணிமுடியார் செங்கோல்பூண்டானே
தென்னமுடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தானே
மன்னாதிருமகனு மண்டலத்தையாள்கிறானே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர் தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்தான்
சரியாயிருந்ததுவே தருமமுடியாற்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை பார்வேந்தன் தான்பார்த்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கண்மலரிலொற்றிக்கொண்டார்
மாதுமணவாளன் வந்தபடிதப்பாது
மகாராஜராஜாவை வைத்திருந்தபாரேனே
மைந்தன் புலந்திரன்றன் வடிவழகைப்பாரேனே
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டுப்பாரேனே
காணாதிருந்தேன் கண்ணற்றானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவியானேனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையில்விட்டு
மற்றுமடையாள மருமகளேகட்டுமென்றார்
காட்டினாளடையாளம் கர்ணர்மனமகிழ
அடிசல்வரும்வேளை ஆச்சுதுகாணண்ணாவே
உண்டுபசியாறி உத்தமரேநடவுமென்றாள்

கர்ணர் புறப்பட்டு வருகிறது.

அங்குதேசாதிபதி அதிகர்ணரேதுசொல்வார்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சும்ம விருப்பார்கள் துன்னுங்கருங்குழலே
அங்கே அடிசில் அமுதுண்பேன் தங்கையரே
ஏலங்குழலியரே இருவென்றெழுந்திருந்தார்
வேந்தரதிகர்ணர் வெளியேபுறப்பட்டார்
வேட்டைபரிகலமும் வேந்தனுடசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மானுகளும் கர்வமயிலுகளும்
பானைமுயலுகளும் அணைபாணவுடும்புகளும்
சிட்டுக்குருவிகளுஞ் சிறுகுருவிபூங்குருவி
மன்னவர்கொண்டிருக்கும் வல்லூறுகுருவிகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
வேட்டைபுரவிமேல் வேந்தனுந்தானேறி
ஒக்கப்புரவிவிட்டார் வண்டானதோழரெல்லாம்
சேனைமனுவுகளுந் திரளும்பரிகலமும்
மகாசேனைதன்னுடனே மாலைநெடுமுடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்.

கூடிவருகையிலே கும்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிசெ திளை
தங்களுக்குள்ளேதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்

இரகசியங்கள்மிஞ்சுகுது ராசாக்கள் அம்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்திலபெருகியதே
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சினதே
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன் தான்கேட்டு
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
ஏதடிபூந்தாதி யேகாந்தரகசியங்கள்
இரகசியங்கள்பெருகுது நலமான தாதியரே
பாண்டவர்கள் ஐவருந் படைகூட்டவாராரோ
ஆணழகர்பாண்டவரின் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
சட்டழகர்பாண்டவரின் காலாள்வருகிறதோ
தருமராதம்பியர்கள் தனஞ்செயர்கள்வாராரோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவா தாதியென்றான்
வீசுங்கவரிதனை வேறொருத்திகைகொடுத்து
படிக்குப்படிநடந்து பாவையிளந்தாதி
மாதுநகள் அம்பலத்தில் வந்தாளே தாதியவள்
உற்றிருந்துகேட்கிறாள் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள்
கோணுதமாதவத்துக் குருக்களடி பணிந்தாள்
ஆர்பணிதாதிநீ அறியவுரையுமென்றார்
ஆர்பணியுமல்லகாண் ஐயாவேயும்பணிகாண்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பணிகாண்
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அம்பலமெல்லாம் அடையாரகசியங்கள்
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சுகுது
பாண்டவர்கள் ஐவரும் படைகூடிவாராரோ
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
காவலர்கள் மாண்டவரிற் காலாள்வருகிறதோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவரச்சொன்னார்கள்
என்னகருமமையா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அன்பாய்குருக்களுரைத்தான்
சொல்லப்பயப்படுவோஞ் சுந்திரதாதியரே
பயப்படுவோருமுண்டோ பாவேந்தர் அன்னமுண்டு
அரசன்சோறுண்டிருந்து அஞ்சிநடுங்குவதேன்
சொல்லுமையாவென்று கோதையவள்கேட்கையிலே
வேறொருவரில்லைகாண் வேல்புருவக்கண்ணுளே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
பொன்னுமணியழகா புலந்திரர்தேவிபெற்ற
காரிழையாள்நல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
வண்டார்குழலாட்கு வைபந்தாய்த்தோன்றுதுகாண்
மதுரைதுரைமன்னன் வந்துதவுங்கண்ணுமே
அதனுலேகாணுகுது அடர்ந்தரகசியங்கள்

தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடப்பனிருந்தாதியர்கள்
மீளத்திரும்பிவந்தான் வேல்புருவக்கண்ணாளும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனடிபணிந்து
ஆசனத்தின்கீழே யடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
என்னகருமமடி எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லப்பயப்படுவேன் சுந்தரப்பூமுடியேன
பாவையழகியற்கு பாவம்வராக்காரணமேன்
ஆசானும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
அருச்சுனனீன்றெடுத்த அழகுபுலந்திரனும்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்கேவியர்க்கு
ஆசாமசக்கை அருமசக்கையாரிழைக்கு
இட்டப்படுக்கையிலே எழுந்திருக்கதள்ளாது
உண்ணாள்குளியாளாம் ஒருநேரமுண்பாளாம்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
சிந்துகவிகேளாமல் தேனார்குழலாளும்
வேல்புருவக்கண்ணாள் விளையாடசம்மதியாள்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோன்றுதுகாண்
மதுரைவளநாட்டான் வந்துவங்காணேமே
அதனாலேகாணுதையா யம்பலரகசியங்கள்
தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறார்

துரியோதிரன் தாதிகளுக்குச்சொல்வது.

என்றுரைக்கத்தாதி இருசெவியில்கேட்டு
தேசத்தழகுமன்னவன் துரியோதனப்பெருமாள்
கண்டரோதாதிகள் கர்ணர்செய்தகாரியத்தை
ஆற்றிலேதான்மிதந்து அலைக்கொழுகிப்போகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்கள்சொல்லாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவேதான்
பொன்னுள்மகுடமது பிரபலமாய்த்தான்கொடுத்து
மாற்றிவளர்த்துநான் மகுடமுடிதரித்து
உன்னைநானிப்போ உள்ளாளாய்வைத்தேனே
செகத்திற்புண்ணியாதே சிறுமனைப்பாயாதே
உத்தமனுமெந்தனுக்கு வுபசாரஞ்செய்தேனே
தேர்ப்பாகனென்று தெரியவேவேண்டுமோ
சமயமுதலினைச் சாமார்த்தியமந்திரிகளை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
சேரவிடைகொடுத்துச் செம்பொன்முடியானும்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
அருந்தடிக்கீறைதே அரண்மனைபோய்புகுந்து

தாமக்கருங்குழலாள் தாதியர்கள் மூப்பிபரும்
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமார்வந்தார்கள்
சிங்காதனமிட்டார் தேனார்குழலார்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில இருந்தாளே தேர்வேந்தன்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
நீலக்கருங்குழலாள் நீலமுத்துமண்டபத்தில்
கிளிமொழியாள் தங்களுடன் கேளிக்கைபார்க்கிறாள்
மாதுயிருக்குமந்த மண்டபத்திற்போய்ப்புகுந்து
நூலாலைகடுந்திரளார் நாற்றுருவாதேவியற்கு
மைத்துனனார்வார வரவுகண்டுமங்கையர்கள்

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைக்கண்டது.

சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
மாதர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போனார்கள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்பார்த்து
எதிரேநடந்துவந்து ஏலக்குழலாளும்
மானுகங்கொண்டீரோ மதியற்றுப்போனீரோ
தம்பிமார்தேவியென்று மணிக்கதவைத்தான்பிடித்து
பள்ளியறையில் பைங்கிளியுங்கொண்டுசென்று
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
தருமமுடியாரோ தனித்துவாக்காரியமேன்
என்னகருமமது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அடி-கண்டாயோமாதேநீ கர்ணர்செய்தகாரியத்தை
அவர்-ஆற்றிலேமிதந்து அலைந்துநழுகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்நகையாமல்
பிள்ளைக்குபிள்ளையாய்ப் பெரியபிள்ளையாகவென்று
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனென்றேயுலகமெல்லாம்பேருமிட்டு
என்றுமிவனுரைக்க ஏந்திழையுங்கூறுவாள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
இந்நாளுறுதியா யிருந்தராசாண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
என்னவினைசெய்தார் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அரசன்விளம்பலுற்றான்
சுந்தரப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
கேளாயிளமயிலே கிரீடமயின்றெடுத்த
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்வீரியன்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அவருடையதேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகாயகத்தை

என்னுடையகோட்டையில் யிளங்கொடியை வையாமல்
அவள்-ஆச்சியரத்தினையில் ஆரணங்கை வையாமல்
தன்னுடையகோவிலிலே தையலரை வையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வெகுகவிகெட்டி
மாதினைதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையாக காவலுந்தன்னுடனே
வாசலுக்குக்காவல் வாள்வீரர் சூழ்ந்திருக்க
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள் தன்னுடனே
மருவியுறவாடியே மைந்தன்கெற்பமாச்சுது
பிள்ளைகெற்பமானாள் பெருந்திருவாள்நாயகியும்
என்றுமிகவாசன் ஏந்திழைக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள் சொல்லுகிறது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுக்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தாள்
அரகாவென்று ஆரணங்குமுழுத்துதித்தாள்
நம்முடையகாணரை நாயசொலக்காரணமேன்
இந்நாளுநாதியுடன் இருந்துவாக்கண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
அவளை-தாயாமுலைகொடுத்துத் தகையாசீராட்டி
மாரிணமேலே வளர்க்கவைத்தார் தாயாரை
எறிட்டுப்பாராரோ என்னுளும்ராசமன்னன்
நாடகசாலைகளும் நாயகிமார்ரடிவந்து
தங்கைதமக்கையென்பார் தையலர்களியாவரையும்
தன்பாதமேகண்ணாகப் பார்த்திருப்பான்புகழ்வீரன்
கர்ணரைச்சொல்லுகிற காரியமோவித்தனையும்
அங்கவளநாட்டார் அவர்முன்னேசொன்னக்கால்
ஆயுதத்தால்தன்னுயிரை அழித்துகொள்வாராணழகர்
மெல்லியருந்தானுமாய் விசாரித்துவருகிறோம்
என்னுணையென்று இளங்கொடியாள்மாலையிட்டாள்

கர்ணர் வருகிறது.

காசிலிவர்ணர் கர்ணரவர்வாராராம்
ஆதித்தன்புத்திரனார் அங்கவளநாட்டழகன்
கெங்கையிலேவந்த கீர்த்திபிரதாபன்
வையைப்பெருகிவர வந்தவனாண்கர்ணரவர்
வேட்டைகளாடிவாரார் வேந்தர்பெருமானும்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வீரியமாய்ச்சூழ்ந்துவர
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேசூழ்ந்துவர
கண்டாயோம்மாதேநீ கர்ணர்செய்தகாரியத்தை

நாகசுரமேளம் நற்கவரிகின்றார்
தோணைக்கொம்பூதுவார்கள் கொற்றவனார்வீ[illegible]ந்து
ஊதினார் சின்னமு உலகேழுந்தானதிர
விருதுக்குமாலை மெல்லியருங்கேட்டிருந்தாள்
வந்தருளுகிறார் மாணாகனபலத்தில்
எதிட்டுப்பார்த்தார்காண் இராசாவிளம்பலத்தில்
நான்வந்துகொலுவிலேபோ நாடோறும்பலத்தில்
இன்றுகொலுவிலேத் தேம்சாகருமிது
மாணகனம்பலத்தில் வந்தருளுகிறார்
வேட்டைபரிசனமும் வேந்தனதுசேனை னும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
அங்கவளநாடானு அதிகருணாவீரியனும்
பங்கிட்டுக்கொண்டாள் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமயமுதவிசைச் சாமார்த்தியமந்திரியை
அங்கவரையெல்லாம் அனு பிவிடைகொடுத்து
பாடும்புலவருக்குப் பட்டருக்குஞ்சித்தருக்கும்
தேனல்லோதாரணவன் திபாகரன்தான்கொடுத்து
அங்கவரையெல்லா மனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழுருதித்திறங்கி
ஆலாத்திகொண்டுவந்தார் ஐயாயிரந்தாதியர்கள்
முத்தாலேஆலாத்தி முன்றுலேசுத்திவிட்டார்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரம்பேர்
புரவிவிட்டுத்தானிறங்கி பொற்கருணர்தானடந்தார்
ஒத்தைத்துறைகளுடன் உண்டானந்தாழருமாய்
கைகட்டித்தானடந்தார் காவலர்களெல்லோரும்
தருமமுடியான் தலைகட்டிற்போய்புகுந்தான்
தாமக்குழலார்கள் தாதிமாரெதிர்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காவலனார்வீரியற்கு
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
ஆசனம்போட்டார்கள் ஆங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமல்மன்னவனார்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
ஏகாந்தம்பேசுகிறார் இருவருப்பள்ளியறை
நான்வாறேனென்று நாயகமேசொல்லுமென்றார்
பெருந்திருவாளன்னடையிலே பொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
கருணர்வந்தாரென்று கட்டழகிசொல்லுகையில்
வரச்சொல்லுமென்றுரைத்தாள் மாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து தையல்வரச்சொன்னாள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணழகர்வுள்நுழைந்தார்

கர்ணர் பெருந்திருவாளைக் கண்டது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தன்னடிக்கே
ஆசனத்தின்கீழ அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தினாள் மன்னவரை
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிரப்பீர்நிலைநிரப்பீ ரோசைபாலடிடுவீர்
நீரேயரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
இருவர்நடுவாக இருத்திவந்தராசனை
ஏரிட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடைய திருமேனி
வாடியிருப்பானேன் மன்னருட திருமுகங்கள்
விடாய்பட்டிருக்குது வேந்தர் திருமேனி
கட்டித்தயிருகளும் காவடியிலனனமும்
பானக்கம்நீர்மோரும் வரவிட்டேன்பார்வேந்தா
விடாய்த்துநீமண்டபத்தில் வேந்தனே வரவில்லையோ
வந்தவழிவந்தீர் என்றாள்பெருந்திருவாள்
ஆச்சிநானந்த அவ்வழியில்வந்ததில்லை
மற்றுமொருவழியை வந்தேனாச்சியரே
மாலைமுடியானே நீ வருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசிக்குதென்று அரவக்கொடியாரும்
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அடிசலுக்குத்தானவந்தார்
மாலைமுடியாரே நீர்வந்தசெய்திகண்டு
தாமிஷமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மங்களநீராடியே மன்னனாரிருவருமாய்
ஆனந்தமாய்நீங்கள் அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் கீழக்குதித்திறங்கி
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழரையுங்கோர்த்து
மஞ்சள்நீர்ச்சாலையிலே மன்னவரும்போய்புகுந்தார்

துரியோதனனுங் கர்ணனுங்கூடியது.

ஆனபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நகையாப்பணிதிகளை நாயகிமார்தான்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சள்நீராடி
சாத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தூவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தசுந்தரர்கள்
ஆனபணிபூட்டி ஆனந்தசுந்தரர்கள்
தேனல்லோதாரர் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
செந்தூரப்பொட்டுமிட்டு சிவனேயடிபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்திற் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதானங்கள் நிறையவேதான்கொடுத்து
செம்பொன்முடியாருஞ் செபதபந்தான்முடித்து
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து

அமுதுண்ணுமண்டபத்தை அவகிட்டுநீர்தெளித்து
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையுமநீர்தெளித்து
பூமியொடொத்ததொரு பொற்றடுக்குதான்போட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புகழ்வீரர்வீற்றிருந்தார்
சிங்கமுக்காலிவைத்து செம்பொனறனிவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
கூட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
அந்தஅடிசில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளையுண்டபின்பு மறுதளிகையுண்டார்கள்
கையலம்பிக்கொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
தாமக்கருங்குழலார் தாதியருமப்பியரும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
வாங்கியமுதுசெய்து மன்னரிருவருமாய்
அத்திக்கெ ஒச்சாமம் ஆச்சுதுகாணந்நேரம்
ஆபரணந்தானபூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
கநதூரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அம்பலத்திலான்போனார்
சேரக்கொலுவில் சிங்காசனமிருந்து
வந்தெதிரேகண்டார் மாலைமுடியாரை
காசிலிவர்ணர் கர்ணர்பெருமானும்
இருமிருமென்று இணைக்கடகக்கையமர்த்தி
சிங்காதனத்திலே சேரவிருந்தார்கள்
ஏறியிருந்தார்கள் எழுபணிசிங்காதனத்தில்

துரியோதிரன் கர்ணனைக் கேட்கிறது

தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமாள்
கர்ணனைத்தான்பார்த்து கபடமெடுத்துரைப்பான்
மானகக்கொடிவேந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
நீ-பெருகியஆற்றிலே போற்றப்போகாமல்
சேற்றிலமுந்தாதே சிறுமணல்பாயாதே
தேற்பாகனென்று தெரிந்துமிச்சொல்லாதே
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவுன்னை
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிசூட்டியுன்னை
மன்னனென்றுபெருமிட்டு மண்ணாளவைத்தேனே
உபகாரமெத்தசெய்தாய் உற்றவொருதேர்ப்பாகன்
என்றுமிவருரைக்க எடுத்துமிகவுரைத்தார்
காசிலிவர்ணர் கர்ணரவ்வேதுசொல்வார்
என்னைப்-பேழையில்வைத்ததும் பேராற்றில்விட்டதுவும்
தேர்ப்பாகன்றன்கையிலே சிக்கிவதைபட்டதுவும்
என்னை-மாறிவளர்த்து மண்ணாளவைத்ததுவும்
அறியாதோவிந்நாடு அம்பலத்துசேனையெல்லாம்

இந்தப்பேச்சுசொல்லலோமோ இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேண்டுமோ சுந்தரப்பூமுடியார்
இந்நாளுறுதியா யிருந்தோமரசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
இந்நாளுமில்லை யிப்போ தென்னவினைசெய்தேன்
சுந்தரரேசொல்லாமல் சொன்னால்தெரிவதுண்டோ
தீயிற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
இப்போ-என்னவினைசெய்தேன் எனக்கறியச்சொல்லும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருமகனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்றேவியரை
கார்குழலாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள்-ஆச்சிபரண்மனையில் ஆரணங்கைநகையாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைகட்டி வீணைவீடுகட்டி
அன்றழித்துக்கட்டி ஆரணங்குதான்கோட்டை
மன்னரதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நாலாக்கடுந்திரளார் நாற்றுவருப்போனதில்லை
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
வாசலுக்குக்காவலாயுங் மைந்தனைகாவல்வைத்து
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவியுறவாடி மைந்தனுண்டாக்கினிட்டார்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைக்கேட்டுகர்ணரவர்
அரகராவென்றுசொல்லி அரசனுங்கண்சிவந்து
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருச்செவியிற்கையைவைத்து
காசிலிவர்ணர் கர்ணருங்கண்சிவந்து
சீரியவர்கண்சிவந்து செங்கண்முசுந்த தம்பி
உருக்கியசெம்பொனது வதிரம்போர்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதுவும் யுன்னரசையாண்டதுவும்
பிஞ்சுதணிமுடியாற் புலையடையவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மமே வேறுநினைப்பதில்லை
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவன்பாதஞ்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிக்கைபிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் துலைப்பிலேவாளைவைக்க
அம்பலத்துச்சேனை அடையக்கொலுவடைந்து
சேனைகளத்தனையும் சேவகதுபணிகாரகள்
ஆனந்தமார்பன் அறியும்வாளாங்கிவிளை

துரியோதனன் கர்ணருக்குச் சமாதானஞ்சொல்வது.

தேசத்தழகன் திரியோதனன்பார்த்து
கண்டோமேயென்று கர்ணருடகோபத்தை
இந்நாளுங்கண்டதில்லை இவருடையகோபத்தை
ஆருக்குமண்டவொட்டான் அங்கவளநாட்டான்
என்று-சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழக்குதித்திறங்கி
பின்னுகவந்து பெருமாளைச்சேர்ந்தணைத்தான்
இணையீர் இணைதோழா என்னுயிர்காவலனே
காலஞ்சனிமேரழும் கண்டுணரவைத்தானே
என்தனிமைகபுழநீக்கும் தர்மப்பெருமானே
என்னைக்-கண்டுண்ணவைத்த கர்ணர்பெருமானே
தனித்தாய்தனியே தார்வேந்தாவுன்கோபம்
கைபதைக்கவாய்துடிக்க கண்துடைத்துக்கொண்டார்
கண்டார்கணையாழி கட்டழகன்கைதனில்தான்

கர்ணர் புலந்திரன் கணையாழி காட்டினது.

இந்நாட்டுவேலையல்ல இந்தக்கணையாழி
மதுரையிலேவேலைகண்டீர் மன்னரசுகோமானே
ஆருடையஆழியிது அடையாளஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆழியெடுத்து அலந்தான்வாசித்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருமகனார்
உன்மைந்தர்புலந்திரனார் வந்ததுநானறியேன்
அறியாமல்சொன்னேன் அரசேபொறுத்தருள்வீர்
என்று-வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
காவலர்வீரியற்குத் கைநிறையஅள்ளியிட்டார்
என்னுணேநீரும் இலையமிர்தந்தின்னுமென்றான்
மன்னுடிவாசங்கள் மன்னர்கையில்தான்கொடுத்தான்
வாசங்கள்சாப்பிட்டு மன்னன்தனித்திருந்தான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனன்கூறுவான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
நாடுநகரமும் நல்லதொருராச்சியமும்
அடங்கலுந்தோற்று அலைவரும்போதே
முத்திரைகையிடப்போனீர் முடிமன்னர்கோவிலெல்லாம்
அன்றெடுத்துவந்த ஆழியிதுகாணும்
அடையாளமல்லவென்று அலைதான்கூறினான்
இப்பெரியவடையாள மெடுத்துவந்துகாட்டோமென்று
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துகாட்டுமென்றான்
உத்தமனார்கர்ணர் ஊழியைத்தான்பார்த்து
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளண்மனையில்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்கிறதென்றுசொல்லி எடுத்தோடிவாருமென்றான்

அக்கினியில்நானுமிப்போ ஐபாவேகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிந்துக்கட்டிப்பச்சைவடம் மன்னரதிகர்ணர்
தீக்குழியைச்சுற்றிவந்தான் தென்னன்பெருமானும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடாக்கொலுசலைந்து
கட்டிப்பிடித்தார்கள் கர்ணர்பெருமானை
கொற்றவனும்வீரியனும் தேடபந்தணிந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்பார்த்து
காசிலிவர்ணர் கர்ணர் திருமகனார்
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானை
அலலிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரணங்கேயிப்போ அழைத்துவரச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள் கர்ணர் புத்திரனுக்கு சொல்வது.

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானே
அவர்-ஆசனத்தின்கீழ அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நீர்-பார்பணிதூதா அறியவுரையுமென்றார்
தேசத்தழகனவன் துரியோதனன்பணிதான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
உங்கள்-ஐவர்மேற்சந்தேகமதாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ சொறுறம்பூமன்னவனே
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
வானத்தளாவுந்தீயும் வளர்ந்ததுமன்னவனே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்ணர்புத்திரன் சொல்வது.

ஊழியப்பேர்தானுரைக்க வுத்தமனுந்தான்கேட்டு
அலலிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளிவிட்ட
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரோதானும் அல்லியுடசேவகத்தை
மதுரைதுரைச்சியளை மணமாலைசூட்டவென்று
காசொன்றுநேராதே காளையங்க அருச்சுனனார்
முந்தியேவந்து முடிமன்னாமாலையிட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைதான்சூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றாரேயருச்சுனனார்
அப்படியலலவே ஐவருடசேவகங்கள்
ஏழாம்வயதினிலே எதிர்த்துவந்தகீன்முகனை
எட்டிமயிர்பிடித்து எடுத்துவுடல்பிளந்து
கோமானுதிரங் குதித்துககரையோடி
மன்னன்குடல்பிடுங்கி வனமாலைபூண்டுகொண்டார்
இவன்-அக்கினியில்தள்ளி அரசாளப்போறானோ

அன்று-பத்தினியைக்கொண்டுவந்து பாரச்சபைநடுவே
மாதினது துகிலாடை மானுகன் தானுரிந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பொருத்திருந்தார்
அன்றுபொறுத்ததுபோல் ஐவரின்றுபொறுப்பாரோ
ஐவர்பொறுப்பதில்லை ஆனந்தவாழ்மார்பா
நூலாள்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்சேனையெல்லாம்
சேரக்கருவருப்பார் சேனைகள்த்தனையும்
அத்திபுரப்பட்டணத்தை அடங்கலையுந்தானிடித்து
பருத்தியும் ஆமணக்கும் பஞ்சவர்களிரைத்திடுவார்
பொருதும்பொருமென்று பொற்கருணர்புத்திரரும்

கர்ணர்புத்திரன் கலந்தாரியைக்கண்டது.

ஆணங்குசேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
உத்தயவீரியனும் உட்கட்டைப்போய்புகுந்தான்
தாமக்கருக்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
ஆதீனம்போட்டார்கள் அங்கிருந்துதாதியர்கள்
வருதுயிளப்பாறி மன்னன் திருமுகத்தை
தாதியைப்பார்த்து தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
மாலைக்குழல்மாரேஎங்கள் மதனியாரைநீரழையும்
ஆணரங்குமப்போது அழைத்தோடிவாருமெனறார்
தன்கைகவுரி தாதொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபம்போய்புகுந்து
காரிழைபாள்மாது கலந்தாரிநாயகமே
அத்திபுரம்நகருக் காதீனத்துக்குடையவனே
தான்பிறந்தநாட்டுக்கு தானேயதிபதியாய்
முத்துஞ்சூடுநாடு முழுதுமுடையவனே
மங்கையரேயும்முடைய மைத்துனனார்வந்ததுகாண்
காசிலிவர்ணர் கர்ணர்திருமகனார்
மாலைமுடியழகர் மண்டபத்தில்வந்திறங்கி
அழைத்துவரச்சொன்னாரன்பான மைத்துனனார்
சொலனுதற்குமுன்னமே தோகையெழுந்திருந்து
பூவணையைவிட்டு பூங்கிளியுந்தானிறங்கி
தாரார்குழலுடைய தாதிகள்தோளூன்றி
காரிழைமார்தாதியர்கள் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து வேல்புருவக்கண்ணாளும்
மைத்துனனார்வந்திருக்கும் மண்டபம்போய்புகுந்தாள்
மாலைமுடியானும் மதனிவரவுகண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மதனியார்பாத மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியந்தமங்கையரும்
கன்னியர்கள்மாலை கடுகிமணம்பெறுவீர

வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிர வாழ்த்தினாள்
இட்டதோராதினத்தில் [illegible]மக்காணிருந்தான்

கலந்தாரி சொல்வது.

அப்போ-காரிழைபாள்மாது கலந்தாரியுரைப்பாள்
மைத்துனருநீருமிங்கே வந்தகருமமென்ன
மாலைக்குழலிபரே மதனியரேநீர்கேளீர்
மதுரைப்பெருமானும் வந்ததுமில்லையென்று
தீயைவளர்த்தினார் தேசத்தழகுமன்னன்
வானமட்டும்தீய்கள் வளர்ந்ததுகாணக்கோம்
ஆனைக்குழியகலம் அக்கினியும்வளருகுது
அக்கினியில்தள்ளவும் அழைத்துவரச்சொன்னாரே
ஆதலாலிங்குவந்தேன் அண்ணக்கிளிமதனியென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகனும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
சீறியெறிபறந்து செங்கையற்கண்முகந்தரும்பி
அல்லிமருமகனே அக்கினியின்தள்ளிவிட்டு
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்ப்பட்டணத்தை
அறியானோதானும் ஐவரதுசேவகத்தை
ஆணழகுமன்னனருச்சுனராசனவர்
மதுராதுரைச்சிபவள மணமாலைசூட்டவென்று
பூமியைவலமாக வருகின்றகேளாயிலே
காசொன்றுநேராதே காளையந்தவருச்சுனனார்
தாலியும்நேராதே தார்வேந்தரந்நேரம்
மாதுகருங்குழலை மன்னவர்மாலையிட்டு
தேவேந்திரப்பட்டம் தேர்விசையராண்டாரே
அப்படியல்லவோ ஐவரதுசேவகங்கள்
காலங்கள்பின்பலவோ கபடர்கள்நூற்றுவர்க்கும்
எதுக்குதள்ளுகிறான் என்னைபெருந்தீயில்
என்னையிவன்தள்ள யிவனாருநானாரு
யார்காணுமென்னை அக்கினியில்தள்ளுறவன்
காவலாபாண்டவர்கள் காடுறைந்துபோனவர்கள்
என்-மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனாரே
என்-மாமிதுகில்விரித்து வனவாசம்போனாளே
என்-ஏற்றக்குறைச்சல் இளப்பமாய்தானடந்தால்
அவர்-தள்ளவறியாரோ ஐவர்சிகாமணிகள்
எனக்கு-நித்தமொருபட்டுடுத்தி நேரமொருபூச்சாத்தி
போதவொருபட்டுடுத்தி பொற்சரிகைப்பணிபூட்டி
மாரணையின்மேலே வளர்த்தாரேமன்னவனார்
நான்-ஏற்றக்குறைச்சல் இருந்ததேயானால்
அவர்களறியரோ அதிகர்ணவீரியனே
அத்துயில்லாதிருந்ததினால் ஆனந்தவாழ்மார்பா

வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருந்தீர்
என்னையிவன் தள்ள இவனுமேலதானுமோ
தக்கப்புகழுடைய தருமாதுதம்பிமார்கள்
பதினெட்டுரோள்பாரதம் படையெடுத்துவந்தாக்கால்
நூலால்கூடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள் பூமுடியும்
வீமர்கைதெண்டாலும் விஜயர்கையம்பாலும்
நாமக்குலவிளக்கு நகுலர்கைபாங்கினாலும்
சகாதேவர்கையிலிருக்கும் சக்கரத்துவாளினாலும்
துண்டுதுண்டமாகவே துணிக்கின்றபோதையிலே
கூறுகூறாகவே குவிக்கின்றபோதையிலே
பிணத்தின்மேல்தாண்டந்து பெண்கள்மாரெல்லோரும்
நாளை-தலைமேலைகையைவைத்து தானழுதுபாதர்களே
தம்பிமார்பெண்டுகளே தள்ளவேசொல்லுமென்றார்

கர்ணபுத்திரன் சொல்லுவது.

அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயன்புத்திரனும்
நாளை-துண்டுதுண்டாக துணிக்கிறபோதானாலும்
அரவக்கொடிவேந்தன் யனுசாதுநானும்
மாலைக்குழலியரே மதனியரேநீகேளீர்
என்களையுமல்லாமல் வெழில்நாசங்கொண்டாலும்
எப்பை-தன்னுடைக்குலந்தாலே தருமுடியேயானும்
என்னசொல்வீர்மதனி யென்றுபேமன்னனானும்
நான்-சொல்லவரியேனோ சுந்தரப்பூமுடியே
எதிரேயுத்தாரஞ்சொல்லி யெடுத்துரைக்கமாட்டேனே
அஞ்சுவேனேசொல்லுதற்கு ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஆகானுமென்னை யக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
தம்பிமார்பெண்டுகளை தள்ளுமென்றுசொல்லுதற்கு
அதற்குநானஞ்சுவேனோ ஆணழகாவீரியனே
அவ்வார்த்தைக்கேட்டு அங்குராயர்புத்திரனும்
மாலைக்குழலேயுன் மனத்தைநான்சோதித்தேன்
ஏதுக்குபஞ்சாதே இருமென்றுதானுரைத்தார்
அஞ்சிகையேன்காணும் ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஒன்றுரெண்டல்லவே உத்தமர்கள்வீரியமே
ஐந்து அடையாளம் ஆணழகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருக்க
அஞ்சேனொருநாளும் ஆரணங்குயென்றுரைத்தார்

கர்ணபுத்திரன் தூதனுக்குச்சொல்வது.

ஏலக்குழலியரே இருமென்றுதானுரைத்து
அப்போதுதூதுவனும் அவ்விடத்திலிருந்தான்
வந்தவொருதூதுவனை மன்னவனுந்தானழைத்து
அஞ்சிக்கையாகயிங்கே அல்லோருநாமிருக்க

அவளஞ்சவில்லைகாணும் அதிசயம்பேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைதைசொல்லி அழுகைவிடவந்தேனென்றார்
அவ்வார்த்தைதசொல்லவென்று அனுப்பிவிட்டுதூதுவனை
காணவில்லைதானிருந்தாள் கட்டழகனப்போது
அப்போதுதூதுவனும் அட்சணமேவந்துவிட்டான்

துரியோதிரன் வேதியனை யழையுமென்றது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
காசிலிவர்னர் கர்ணனைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேந்தனையழையுமென்றார்
சாஸ்திரவாதிகளைச் சகலரையுமழையுமென்றான்
வேந்தன்தெரிந்தவரை வேதியரையழையுமென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அதிகாணர்தானெழுந்து
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தணரைத்தேடுகிறார்

பெருமாள் வருகிறது.

அந்ததொருவேளையிலே ஆயரவரறிந்தார்
அண்டமளந்ததொரு ஆதிநாராயணரும்
இதுதான்சமயமென் றெம்பெருமாளேதுசொல்வார்
நல்லசகுணமென்று நாராயணரெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிய சதுர்மறைபோலாக
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவன்போல்
வேதங்களைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுவேதியராய்
விருத்தக்கிழவராய் வெகுநாளாயவாழ்பவராம்
தீரப்படித்தவராய் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகற்றவராய் முழுதுமறிந்தவராய்
தெண்டுபவுத்திரமும் திருமார்பில்பூநூலும்
தள்ளாதவேதியர்போல் தடியூன்றிவாராரும்
வாரதொருவேதியரை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
எதிர்கொண்டுதெண்டனிட்டா ரியலான அதிகருணர்
தெண்டனிட்டகர்ணனை சீரபெரவேதான்வாழ்த்தி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறையவனேதுரைப்பார்
அஞ்சாதேகர்ணரேநான் ஆதிமூலமாயவனார்
இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்வனத்தில்வந்தேன்யான்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடஞ்சொல்லவந்தேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
ஆனதினாலேநீர் அஞ்சவேண்டாமராசமனனே
மதுரைனகைச்சியாள் வளநாடிபுத்திரனும்
தனதேவியண்டைவந்து தாமருவியவனைபோனான்
அடையாளமுந்தந்து ஆணழகன்தான்போனான்
[illegible] உண்மைசொல்லுமன்னனுக்கு

சிந்தைகலங்கவே தெரிவித்தேன்கபடனுக்கு
அஞ்சாதேவாருமென்று அந்தணர்சொல்லுகையில்
ஞானர் அதுகேட்டு கண்கள்களிகூர்ந்து
ஆனந்தங்கொண்டு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
கைலாகுதான்கொடுத்து கர்ணரவர்கூடிவந்தார்

துரியோதிரன் வேதியரைக்கண்டு மரியாதைசெய்தது.

மானகங்கொண்ட மன்னன்கொலுமுகத்தில்
அந்தணர்வருகையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
தெண்டனிட்டவேதியர்க்குச் சிங்காதனங்கொடுத்தான்
குந்தினார்வேதியருங் கொலுமகாமண்டபத்தில்
மற்றதொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிராசாக்கள்
ஏகமாய்நிறைந்தார்கள் எங்குமிடமில்லாமல்
அப்போதுவேதியரும் அரசன்முகம்பார்த்து
எம்மையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
உம்மையழைத்தவகை ஒன்றுங்குறைவுமில்லை
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
நாளுமதுநல்லதாய் நாயகரேசொல்லுமென்றான்

வேதியர் ஆருடஞ் சொல்வது.

கண்டாரேவேதியரும் கபடனதுதன்னினைவை
கூறுவார்வேதியருங் கொடிநாகமன்னனுக்கு
அரசர்க்குத்தக்கபடி ஆபாருளுற்றார்
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளாச்சே
இன்றெட்டாநாளையிலே ஏந்திழையைத்தள்ளிடலாம்
ஊருக்குமொன்றுமில்லை உமக்குங்குறைவுமில்லை
அக்கினியிற்றள்ளவென்றால் அதுக்குஇடமுமல்ல
ஆற்றங்கரையோரம் அக்கினியைத்தான்வளர்த்தி
எட்டுநாளொருவாரம் எரிநெருப்புஆறாமல்
ஆகாசமட்டும் அடர்ந்தெரியவிட்டு
பசுவினதுநெய்யாலே படரவெரியவிட்டு
தணியாமலக்கினியைத் தார்வேந்தர்காத்திருந்து
அன்றுடம்பிராமணர்க்கு அளவிறந்ததனங்கொடுத்து
கோதானம்பூதானங் கொடுத்துவரவேதியர்க்கு
யானைகுதிரைபசு அபாரியாய்த்தான்கொடுத்து
எட்டுநாள்சென்றபின்பு ஏந்திழையைத்தள்ளிவிடும்
அதனுடனேதோஷம் அபகரித்துப்போய்விடும்
எட்டாளின்னேரம் இவ்விடத்தில்தான்வருவேன்
கூடிருந்துதள்ளிடுவோம் கொற்றவனேயென்றாராம்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரவக்கொடிவேந்தன்

பூரித்திருந்தோனும் பொன்னைக்கிழித்தான்சுழல
சந்தோஷங்கொண்டு சரீரங்கள் பூரித்து
வேதியனைப்பார்த்து வேந்தனெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டுநாளையிலே இந்துவாரும்வேதியரே
என்றுமிவனுரைக்க ஏதுசொல்வார்மாயவனார்
அப்படியேயாகுமென்று ஆயரவர்தானடந்தார்

பெருமாள் அல்லியிடம்வருவது.

காடுசெடி தாண்டி கரியமலை தான்கடந்து
ஆறுசுனை தாண்டி அதிவனந்தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெள்களாப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர்கள் காணாவனங்கடந்தார்
வாணமதுரையது வடமதுரை தாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதாடிவந்தார்
அல்லியரசாணியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிறைமுடி தரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கண்டாளே வேதியனைக் கன்னியிளமயிலே
வேதியனைக்கண்டவுடன் மெல்லியருந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டுமெல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
நீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றுரைத்தாள்தோகையரும்
ஆரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆனைக்குப்பான்போக
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவெனந்தனுக்கு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமாள்
வீஷ்மர்துரோணர் விதுரனஸ்வத்தாமன்
கர்ணருங்காங்கையரும் கனத்ததொருபல்லியரும்
சிந்துபதிராசாவாம் துற்சாதனன்மன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று ஒன்பதுபேர்ராசாவாம்
அவர்கள்-ஏகாந்தமாய்க்கூடி இராசமன்னரெல்லவரும்
யாரோவோர்கன்னியாம் அவர்போர்கலந்தாரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் இருட்டுப்பிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையாலகன்னியரை அக்கினியில்தள்ளுதற்கு
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியர்க்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேநானும்போக
உந்தனைக்கேட்டுபோக வந்தேன்காணுந்தமியே
என்றுமிவருரைக்க ஏந்திழையுங்கண்சிவந்து
சீறியெறிபறந்து செங்கயற்கண்முத்தரும்பி
ஆரடாகாவலரே அலங்காரமல்லர்களே

அந்தணர்பிராமணரை அழைப்பிலவேணுமென்றான்
கேட்டார்பெருமானும் இனிமொழிவார்த்தைதன்னை
அக்கணமேமேதியென்று ஆயமனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுவருப்பம் எம்பெருமானாண்டவரும்
கண்டவர்கள் தானடுங்க கரியமால்ரூபமானார்
பார்த்தனேயல்லியம்மாள் பாரளந்தார் வடிவமதை
மெத்தநடுநடுங்கி மேனியெல்லாம்வேர்வைவிட
வந்துபணிந்தாளாம் மாயவனார் தன்பாதமே
பணிந்துஎழுந்திருந்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
என்சாமியென்குருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவரேநீயிருக்க அடியாட்குயென்னகுறை
ஆறுதப்புதாறுபிழை அடியாள்பாகசெய்ததெல்லாம்
அத்தனையும்நீர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமாளே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமானும் அருளானமேதுசொல்வார்
மலரிற்பிறந்தமொரு வாழ்வரசியல்லியமே
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியை
தீயிலேதள்ளுதற்கு துரியோதனன்நினைத்தான்
வேதியரையழையுமென்றான் வேந்தன்கபடனவன்
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடம்யான்போனேன்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடமொன்றுசொன்னேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
அஸ்தநக்ஷத்திரம் ஆகாதநாளென்றேன்
கேட்டையுமூலமுந்ந கெடுதிநாளென்றுசொன்னேன்
இன்றெட்டுநாளையில் விசேஷநாளென்றுசொன்னேன்
திங்கட்கிழமையது தசமிபுனர்பூசம்
அன்னையதினத்திலே அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருக்கிறானே
நீயென்னசொல்லுமென்றான் நிகரில்லாவெம்பெருமாள்
நானுமேலென்னவாகும் சபெருமானநீர்சொல்லும்
ஆனலொருவயணம் அல்லியமேசொல்கிறேன்
உனைப்போல்பத்துபேரை உத்தமிமார்சோடித்து
பிடித்தசெங்கோலே நேரிழையாள்கைகொடுத்து
நீமந்தபழங்களை தேன்மொழியாள்கைகொடுத்து
புளியாறுவாவிவாய் பொற்கொடியாள்நாயகியே
அதுசமயம்நான்பார்த்து ஆகாயமார்க்கத்திலே
கல்சேம்பாம்மின்னமின்னி ஒருகொடியில்மழைசொரிவேன்
நமுரியேபெய்யவைப்பேன் கொடிநாதமக்கினிமுன்
ஆமையாறுநீபெருகி அணைக்குமக்கினியை
அரசனதுச்சனெல்லாம் ஆற்றிமிதப்பார்கள்

பூரித்திருந்தோரும் பொங்கலங்கித்தான்சுழல
சந்தோஷங்கொண்டு சரீரங்கள் பூரித்து
வேதியரைப்பார்த்து வேந்தனெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டுநாளையிலே இந்தவாரும்வேதியரே
என்றுமிவனுரைக்க ஏதுசொல்வார்மாயவனுர்
அப்படியேயாகுமென்று ஆயரவர்தானடந்தார்

பெருமாள் அல்லியிடம்வருவது.

காடுசெடி தாண்டி கரியமலை தான்கடந்து
ஆறுசுனை தாண்டி அதிவனந்தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெள்ளளரப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
வானுமதுரையது வடமதுரை தாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைநாடிவந்தார்
அல்லியரசாணியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிறவாமுடி தரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கண்டாளேவேதியரைக் கன்னியிளமயிலே
வேதியரைக்கண்டவுடன் மெல்லியருந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டுபல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றாளேதோகையரும்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகைபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆரணங்குவான்போக
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவெனந்தனுக்கு
தேசத்தழகுமன்னன் திரிபோதிரப்பெருமாள்
வீஷ்மர்துரோணர் விதுரனஸ்வத்தாமன்
கர்ணருங்காங்கையரும் கனத்ததொருமல்லியரும்
சிந்துபதிராசாவாம் துற்சாதனன்மன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று ஒன்பதுபேர்ராசாவாம்
அவர்கள்-ஏகாந்தமாய்க்கூடி இராசமன்னரெல்லவரும்
யாரோவோர்கன்னியாம் அவர்போர்கலந்தாரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் இருட்டுப்பிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையால்கன்னியரை அக்கினியில்தள்ளுதற்கு
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியர்க்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேகாணபோக
உந்தனைக்கேட்டுப்போக வந்தேன்காணுந்தமியே
என்றுமிவருரைக்க ஏந்திழையுங்கண்சிவந்து
சீறியெழிபறந்து செங்கயற்கண்முத்தரும்பி
ஆடாகாவலரே அலங்காரமல்லர்களே

அந்தணர்பிராமணரை அறையிலடையுமென்றான்
கேட்டார்பெருமாளும் இனிமொழிவார்த்தைதன்னை
அக்காரசீவியென்று ஆயர்மனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுபரூபம் எம்பெருமானாண்டவரும்
கண்டவர்கள் தானடுங்க கரியமால்ரூபமானார்
பார்த்தசேனைவல்லியம்மாள் பாரளந்தார்வடிவமதை
மெத்தநடுநடுங்கி மேனியெல்லாம்வேர்வைவிட
வந்துபணிந்தாளாம் மாயவனார்தன்பாதமே
பணிந்துஎழுந்திருந்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
என்சாமிஎனதுருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவரேநீயிருக்க அடியாட்குயெனகுறை
ஆறுதப்புதாறுபிழை அடியாள்வாசெய்ததெல்லாம்
அதனையும்நீர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமானே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
மலரிற்பிறந்தொரு வாழ்வரசியல்லியரே
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியை
தீயிலேதள்ளுதற்கு துரியோதனனினைத்தான்
வேதியரையழையுமென்றான் வேந்தனகபடனவன்
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடம்நான்போனேன்
எக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடமொன்றுசொன்னேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
அஸ்தநக்ஷத்திரம் ஆகாதநாளென்றேன்
கேட்டையுமூலமும கெடுதிநாளென்றுசொன்னேன்
இன்றெட்டுநாளையில் விசைந்தநாளென்றுசொன்னேன்
திங்கட்கிழமையது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையதினத்திலே அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருக்கிறானே
நீயென்னசொல்லுமென்றான் நிகரில்லாயெம்பெருமாள்
என்னாலேஎன்னவாகும் சயபெருமானநீர்சொல்லும்
ஆளுலொருவபணம் அல்லியரேசொல்கிறேன்
உனைப்போல்பத்துபேரை உத்தமியைசோடித்து
நீபிடித்தசெங்கோலை நேரிழையாள்கைகொடுத்து
ஸ்ரீமந்தபழக்கனை தேன்மொழியாள்கைகொடுத்து
புளியாறுவாவிடுவாய் பொற்கொடியாள்நாயகியே
அதுசமயம்நான்பார்த்து ஆகாயமார்க்கத்திலே
வசிப்போல்மின்னலைமின்னி ஒருகொடியில்மழைசொரிவேன்
குமுறியேபெய்யவைப்பேன் கொடிநாதமக்கினிமுன
அம்மையாறுநீபெருகி அணைத்துவிடுமக்கினியை
அரசனதுசேனையெல்லாம் ஆற்றிலமிதப்பார்கள்

அதுசமயம்நீபார்த்து அனுப்பிவிடுந்தாதிகளே
ஆயுதங்களைக்கைகொடுத்து அனுப்பிவிடுந்தாதிகளே
சேனைகளையெல்லாஞ் சிதரவடித்துவிடு
என்றுசொல்லிமாயவனுமெழுந்திருந்தாரப்போது
அப்படியேநல்லதென்று அல்லியருந்தானிருந்தாள்

வேதியர் அத்திபுரம் வந்துசேர்ந்தது.

அடியளந்தவெம்பெருமாள் ஆதிமூலமாயவனுர்
மதுராபுரிகடந்து வையைவளநாடுவிட்டு
காடுசெடிகடந்து காறுறுதான் தலைத்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தாரத்திபுரம்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனனிடத்தில்
வந்துவிட்டார்வேதியரும் மாபாவியம்பலத்தில்

துரியோதிரனை சொல்லுவது,

கண்டானேவேதியனை கபடன் துரியோதனன்
ஐயாபெரியவரே அன்பானவேதியரே
முப்பத்திரண்டறமுஞ் செய்தேன்காண்வேதியரே
யானைகுதிரை அபாரியாய்கான்கொடுத்தேன்
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தேன்காண்வேதியரே
ஆற்றங்கரையோரமது அக்கினியைவளர்த்துவிட்டேன்
எட்டுநாளாகவே எரிகிறதே அக்கினிதான்
இன்றோடேகெடுவாச்சு எழிலானவேதியரே
ஆச்சுதுநாளென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
அட்சணமாயவனும் அவன்சேதிதான்கேட்டு
சரியாச்சுமன்னவனே தனஞ்செயனோராசேந்திரா
உன்மனதுபடிசெய்யஆறு மறைபவனுநுரைக்கையிலே

துரியோதிரன் கர்ணரையழைத்துச் சொல்வது.

தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆரடாதூதுவனே அழையடாகர்ணரைத்தான்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனோடிவந்து
காசினிவர்ணர் கர்ணரைத்தானழைக்க
அம்பலக்கச்சேரி அதிகர்ணர்வந்துநின்றார்
கர்ணரைத்தான்பார்த்து கபடனவனேதுசொல்வான்
கேளுநீகாண்கர்ணரே கெடுவுகளுஞ்சரியாச்சு
தாரார்குழலை தனதுக்கழையுமென்றான்
தடுகவரவழையும் கலந்தாரிநாயகத்தை
என்றுமவனுரைக்க ஏங்கிமனந்தளர்ந்தான்
வேதியரைக்கண்டார் வேந்தனதிகருணர்
கண்சைகைகாட்டினார் கரியமாலெம்பெருமாள்

கர்ணர் கலந்தாரியிடம் வருவது.

அந்ததொருகண்சிமிட்டை அதிகர்ணர்தான்பார்த்து

கடுகியெழுந்தார் கன்னியின்றன் கோட்டைக்கு
மாதரது கோட்டைக்கு மன்னவனும் வந்துவிட்டான்
கலந்தாரியரண்மனைக்கு கட்டழகனுட்புகுந்து
தாதிமார்கண்டு தையலர்களோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்தார் களையாறவீசினார்
பாதத்தில்தான்பணிந்தார் பாவையழகியற்கு
தன்னைப்பணிந்த தாதிமுகம்நோக்கி
மாதுகருங்குழலை வரவழையுமென்றார்
சலந்தாரிநாயகத்தை கடுகவழையுமென்றார்
ஓடிவந்தாளுட்புகுந்தாளுத்தமிக்குதெண்டனிட்டு
ஆச்சியரேயும்மை யருமையாய்த்தான்வளர்த்த
ஊட்டிவளர்த்தெடுத்த வன்னம்மான்வந்தார்காண்
அழைத்துவரச்சொன்னார் அம்மானதிகருணர்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெழுந்திடுவாள்
பூஞ்சிலம்புதண்டை பொன்னாபரணமின்ன
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமும்
மாயவனார்சீர்பாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்தாள்
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலபட்டும்
கற்பதித்ததூண்போல் கலங்காதரசாள்வீர
எழுந்திருமென்று இன்பமுடனே தான்வாழ்த்த
எங்கேவந்தீரெங்கேவந்தீ ரெனைவளர்க்குமாமாவே
வந்தவிபரத்தை மாமாவேசொல்லுமென்றாள்

கர்ணர் சொல்வது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமான்
அக்கினிவளர்த்து அனல்பாயவுங்களம்மான்
வரவழைத்தாரும்மை மாதுகருங்குழலை
வெகுகோடிமன்னன் வேந்தர்களைநெருங்க
சதலோருங்காண சந்தடிநெருங்குது
வேதபிராமணரும் விளங்குகிறாரவ்விடத்தில்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சிராணவடையாளம்
கொடுத்தாரேகர்ணர் கோதையவள்கைதனிலே
வாங்கினாளடையாளம் மலர்கரத்தைதானீட்டி
அரண்மனைதாதியர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
ஆச்சியரேயுமக்கு அமர்த்ததுதீய்கனென்பார்
தீய்க்கோநீதான்பிறந்தாய் ஆரமுலையாளே
அக்கினிக்கோநீபிறந்தாய் ஆரமுலையாளே
கொழுந்துவிட்டெரியுது கொம்பனைக்குபெருந்தணலு
செந்தணலுக்கென்று செழித்துநீதான்வளர்ந்தீர்
இதுதானோகண்டபலன் என்றழுதார் தாதியர்கள்

கலந்தாரி சொல்வது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேது சொல்வாள்
அழகதொருபெண்கொடியோ ஆரணங்குகையமர்த்தி
கேளுங்கள் தாதிகளே கிளிமொழியாளென்வசனம்
கணவன்றனைச்சேர்ந்த கன்னியருமெய்யானால்
சோரத்தனமில்லாமல் சுந்தரனைநிஜமானால்
தீக்குழிக்குத்தப்புவேனே திசையெட்டுந்தானறிய
அக்கினிக்குதப்புவேனே அஷ்டதிசைதானறிய
இதுதானேஎன்னுடைய இருதயத்துதிண்ணமங்கள்
எல்லோருமறியட்டும ஏந்திழையாள் செய்தகுற்றம்
என்று-ஆற்றினாள் தாதியரை அல்லிமருமகளும்
ஸ்நானங்கள்செய்து செபதபங்கள் தான்முடித்து
சொக்கரைத்தானினைந்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சள் துயிலுடுத்தி மடியில்வைத்த அடையாளம்
கோடாலிமுடிசியிட்டு குடமல்லிதானணிந்து
சீரானநெற்றியிலே திலதங்கள் தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டஞ் சுற்றிலுமநெருங்கிவர
தாதிமார்கூட்டம் தன்னைநெருங்கிவர
மாமனதிகருணர் மன்னன்படைநெருங்கிவர
காவலர்படைகளது கன்னியரேநெருங்கிவர
குடைகளிருபுறமும் கொம்பனையைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்கு வருகிறது.

கோட்டையைவிடுக்க கொம்பனையாள்வெளியானாள்
சந்திரனைக்காணாத தங்கைவெளிப்பட்டாளாம்
சூரியனைக்காணாத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
காலபீலிசலசலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
நெற்றிசுற்றிமின்றிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தாண்டி
அம்பைநகரையோரம் ஆரணங்குவருகையிலே
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் எங்குமகாஜெனங்கள்
கங்கைகரைகொள்ளாத கனமானசேனைத்திரள்
எங்கெங்கும்நிறைந்திருப்பார் என்றுவிழ இடமுமில்லை
அக்கினிபெருந்தணலும் ஆவிகள்பொருக்கலையோ
மெத்தப்பயந்தான் மேனிகருக்கிவிட
மேகைபடக்கப்புகை பூமிகளைதெரியவில்லை
அக்கினிசுடாலே ஆற்றமுடிகூடவில்லை
தவித்துமிகப்போகுது தணலென்றபெருஞ்சுடரால்
அக்கினிச்சுடாலே அருந்தாகந்தானெடுத்து

நாவுலரண்டது நடுநாவுதனைப்பற்றி
ஆலவாய்வந்துநின்றான் ஆற்றுநீர் தான்குடிக்க
அந்தவொருவேளையிலே ஆடனுக்தான்பார்த்து
மாய்கையொன்றுசெய்தார் மாயன்பெருமாளும்
ஊசிபோல்மின்னி உரிபோலேகாலிறங்கி
இருண்டுதமேகம் எங்குங்கறுகருறுத்து
ஆனைதும்பிபோலே அமர்ந்துவருஞ்சலம்போலே
சோனைமழைமாரி சொரியுது அந்நேரம்
வானமலர்மாரி வருஷிக்குமந்நேரம்

அல்லி புளியாறு அனுப்புதல்.

ஆறுஜலமோடுது அணிமதுரைநாயகியாள்
எம்பெருமான்சேதி இதுதான் தருணமென்று
மதுரைபெருமாளும் வைகையிலேவைத்துநின்று
தவணைப்புளியினை கையலகைநறுக்கிவிட்டாள்
இச்சையாய்ப்புளிப்பு இனிபுளிப்புதான்துறையிலே
அள்ளிக்குடிக்களாம் அங்கமதுதான்குளிர
திரேகங்குளிர்ந்தது தேன்மொழிக்கு அந்நேரம்
தெளிந்தமுகமானாள் திருவழகிபூமாது
கர்னார்திருமுகங்கள் களையழகுதான்பூண்டார்
இந்தரகசியங்கள் யாவருக்குந்தெரியாது
அந்தசமயத்திலே அமர்ந்துமழைபொழியயிலே
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்பார்த்து
உடுகவரச்சொல்லுமென்றான் சலந்தரிநாயகத்தை
அப்போயிளம்பிறையாள தூக்கொண்டுபாஞ்சாமல்
அச்சுதரைத்தானினைந்து அரிவையவள்முகமலர்ந்து
ஆற்றுநீர்தான்பொசித்து அருந்தாகந்தானருந்தி
அல்லிக்குழியருகே அரிவையரைக்கொண்டுவந்தார்
தீக்குழியைத்தேடித் தேன்மொழியாள்வந்துநின்றாள்
கண்டார்களெல்லோரும் கன்னிபஞ்சாள்நிற்கையிலே
அந்தசமயத்தில் ஆயர்கிருபையினால்
பெரியாறுபெருகிறது பெருவெள்ளமோடுது
அம்மைப்பெருகி அலைமோதும்வேளையிலே

அல்லி பெண்களை யனுப்புதல்.

மதுரைவளநாட்டியவள் மயிலனையாளல்லியரும்
எம்பெருமான்சொன்ன எண்ணதைதானினைந்து
இதுதானசமயம் இப்போதேதள்ளிவிவார்
ஆரடிதாதியரே அதிகாரிசெங்கமலம்
இதுதானசமயம் ஏந்திழையேவாடியென்றாள்
அவள்-பொல்லாதகீலி வல்லாண்மைகாரியவள்

ஏனம்மாவென்று ஏந்திழையாள் வந்துநின்று
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்கமலத்தாயவரை
மகுடமுடிசூட்டி மதாணிப்பதக்கமிட்டு
வச்சிரகபாயணிந்து மாணிக்கமாலையிட்டு
காலில்விருதுகட்டி காண்டாமணிதரித்து
ஆழியுஞ்செங்கோலும் அவள் கயில்தான்கொடுத்து
பாண்டியவள்வாழும் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மூதாரிக்கையிலிட்டு முதுகிலேடாலணிந்து
அல்லியரைப்போலே அவளையலங்கரித்து
அஞ்சாதேபெண்ணரசே அல்லியரும்நானென்று
என்பெயரைநீதரித்து நட்சணமேநீபோயி
ஆரடாஎன்மருமகளை இத்தீயிற்றள்ளுபவன்
எவரடாமருமகளை இத்தீயிற்றள்ளுபவன்
கொடுக்கிறேன்பூசை குடுமிதலையுருள
அதிகாரிநானிருக்க ஆரடாதள்ளுபவன்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துநீபோயி
அந்தப்படியாக அவன்படையில்போய்விழுந்தால்
அசட்டையாயிருப்பார்கள் அல்லியிவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிதிருமகனார்
சேர்ந்துயிருந்ததுவும் திருவாழிகொடுத்ததுவும்
வந்ததும்போனதும் வயணமாய்நீயுரைத்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிதாயிக்கு
மாதாங்கியழைத்துப்போய் கன்னியிடகோட்டையிலே
ஆரணியிற்கொண்டுபோய் ஆரணங்குபெண்மயிலே
கச்சைகள் தீர்த்து மனதைமகிழவைத்து
இன்னஞ்சிலநாளேந்திழையேசென்றபின்பு
பாண்டவர்வந்து பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வெற்றிமதயானை வீமாதுதண்டாலே
தூற்றுவார்பூமுடியை நொடியில்துணித்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோறோமஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
தேறுதலைசொல்லி செங்கமலம்வாருமென்றாள்

செங்கமலம் வருகிறது.

அப்படியேநல்லதென்று அரிவையிவள்சொல்லையிலே
பயணக்களானாள் பைங்கிளியாள்செங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல் தொய்யனைமார்சேர்ந்தார்கள்
ஆயுதவரிசையுடன் அநேகம்பேர்துணையானார்
பாங்குகளும்பல்லயமும் பரிசைகளுங்கத்திகளும்
ஈட்டிகளும்அம்புகளும் உதிர்த்துகுத்துஞ்சூலங்களும்

வளைதடியுஞ்சக்கரமும் மங்கையர்கைபிடித்து
இவ்வளவுபேர்களையும் ஏந்திழைக்குத்துணைபாக்கி
மருமகட்குதானுகந்த வரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மேளமும்பேரிகையும் விருதுகளுந்தான்கொடுத்து
ஆற்றிலேதெப்பங்கட்டி அதன்பேரில்தானேற்றி
போய்வாங்களென்றுசொல்லி பொற்கொடியுமனுப்பிவைத்தாள்
தெப்பமரத்தின்மேல் தேன்மொழிமார்தானேறி
சகலவிருதுடனே தையலர்கள்வாரார்கள்
கரைபுரண்டவெள்ளம் கனத்தாறுமுன்னோடே
அந்தசமயத்தில் அச்சுதரும்பார்த்திருந்தார்

கலந்தாரி தீயைச்சுற்றிவருவது.

அக்கினியைவந்துநின்றாள் அரிவைகலந்தாரி
சுற்றிவரச்சொன்னார்கள் தோகையிளமயிலை
தலைமேற்கரங்குவித்து தையலருஞ்சுற்றிவந்தாள்
தள்ளுமென்றான் தீயில் சற்பக்கொடிவேந்தன்
விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வெள்ளம்புரண்டதுவே

ஆறுபெருகி அக்கினியைத் தணித்தது.

ஆபர்கிருபையினால் ஆறுவரண்டதுவே
ஆகாயகெங்கை அலைமோதிவந்ததுவே
புரண்டோடிவெள்ளம் பெருந்தணல்விழுந்ததுவே
கட்டையுந்தீயுங் கனத்துமிதந்துகாண்
அக்கினிதணிந்தது ஆறுவெள்ளமோடுதுகாண்
படர்ந்ததேவெள்ளம் பார்மன்னர்மீதிலேதான்
சிலபேர்மிதந்தார்கள் சிலபேர்முழிந்தார்கள்
வேடிக்கைபார்த்தவர் மிகக்கிறாமபையிலே
உயிரிழந்துபோனவரும் ஓடியேபோனவரும்
கரையேறிப்போனவரும் காலோட்டம்பிடித்தவரும்
சிதறிவிழுவாரும் சீவனுயிர்போனவரும்
அலறிவிழுந்தவரும் அக்கரையேபோனவரும்
திக்குத்தெரியாமல் திசைகெட்டுப்போனவரும்
அறியாமல்வந்தோம் ஆற்றுக்கிரையாக
தெரியாமல்வந்தோம் சீவன்பறிகொடுக்க
ஒருவர்போனவழி ஒருவருக்குத்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முறிந்துகெட்டோடுகிறார்
அரிவைகலந்தாரி அசையாப்பதுமையைப்போல்
ஆபன்கிருபையினால் அவ்விடத்தில்தானிருந்தாள்
கைகுவித்தபடியாக கன்னியருந்தானிருந்தாள்
ஆறுபெருகிஜலம் அதனைச்சுற்றிஓடுகுதாம்
கானருப்பின்றிருந்தார் கனத்தபெருவாற்றில்

அடையாளங்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்தினதும்
இதுகளெல்லாம்பார்த்து ஏங்கிமனங்குன்றி
பெருமூச்சைவிட்டான் போனதுரியனவன்
குன்றினான் துரியனவன் குருடன் திருமகனார்
அறியாமற்செய்தோம் அல்லிமருமகளை
இடுக்கங்கள்வந்துதே இந்திரன்தேவியினால்
மிதமிஞ்சிப்போயிற்றே மெல்லியவளஞ்சாமே
பாராமற்போனோமே பவுசுகுலைந்துபோனோம்
கண்டோர்நகைக்க கனத்தவுடலெடுத்தேன்
பார்த்தோர்நகைக்க பரிகாசமாச்சுதென்று
குறியாகப்பார்த்தான் கோதையர்திருவழகை
அல்லியவளல்ல அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
அல்லியனுமதியால் அடையாளம்பெற்றுவந்தாள்
முத்திரையுஞ்செங்கோலும் முடியுந்தரித்துவந்தாள்
இவள்கையிலேமாண்டார்கள் எண்ணத்துலையாது
அவள்வந்தாளாமானால் யார்தப்பப்போறார்கள்
வெள்ளாட்டிகைதனிலே வெட்கங்கள்கெட்டோமே
தாதியவள்கையில் தலையிரக்கமானோமே
தாதியரைத்தான்வணங்க தலைவிதியோயெங்களுக்கு
யாரைகொண்டுமன்னிப்போம் அந்தேமாய்மாறுதே

துரியோதனனுக்கு சொல்வது.

என்றுதுரியோதனனும் இருதயந்தான்கலங்கி
மன்னர்கருணனை வாவென்றுதானழைத்தான்
கர்ணர்பெருமானும் கடுகெனவேவந்துநின்றான்
கர்ணர்முகம்நோக்கி கபடனுமேதுசொல்வான்
நீர்-சொன்னதுமெய்யாச்சு சூதாய்முடிந்ததுகாண்
அடையாளக்குறிப்பைநான் ஆராய்ந்துபார்க்காமல்
விண்பழியுனமீதில் விருதாவாய்ச்சுமத்திவைத்தேன்
இப்போ-அல்லிமுடிதரித்து ஆழிச்செங்கோல்கைபிடித்து
அடையாளந்தன்னுடனே அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
இப்போதெரிந்தது இந்திரனார்வந்தாரென்று
விருதாவாப்பெண்களை வீணாகச்சொல்லுகிறார்
ஏன்நமக்குபழிபாவம் எந்திலமுமார்தன்னுடனே
வந்ததொருபெண்களுக்கு வயணமா நீருரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாக்கி
கோபத்தையடக்கி கொம்பனைமாதன்னுடனே
அல்லிமருமகளை அரிவையர்கள்தன்னுடனே
கூட்டியுறவாக்கி கோட்டையிலேகொண்டுசென்று
செல்வமுஞ்சீரும் சிறப்புகளுந்தான்செய்து
அவர்கள்நடைப்படிக்கு அன்புடனேநீர்செய்து
இட்டப்படுத்தும் சீர்கர்ணர்மன்னவரே

போவென்றுசொல்லி போர்வேந்தன் தானடந்தான்

கர்னர் பெண்டுகளைக்கண்டது.

அப்போதுகர்னர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அச்சுதாண்டையிலே அறிக்கையிட்டார்கர்னரவர்
இருவருங்கூடி எதிர்த்துவந்தபெண்கள்முன்னே
வந்தெதிரேநின்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னே
எறிட்டுப்பார்த்தார்கள் ஏந்திழையாள்தாதியவள்
மறையவர்கர்னருக்கு வணங்கியேதான்தொழுதாள்
வந்துபணிந்த மங்கையரைத்தான் வாழ்த்தி
பொருபொருங்கோபங்கள் பொற்கொடியேமாதரசே
பட்டால்தெரியும் பாரகுணமில்லாதார்
கெட்டால்தெரியாமல் யாரோயெவரோவென்று
தெரியாமல்செய்தான் திரியோதனப்பெருமான்
ஆழிகளுஞ்செங்கோற்கும் அதற்காகப்பொருக்கருளும்
வாருங்கள்தாதியென்று மன்னவர்கள்தானழைக்க
கோபந்தணிந்து கொம்பனையாள்செங்கமலம்
குளிர்ந்தமுகமாகிக் கொம்பனையார்தானடந்தார்
கர்னருமாயவருங் கட்டழகிமாரெல்லோரும்
பூஞ்சிலம்புதன்னுடைய பொற்கொடியாள்கலந்தாரி
அண்டையில்வந்தார்கள் அனைவருமப்போது
ஆயற்குங்கர்னருக்கு மடிவணங்கிதான்தொழுதாள்
அடிபணிந்தமங்கையரை ஆயனுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவளே கன்னியரேநீவாழி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனெம்பெருமாள்
வந்தவிதாருதாதியுடன் மகுடமுடிதான்பார்த்து
அத்தைமகுடமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்.
வந்ததொருபெண்களெல்லாம் மயிலனைக்குதெண்டனிட்டார்
அப்போதுசெங்கமலம் அல்லிமருமகளை
நாடாளுங்கன்னியவள் நாயகியாளென்றுசொல்லி
கலந்தாரிநாயகிக்கு கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
செங்கமலத்தாதியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தி
ஆலிங்கனஞ்செய்து அல்லிமருமகளும்

கலந்தாரிகோட்டைக்கு அழைத்துவருகிறது.

எல்லோருமாய்க்கூடி இசைந்துநடந்தார்கள்
கன்னியதுகோட்டைக்கு கடுகிநடந்தார்கள்

காவலுக்குள் நுழைந்தார் கலந்தாரிகோட்டையிலே
சர்னர்திருமகனுங் கண்டுதொழுதானும்
எல்லோருங்கூடி எந்திழையாள்கோட்டையிலே
உள்ளேநுழைந்தாகள் உட்கட்டாரண்மனையில்
தாயாரந்தநற்சடையாள் தையலரும்வந்துவிட்டாள்
பேரால்மிகுந்த பெருந்திருவாள்நாயகமும்
அனைவரும்வந்தார்கள் அன்புடனேவாழ்த்தி
ஆலமெடுத்தார்கள் ஐந்நூறுநாதியர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செல்வதியாள்மங்கையற்கு
அவரவர்களாசனத்தில் அமர்ந்தார்களெல்லாரும்
ஆயன்பெருமாளும் அமர்ந்தார்சிங்காதனத்தில்

ஸ்ரீமந்தஞ் செய்தது.

மதுரையிலேதானிருந்து வந்தவந்தபெண்களெல்லாம்
ஸ்ரீமந்தஞ்செய்வதற்கு சிந்தையிலேதானெண்ணி
கூட்டார்கருங்குழலாள் கன்னியரையலங்கரித்து
பொன்சரிகைசேலையது பூவையரையலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான்பூசி
களபகஸ்தூரிகளை கலந்துமிகப்பூசி
மங்களகரமாக மயிலணையையலங்கரித்து
பேடைமயிலனையாள் பெண்மயிலைக்குந்தவைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மசக்கைபண்டங்களெல்லாம்
வரிசையுடன்தான்கொடுத்து மயிலனைமாரந்நேரம்
அல்லிதிருமுடியும் அழுத்தியசெங்கோலும்
மோர்பெற்றமுத்திரையும் மொய்குழலாளண்டைவைத்து
வந்துபணிந்தார்கள் வளநாடுமங்கையற்கு
பேரிகையறைந்தார்கள் பெரியடங்காதான்முழங்க
மல்லரிதாளம் மத்தளத்துத்தாரி
நாகசுரம்புல்லாங்குழல் நலமுடனேதானூத
ஆலங்கள்தான்சுழட்ட அரிவையிளமங்கையற்கு
சேவைகள்தானிறைக்க சந்தனப்பொடியிறைக்க
குந்தாணிமேலே கொம்பனைநிற்கவைத்து
பட்டுதிரைவளர்த்தி பைங்கிளியைக்குந்தவைத்து
ஆலஞ்சுழட்டி அட்சதைப்பொட்டுமிட்டு
சாந்துதிலர்தமிட்டு சந்தனமும்மேற்பூசி

பண்டபலாதிகள் பழவர்க்கம்ருசிவர்க்கமும்
கொச்சிமலைத்தேனும் குடகுமலைத்தேனும்
சீனிச்சருக்கரையும் சிவந்தபலாச்சுளையும்
வாழைகனிருசியும் பாம்பழமுஞ்சற்கரையும்
மற்றபலகாரமும் வகையாணயினிப்புளிப்பும்
கொச்சிதமர்த்தங் கொய்யாக்கனிமுதலாய்
வடைசுகியன்பணியாரம் அதிரசந்தோசையுடன்
அப்பளம்பணியாரம் ஆனபசுவுநெய்யுந்தான்
ஏற்றியிறக்கி இன்பமுடனுண்ணவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்மங்கையரும்
கையலம்பித்தானும் களிப்புடனேவாய்துடைத்து
கற்பூரத்தாம்பூலம் கனிவாய்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனமும்புட்பமும் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
மாயவனும்மன்னவனும் மற்றதொருபெண்களெல்லாம்
எல்லோரும்பசியாறி இன்பமுடன்தான்போசித்து
கையலம்பியெல்லவரும் கருணையுடன்தானமர்ந்தார்
பூசிடுஞ்சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதணிந்து
புட்பத்திறற்செண்டு போதவேதான்முகந்து
சமுக்காளந்தனிலிருந்து தாம்பூலந்தான்தரித்து
சந்தோஷமாகிச் சகலருமந்நேரம்
சீமந்தமுடிந்தபின்பு சிலவுவிடைவாங்கி
அவரவர்கள்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போனார்கள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
மாயனதுசீர்பாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையிளமயிலே
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடுவாய்

பெருமாள் வந்துவிட்டது.

வாள்விசையன்புத்திரற்கு மனையாளாய்வந்தவளாய்
போகவிடைதாருமென்றார் பெருமாள்நடந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதேடி சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மதுராபுரிபெண்களும் மயிலனைமார்தாதிகளும்
சிலதுநாளவ்விடத்தில் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
குளிகுளிக்குநாள்வரைக்குங் கோதையர்கள்தானிருந்தார்
பிள்ளைபெருமாளும் பெண்களெல்லாமங்கிருந்தார்

கலந்தாரி புத்திரனைப்பெற்றது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
பத்துத்திங்களானவுடன் பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகன்றனைபெறவே பாண்டியர்கள்தன்மகட்கு
அறிக்கையிட்டார்தூதுவனால் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வம்பிறந்ததென்று சீராசத்தொட்டில்களும்
அன்னவூஞ்சல்தொட்டில்களும் அழகுடனேதானனுப்பி
பாட்டனார்தன்பேரை பாலனுக்குத்தான்தரித்து
அனுப்பியேவைத்தாள் அல்லிமலர்க்குழலாள்
வந்ததொருகட்டிலின்மேல பாலனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரவிசயோனவன் சின்னஅருச்சுனனார்
என்றுதிருநாமம் இட்டாரேபாலனுக்கும்
அழகுடனேதானிருந்தான் அல்லிமகனாரும்
மதுராபுரிப்பெண்கள் மயிலனைமார்யாவர்களும்
அம்மாநீஅஞ்சாதே அரசாளும்பாண்டவர்கள்
காடுரைந்தபாண்டவர்கள் நடாளவருவார்கள்
ஐவர்வந்தபின்பு அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்று போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
நடந்தார்கள்தென்மதுரை நாயகிமாபெண்களங்கே
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதேடிவந்தார்
அல்லிமலர்நாயகிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
எழுந்திருமென்று ஏந்திழையாள்தான்வாழ்த்த
போனதுவும்வந்ததுவும புதுமையுஞ்சொன்னார்கள்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியரும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழச்சியாய்வாழ்ந்திருந்தாள்
மாமனதிகர்ணா வரப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆகரித்துத்தானிருந்தார் அம்மான்திருகர்ணர்
புலந்திரனார்தன்கதையைப் பூதலத்தில்கேட்டவர்கள்
கேட்டவர்கள்யாவர்களும் கீர்த்தியுடன்தான்வாழ்க
ஊழூழியென்று வுலகத்திலுள்ளவர்கள
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

புலந்திரன் களவுமாலை.

முற்றிற்று
